

Fisk og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrome laksefisk Del 4: Vesterålen

43 vassdrag er undersøkt. Gyte- og oppvekstforhold for laks, sjørret og sjørøye er kartlagt, produksjonspotensiale beregnet og fiskemuligheter registrert. Ulike kultiveringstiltak er foreslått. Rapporten gir grunnlag for en bedre forvaltning av fiskebestandene og vil komme myndigheter, grunneiere, sportsfiskere, turistnæring og andre til nytte.

RAPPORT

1•92

Fylkesmannen i Nordland
MILJØVERNAVDELINGEN

TRINE KARLSEN er cand. mag. i biologi fra Universitetet i Trondheim og er for tiden engasjert som konsulent ved miljøvernavdelingen.

LARS SÆTER er naturforvaltningskandidat fra Norges Landbrukshøgskole og arbeider som konsulent ved miljøvernavdelingen. Hans hovedarbeidsoppgaver er innenfor fagfeltet forvaltning av ferskvannsfisk.

Forsidefoto: Jo Halvard Halleraker.

Miljøvernavdelingen

er den ytre etat for Miljøverndepartementet og dets to direktorat, Direktoratet for naturforvaltning (DN) og Statens forurensningstilsyn (SFT).

Hovedmålsetningene for miljøvernavdelingens virksomhet er:

- å bevare nordlandsnaturens produksjonsgrunnlag og variasjon av arter og naturtyper.
- å motivere og gi alle befolkningsgrupper gode muligheter til å utøve helsebringende friluftsliv.
- å oppnå optimal høsting av utmarksressursene.
- å unngå at forurensning skader naturen og folks helse og trivsel.

Miljøvernavdelingens virksomhet omfatter bl.a. ulike former for miljøovervåking og utredningsarbeid, utøve myndighet etter en rekke miljøvernlover – som forurensningsloven, naturvernloven, viltloven, lakse- og innlandsfiskeloven samt lov om motorferdsel i utmark. Miljøvernavdelingen skal også gi råd og informasjon til andre myndigheter samt til publikum.

FYLKESMANNEN I NORDLAND

MILJØVERNADDELINGEN

Adresse: Moloveien 10, 8002 BODØ

Telefon: 081 - 31580

Telefax: 081 - 20977

Rapport nr.:

1 - 1992

Rapportens tittel:

FISK OG FISKEMULIGHETER I SMÅVASSDRAG
MED ANADROME LAKSEFISK

DEL 4: VESTERÅLEN

Dato:

30.12.1992

Fagområde:

Forvaltning av anadrome
laksefisk.

Forfattere:

Trine Karlsen og Lars Sæter

Kommuner:

Hadsel, Sortland, Andøy,
Øksnes, Bø

Kort sammendrag av rapporten:

Rapporten tar for seg 43 småvassdrag med oppgang av anadrome laksefisk (laks, sjørørret og sjørøye). Undersøkelsen omfatter kartlegging av gyte- og oppvekstforhold, beregning av mulig produksjonspotensiale for smolt og registrering av fiskemuligheter (bl.a. kortsalg). Undersøkelsen tyder på at 21 av vassdragene har egne laksebestander. I de andre dominerer sjørørret og/eller sjørøye. Trolig har mellom 5 og 10 av vassdragene sjørøyebestander av ulik størrelse. I 28 av 43 vassdrag er grunneierne organisert og i 27 av vassdragene selges det fiskekort. Rapporten vil gi grunnlag for en bedre forvaltning av fiskebestandene og dermed være et nyttig hjelpemiddel for offentlige myndigheter. Grunneiere, turistnæring, sportfiskere og andre brukere av vassdragene vil også kunne dra nytte av det arbeidet som er gjort.

Emneord:

1. Anadrome laksefisk
2. Ungfiskregistrering
3. Bonitering
4. Produksjonspotensiale
5. Fiskemuligheter

Ansvarlig signatur:

ISSN 0803 - 2750

FORORD

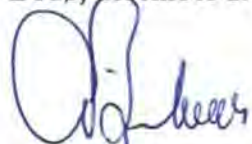
Karakteristisk for Nordland fylke er det store antallet småvassdrag med oppgang av anadrome laksefisk (laks, sjøørret og sjørøye). I de fleste av disse vassdragene har kunnskapene om fiskebestandene vært svært mangelfulle. Gode kunnskaper om ressurs-situasjonen i det enkelte vassdrag er selve grunnlaget for å kunne forvalte fiskebestandene på en riktig måte. Det har i tillegg vært ønskelig å vurdere behovet for tiltak (tilrettelegging, kultivering) i en del vassdrag. Dette er i korte trekk bakgrunnen for at Fylkesmannens miljøvern-avdeling tok initiativet til en kartlegging av fiskeressursene i et utvalg av småvassdrag med oppgang av anadrome laksefisk. Undersøkelsen har vært en del av "ressurs- og miljøprogrammet for Nordland" med prosjektledelse i Nordland fylkeskommune.

Rapporten som tar for seg i alt 43 vassdrag i Vesterålen, er del 4 i en serie på 4 rapporter. Totalt er 144 vassdrag i hele Nordland fylke kartlagt over en periode på 3 år (1988–1990).

Feltarbeidet til denne rapporten ble, i de fleste av vassdragene, gjennomført sommeren/høsten 1990. Følgende personer har vært hovedansvarlige for feltarbeidet: Trond H. Antoniussen, Idar Nilsen, Stein Rosten, Erling Schjølberg og Lars Sæter. I flere av vassdragene har representanter for grunneiere og foreninger deltatt i feltarbeidet og bidratt med nyttige opplysninger. Lars Sæter og Trine Karlsen fra Fylkesmannens miljøvern-avdeling har bearbeidet materialet og skrevet rapporten.

Prosjektet er finansiert av Fylkesmannens miljøvern-avdeling og Nordland fylkeskommune.

Bodø, desember 1992

Ola Bjerkaas
fylkesmiljøvern-sjef

INNHOOLD

	Side
1. INNLEDNING.....	1
2. METODER OG MATERIALE.....	2
2.1. Metoder.....	2
2.2. Materiale.....	6
3. RESULTATER.....	7
3.1. HADSEL.....	7
1. Grunnførjordvassdraget.....	7
2. Grunnfjordelva.....	9
3. Kongselvassdraget.....	12
4. Kaljordvassdraget.....	15
5. Gullstadelva.....	18
6. Flatsetelva.....	21
7. Storelva ved Breivik.....	23
8. Vikelva.....	25
9. Gryttingvassdraget.....	29
3.2. HADSEL/SORTLAND.....	32
10. Fiskefjordvassdraget.....	32
11. Langvasselva.....	35
3.3. SORTLAND.....	36
12. Trollvasselva.....	36
13. Risevassdraget.....	38
14. Lahaugelva.....	41
15. Oshaugelva.....	43
16. Holmstadelva.....	45
17. Kjerringnesvassdraget.....	49
18. Osvollvassdraget.....	52
19. Sjørdalselva.....	56
20. Lakselva ved Frøskeland.....	60
21. Storelva ved Bremnes.....	63
22. Harhalsvassdraget.....	66
23. Eidebuktvassdraget.....	67
24. Reinsnesvassdraget.....	70

	Side
3.4. SORTLAND/ANDØY.....	73
25. Forfjordelva.....	73
3.5. ANDØY.....	77
26. Buksnesvassdraget.....	77
27. Storelva ved Lovik.....	80
28. Litleelva ved Lovik.....	83
29. Bekk fra Norddalsvatnet.....	84
30. Grindelva.....	86
31. Stokkelva.....	87
32. Kobbedalselva.....	90
33. Melavassdraget.....	93
34. Toftenelva.....	95
3.6. ØKSNES.....	99
35. Tuvenelva.....	99
36. Navarsborrelva.....	103
37. Urskardelva.....	104
38. Sminesvassdraget.....	105
39. Nordsandvassdraget.....	106
3.7. BØ.....	114
40. Ryggedalsvassdraget.....	114
41. Skatvatnvassdraget.....	117
42. Straumevassdraget.....	120
43. Bøvassdraget.....	123
4. SAMMENDRAG/DISKUSJON.....	125
Utmarksorganisering.....	126
5. LITTERATUR.....	130

1. INNLEDNING

Nordland fylke har ca. 215 vassdrag med betydelig oppgang av anadrome laksefisk, dvs. laks, sjøørret og sjørøye. De fleste av vassdragene i Nordland er små, men totalt sett bidrar de likevel til en stor andel av laks-, sjøørret-, og sjørøyeproduksjonen i fylket. Småvassdragene kan dessuten være svært interessante i sportsfiskesammenheng både for lokalbefolkningen og for tilreisende sportsfiskere. I denne rapporten er småvassdragene prioritert, fordi det i de fleste av de større vassdragene som f.eks. Vefsna, Fusta, Røssåga, Ranaelva, Saltdalselva og Beiarelva, allerede er gjort omfattende undersøkelser. Vi har også brukbare kunnskaper om de fleste av de mellomstore vassdragene og en del av de små.

Formålet med en kartlegging av fiskeressurser og fiskemuligheter i småvassdrag med oppgang av anadrome laksefisk kan deles opp i flere punkter. Noen av de viktigste er:

1. Kunnskap om utbredelsen av ulike fiskearter/-bestander er nødvendig for å kunne bestemme hvilke fiskeregler det enkelte vassdrag eller deler av vassdrag skal ha. Dette fordi bl.a. fisketider og redskapsbestemmelser blir bestemt på grunnlag av hvilke fiskearter/-bestander som finnes i vassdraget (laks, sjøørret, sjørøye, innlandsfisk) og statusen til de enkelte bestander .
2. Det er viktig å framskaffe opplysninger om verneverdige stammer av anadrome laksefisk før menneskelig påvirkning har ødelagt disse. Dette kan f.eks. dreie seg om stammer som har utviklet spesielle egenskaper tilpasset det enkelte vassdrag og dermed utgjør en verdifull genetisk ressurs. De viktigste truslene mot de ville stammene av anadrome laksefisk er sykdomsspredning, genetisk utarming, forurensning/forsuring og vannkraftutbygging.
3. En oversikt over fiskeressursene i vassdragene gjør det enklere å behandle søknader om lokalisering av oppdrettsanlegg og er dessuten et godt hjelpemiddel i arealplanleggingen.
4. Kartleggingen gir opplysninger om ulike inngrep i vassdragene (terskler, forbygginger, grusgraving, settefiskanlegg, vannverk, forurensning osv.). Dette kan gi grunnlag for pålegg om utbedring av eventuelle skadevirkninger på fiskebestandene.
5. Kartleggingen kan avdekke kultiveringsbehov og føre til forslag om konkrete tiltak for å øke fiskeproduksjonen og bedre fiskemulighetene.
6. Allmennhetens muligheter for å utøve fritidsfiske vil bedres, fordi kartleggingen framskaffer informasjon om hvor det selges fiskekort, attraktive fiskeplasser for stangfiske, produksjonspotensiale m.m.
7. Informasjon om mulighetene for fritidsfiske i vassdrag vil kunne brukes aktivt av reiseliv/turistnæring.

2. METODER OG MATERIALE

2.1 Metoder

Bonitering

Formålet med boniteringen av elvestrekningene var å kartlegge gyte- og oppvekstforholdene for laks og ørret. Ørret brukes her om både sjøørret og stasjonær innlandsørret, fordi sjøørret og innlandsørret tilhører samme art og er umulig å skille på yngel- og ungfiskstadiet i ferskvann.

Vassdragene (elvestrekningene) ble delt opp i mest mulig homogene soner på grunnlag av fysiske faktorer som bl.a. bunnforhold, vannhastighet, dybde og kulper. Dette er de fysiske faktorene som har størst betydning for fiskens gyte- og oppvekstforhold. I tillegg ble omgivelser, begroing, overhengende vegetasjon, fiskemuligheter og fysiske inngrep (forurensning, grusgraving osv.) registrert. Fiskemulighetene avhenger bl.a. av antallet større kulper. Under boniteringen ble arealet av de enkelte sonene målt eller anslått (lengde x bredde). Nærings- og temperaturforholdene som selvsagt også har stor betydning for produksjonsmulighetene, lot seg vanskelig vurdere i denne undersøkelsen. Bunnsubstratet (kornstørrelsen) ble inndelt etter følgende skala:

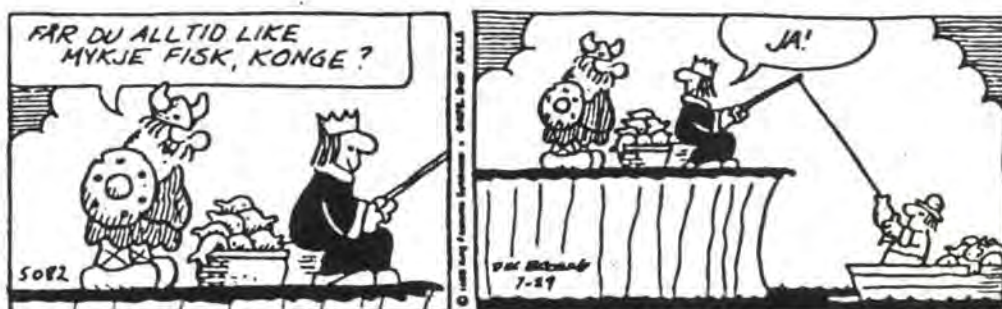
Sand	(Sa)	: finpartikler mindre enn 1 cm i diameter.
Grus	(G)	: forholdsvis rund stein med diameter 1–5 cm.
Grov grus	(GG)	: forholdsvis rund stein med diameter 5–10 cm.
Stein	(S)	: omfatter stein med diameter 10–50 cm, oppdelt i liten stein (LS), middels stein (MS) og stor stein (SS).
Blokk	(B)	: diameter større enn 50 cm.
Berg	(Be)	: fast fjell.

Strømforholdene (vannhastigheten) ble inndelt på følgende måte:

Lav	(L)	: 0.0 – 0.2 m/sek.
Middels	(M)	: 0.2 – 0.5 m/sek.
Sterk	(S)	: 0.5 – 1.0 m/sek.
Stri	(Si)	: > 1.0 m/sek.

Ut fra de nevnte fysiske forhold ble det foretatt en vurdering av gyte- og oppvekstforholdene for laks og ørret. Følgende skala ble brukt:

uegnete (U) – dårlige (D) – gode (G) – meget gode (MG)

Et område med meget gode gyteforhold for laks har gjerne middels til sterk strøm, og bunnsstratet domineres av grov grus (diameter 5–10 cm). Det er også en fordel at det finnes kulper (standplasser) der gytefisken kan stå i perioden fra oppvandring til gyting og mellom gyteperiodene. Utløpet av kulpene ("brekket") vil ofte være svært attraktive gyteplasser. Områder med lav strøm og finkornet bunnsstrat (sand, slam eller mudder) eller stri strøm og bunn av grov stein/blokk/berg er uegnet for gyting. Det samme gjelder tidevannspåvirkete områder. Ørreten greier seg gjerne med noe lavere strøm og mer finkornet bunn enn laksen til gytingen.

Et område med meget gode oppvekstforhold for laksunger har gjerne middels til sterk strøm og med bunnsstrat dominert av stein (diameter 10–50 cm) med innslag av noe blokk. Steinene bør ikke være for runde, fordi det gir lite skjul og ustabil bunn. Lav strøm og finkornet bunn (sand, slam eller mudder) eller sterk til stri strøm med dårlige skjulmuligheter gir vanligvis dårlige eller uegnete oppvekstforhold for laksunger. Ørretunger vil normalt kunne utnytte områder med lavere strøm og mer finkornet bunn bedre enn laksunger. Spesielt gjelder dette i mindre elver/bekker der overhengende vegetasjon (eller torv) gir bra skjul til tross for finkornet bunn.

Etter feltundersøkelsen ble de boniterte strekningene avmerket på kart i M-711 serien med målestokk 1:50 000.

Ungfiskregistrering

Til innsamling av ungfisk ble det brukt et elektrisk fiskeapparat konstruert av ingeniør Steinar Paulsen i Trondheim. Apparatet har en maksimum spenning på 1600 volt, og pulsfrekvensen er 80 Hz. I hvert vassdrag ble det fisket med elektrisk fiskeapparat (elfiske) på 1 til 5 stasjoner avhengig av lengden på lakseførende strekning. Avfisket areal på hver stasjon var vanligvis 100–400 m². I tillegg til arealet ble dybde samt bunn- og strømforhold registrert. Der slike forhold fantes ble det prioritert å elfiske på områder med middels til sterk strøm og bunn med god dekning av større stein, dvs. på områder der en kunne vente å finne laksunger. Andelen ørret- og røyeunger i et vassdrag vil i slike tilfeller ofte bli undervurdert. Fisken ble artsbestemt og i en del vassdrag lengdemålt til nærmeste mm fra snute til halefinnens ytterste flik i naturlig stilling. Ungfisk av sjøørret og stasjonær ørret er som sagt, ikke mulig å skille fra hverandre på utseende. Det betyr at det vanskelig lar seg gjøre å vite hvor stor del av ungfiskbestanden av ørret som vil smoltifisere og vandre ut i sjøen. Dersom bare en liten del av fangsten består av ørret større enn ca. 20 cm er det imidlertid mye som tyder på at en stor del av ørretbestanden har et anadromt levevis (vandrer ut sjøen som smolt, 2–5 år etter klekking). I vassdrag der det ble fanget laksunger ble en del av disse lagt på formalin for seinere å bli analysert for utvendige parasitter, bl.a. lakseparasitten Gyrodactylus salaris.

Hver enkelt stasjon ble avfisket en gang. Engangs avfisking fanger i gjennomsnittet ca. 50% av fisken avhengig av forholdene og den som utfører fisket (Heggberget 1976). Dette er derfor en dårlig egnet metode dersom den reelle tettheten av fiskeunger innenfor et areal skal beregnes. Metoder som tre gangers avfisking (Zippin 1958) og merking/gjenfangst gir sikrere tetthetsberegninger, men er til gjengjeld langt mer ressurskrevende og var derfor uaktuelle å bruke i denne undersøkelsen.

Fiskens fangbarhet er i stor grad avhengig av størrelsen. De fleste av vassdragene ble undersøkt i juni eller august. Så tidlig som i juni er årsyngelen (0+) gjerne under 40 mm og derfor så liten at den ofte ikke blir oppdaget eller smetter gjennom håven. I august ble det derimot ofte registrert et betydelig antall 0+. Men uansett tidspunkt for fisket vil andelen 0+ bli sterkt underestimert i forhold til eldre aldersklasser av fiskunger.

I de aller fleste av de undersøkte vassdragene ble fisken lengdemålt. Pga. lav fangbarhet hos den minste fisken gir ikke lengdefordelingen noe riktig bilde på styrken av de enkelte årsklasser. I tillegg til lengdefordelingen er elfiskeresultatene fra hvert vassdrag framstilt i en tabell der antall laks-, ørret- og røyeunger er gruppert som årsyngel (0+), fjorårsyngel (1+) og eldre (>1+). I de vassdrag der fisken ble lengdemålt tyder lengdefordelingen på at grensen mellom 0+ og 1+ av laks- og ørretunger i de fleste vassdrag går mellom 45 og 60 mm avhengig av om fisken er fanget tidlig eller seint på sommeren. Tilsvarende går grensen mellom fjorårsyngel (1+) og 2+ i de fleste tilfeller mellom 85 og 100 mm. Ungfiskundersøkelser i småvassdrag i Troms i juli/august viste at grensen mellom 1+ og eldre laksunger nesten alltid gikk ved 90 mm (Halvorsen og Kristoffersen 1989). Ørretunger vokser normalt en del raskere enn laksunger.

Prøvegarnfiske

Det ble prøvefisket med garn i et vatn: Storvatnet i Nordsandvassdraget (Øksnes). Her ble det brukt ordinære prøvegarnserier bestående av standard momofilament bunngarn (dybde 1,5 m, lengde 25 m) med følgende maskevidder: 16 mm (39 omf.), 21 mm (30 omf.), 26 mm (24 omf.), 29 mm (22 omf.), 35 mm (18 omf.), 39 mm (16 omf.) og 45 mm (14 omf.). Garn ble satt litoralt (ut fra land).

Hovedformålet med garnfisket var å forsøke å registrere innslaget av anadrome laksefisk dvs. laks, sjøørret og spesielt sjørøye.

Etter fisket ble fangsten sortert etter art og maskevidde for seinere analyse, der lengde, vekt, kjøttfarge, kjønnsmodning og grad av parasittinfeksjon ble registrert. Fiskens kondisjonsfaktor ble også beregnet.

Fiskemuligheter

De naturgitte forhold som har størst betydning for utøvelsen av sportsfiske med stang er mengden av standplasser for større fisk (bl.a. kulper) samt dybde og vannhastighet. Fiskemulighetene på den enkelte boniterte elvestrekning er klassifisert etter følgende skala:

- Dårlige
- Middels
- Gode
- Svært gode

Produksjonspotensiale

På grunnlag av boniteringen (registrering av gyte- og oppvekstforhold) ble produksjonspotensialet for laks- og sjøørretsmolt på den enkelte elvestrekning klassifisert etter følgende skala:

Uegnet	(U)	:	0 smolt/100 m ²
Dårlig egnet	(D)	:	1.5 smolt/100 m ²
Godt egnet	(G)	:	5.0 smolt/100 m ²
Meget godt egnet	(MG)	:	8.0 smolt/100 m ²

I en tilsvarende undersøkelse av vassdrag i Troms ble det tatt utgangspunkt i en gjennomsnittlig smoltproduksjon på 3 smolt/100 m² ved beregning av produksjonspotensialet for laks (Pedersen og Kristoffersen 1989). Dette tallet baserte seg på erfaringsdata fra to nordnorske vassdrag: Vardneselva, Senja (2.9 smolt/100 m²) og Leirelva, Korgen (3.0 smolt/100 m²) (Berg 1968, 1977).

I denne undersøkelsen er 5 smolt/100 m² i stedet for 3 brukt som gjennomsnittlig smoltproduksjon. Vi har gått ut fra at den potensielle smoltproduksjonen pr. arealenhet i små og "varme" kystvassdrag med lang vekstsesong som utgjør hovedtyngden av vassdragene i denne undersøkelsen, i gjennomsnitt må være langt større enn i f.eks. et brepåvirket "innlandsvassdrag" som Leirelva i Korgen.

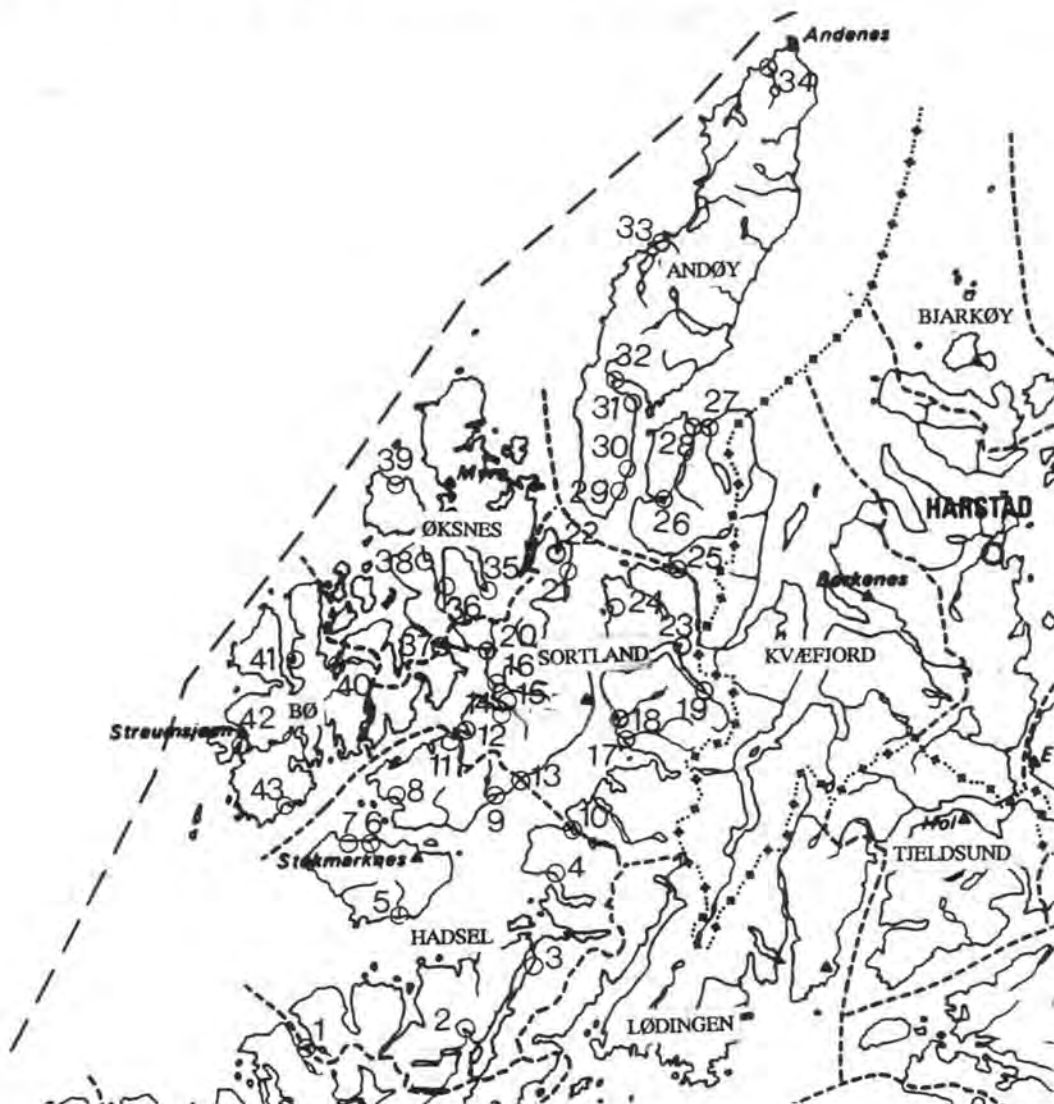
Det totale produksjonspotensialet for smolt i hvert enkelt vassdrag (den delen som er tilgjengelig for anadrome laksefisk) ble beregnet ved å summere smoltproduksjonen innenfor hvert boniterte område. Elfiskeresultatene kan gi en indikasjon på tettheten av ungfisk, men pga. usikker metode (1-gangs avfisking), få stasjoner pr. vassdrag og svært varierende fangstsannsynlighet (avhengig av bl.a. fisker, bunnforhold og vannføring) ble det tatt begrenset hensyn til disse. Tettheten av yngel kan dessuten være mye mindre enn produksjonspotensialet skulle tilsi pga. overbeskatning, forurensning eller annen menneskelig påvirkning.

Det gjøres oppmerksom på at produksjonsanslagene ikke er uttrykk for det virkelige produksjonspotensialet, men hvor stor produksjon en ut fra erfaringer fra andre elver bør kunne vente å få. En betydelig usikkerhet er de boniterte områdenes areal som er anslått utfra lengde funnet på kart i målestokk 1:50 000 og gjennomsnittsbredde anslått i felt på varierende vannføring. Produksjonspotensialet for smolt i innsjøer er ikke vurdert. I vassdrag med innsjøer på lakseførende strekning kan derfor det totale produksjonspotensialet være mye større enn det undersøkelsen gir inntrykk av, fordi den utelukkende tar hensyn til potensialet på elvestrekningene.

Potensiell fangst av voksen fisk er satt til 20% av smoltproduksjonen (Gjøvik 1982). Dette dreier seg om det totale antall fisk som vil kunne fanges i elv og sjø. Når det gjelder laks er det vanlig å regne med at ca. 1/5 (20%) fanges i elva og resten i sjøen. I et sjøørretvassdrag vil sannsynligvis en større andel bli tatt i elva (30–50%), fordi sjøørreten normalt er mindre utsatt for beskatning i sjøen enn laksen. Elvenes andel av fangsten vil trolig øke i årene som kommer pga. redusert beskatning i sjøen (kortere fisketid, forbud mot drivgarnsfiske og bortfall/reduksjon av fiske ved Færøyene). I denne rapporten er det kalkulert med at elvene står for 40% av gjenfangsten. I mange av de undersøkte vassdragene er det foreslått tiltak som vil kunne øke fiskeproduksjonen og/eller bedre fiskemulighetene.

2.2 Materiale

I 42 av de undersøkte vassdragene ble det gjennomført ungfiskregistreringer ved hjelp av elektrisk fiskeapparat. I tillegg ble 41 av vassdragene bonitert. De fleste vassdrag ble undersøkt i juni og august 1990. Totalfangsten etter en gangs avfisking på 82 stasjoner (11 000 m²) i 42 vassdrag ble 519 laks, 762 ørreter og 10 røyer. Vassdragene er avmerket på et oversiktskart med hvert sitt nummer (fig. 1). I tabell 72 under sammendrag er de enkelte vassdragsnavn med nummer listet opp. Tabellen gir en oversikt over tidspunkt for undersøkelsen, antall el-fiskelokaliteter, avfisket areal og fangsten fra hver enkelt elv. Prøvegarnfiske ble gjennomført i en innsjø. Dette var i Storvatnet (Nordsandvassdraget, Øksnes). Totalt under garnfisket ble det fanget 1 laks, 25 sjørøreter, 5 sjørøyer, 65 stasjonære ørreter og 92 stasjonære røyer. Tabell 71 i sammendragkapitlet gir en oversikt over fangsten fra Storvatnet.

Figur 1.

Kart over de nordlige deler av Nordland fylke (Vesterålen) med de undersøkte vassdragene inntegnet (1–43). Navnet på vassdragene står i tabell 71 i sammendragkapitlet.

3. RESULTATER

3.1. HADSEL

1. Grunnfjorfvassdraget

Grunnfjorfvassdraget kommer fra Storvatnet, renner mot nordvest og munner ut i Grunnfjorden på nordsida av Austvågøy (se kart fig. 2). Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-1 33WVR829858. Nedslagsfeltet er ca. 6 km². Anadrom fisk kan gå omlag 1 km opp fra sjøen til en morenerygg. Det går opp laks og noe sjørret. Grunnfjord grunneierlag selger fiskekort for hele den lakseførende strekningen. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 14.06.90 på middels vannføring.

Elva ble bonitert opp til en morenerygg som stopper fiskeoppgangen. Elvestrekningen har for en stor del grov grus og middels vannhastighet. Dette gir gode gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Noen steder er elva stilleflytende og relativt dyp. Fiskemulighetene er gode på den korte lakseførende strekningen.

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 2), i alt 75 m². Fangsten ble 5 laksunger og en ørretunge. Laksungene var 60, 63, 70, 91 og 134 mm lange og ørreten målte 81 mm. Resultatet av elfisket tyder på at laks dominerer. Dette stemmer med de opplysningene som er gitt av lokalkjente folk.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningen beregnet til ca. 200 smolt av laks og sjørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 40 voksen laks og sjørret.

Delpsvassdraget (Hesthusvassdraget) som munner ut ca. 1 km lenger vest har større bestander av anadrome fisk enn Grunnfjorfvassdraget. I Delpsvassdraget dominerer imidlertid sjørret og sjørøye og ikke laks (Karlsen og Sæter 1991).

Det har vært en viss lokal interesse for å lette oppgangsmulighetene over moreneryggen for å få fisken opp i Storvatnet. Derfra vil den kunne gå et kort stykke videre i Durmåselva (ca. 300 m). Totalt omlag 2 km lenger enn i dag. Før eventuelle tiltak settes i gang skal planene legges fram for Fylkesmannens miljøvernavdeling.

Figur 2. Kart over Grunnfjordsvassdraget med elfiskestasjon (1) og bonitert område (A) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

2. Grunnfjordelva

Innledning

Grunnfjordelva munner ut innerst i Grunnfjorden på vestsida av Raftsundet (se kart fig. 4). Utløpet har følgende kartreferanse: 1131-1 33WVR999859. Nedslagsfeltet er ca. 9 km². Anadrome laksefisk kan gå omlag 3 km opp i vassdraget. Av dette utgjør Grunnfjordvatnet ca. 500 m. Det går opp både sjørørret og laks, men sjørørreten dominerer. Det er usikkert om vassdraget har noen bestand av sjørøye. Grunneierne er ikke organisert og det selges ikke fiskekort. Grunnfjordelva ble bonitert og elfisket den 26.08.90 på liten vannføring.

Bonitering

Elva mellom Grunnfjordvatnet og sjøen er omlag 100 m lang (tabell 1, omr. A). Bunnforholdene er dominert av store steiner og fast fjell, og det er fra middels til sterk strøm. Strekningen er uegnet for gyting og oppvekstforholdene for yngel er dårlige. I innløpselva til Grunnfjordvatnet er det nederst et litt rolig parti (omr. B) med bunnsubstrat dominert av grov grus. Dette gir tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold. Videre oppover (omr. C) deler elva seg stadig i mindre bekker. Hovedløpet blir etterhvert smalere og strømmen striere. Både utløpselva og innløpselva til Grunnfjordvatnet har få standplasser for stor fisk pga. mangel på større kulper.

Tabell 1.

Bonitering av Grunnfjordelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	100	600	Be	M/S	-	-	U	G	dårlige
B	500	3000	GG	L	40/100	-	G/MG	G/MG	gode
C	2000	8000	GG/LS/MS	M/S	20/50	1	G	MG	dårlige
Tot.	2600	11600	-	-	-	-	-	-	-

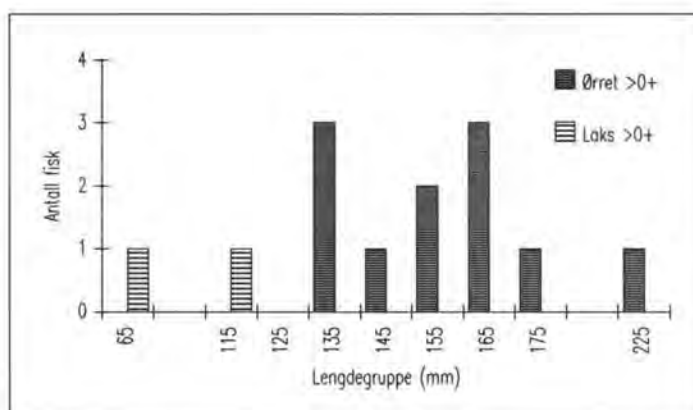
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 4), i alt 50 m². Fangsten ble 11 ørret- og 2 laksunger, alle eldre enn 0+ (årsyngel) (tabell 2). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 3.

Tabell 2.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Grunnfjordelva den 26.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	50	GG/MS/B	S/Si	30/100	0	1	1	0	0	11	0	0	0	26,0	0,0

Figur 3. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 26.08.90 i Grunnfjordelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen viser at Grunnfjordelva har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret/sjøørret. Spesielt gjelder dette innløpselva til Grunnfjordvatnet. Elfiskeresultatet viser at ørret/sjøørret er dominerende fiskeslag. Vassdraget har trolig ikke noen egen laksebestand.

Elvestrekningene har få standplasser for voksen fisk pga. mangel på kulper. Strategien for gytefisker er trolig å gå raskt opp i Grunnfjordvatnet for deretter å stå der til det begynner å nærme seg gytinga, som foregår på elvestrekningene.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 650 smolt av sjøørret og laks pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 130 voksen laks og sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Grunnfjordvatnet som trolig er betydelig.

Figur 4. Kart over Grunnfjordelva med elfiskestasjon (1) og boniterte områder (A–C) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

3. Kongselvassdraget

Innledning

Kongselvassdraget kommer fra Femtevatn, renner mot nordvest og munner ut i Raftsundet ved Makkvika (se kart fig. 5). Underveis mot sjøen danner vassdraget flere vatn: Fjerdevatn, Trevatn, Storvatn og Litlvatn. Utløpet har følgende kartreferanse: 1231-4 33WWR075917. Nedslagsfeltet er ca. 14 km². Anadrom fisk kan gå omlag 3,5 km opp til en liten foss ca. 500 m øst for Trevatn. Av dette utgjør elvestrekninger ca. 2,5 km. I følge lokalkjente er det i hovedsak sjørøret som går opp. Det tas også noe laks, men vassdraget har trolig ikke noen egen laksebestand. Det er uklart om det finnes noen bestand av sjørøye. Grunneierene langs vassdraget er ikke organisert og det selges heller ikke fiskekort. Kongselvassdraget ble bonitert og elfisket den 25.08.90 på middels vannføring.

Bonitering

Elva mellom Litlvatnet og utløpet i sjøen har et varierende forløp med en blanding av kulper og stryk (tabell 3, omr. A). Bunnsbunnsstratet varierer fra grov grus til stor stein/blokk. Strekingen har flere kulper som gir gode fiskemuligheter. Like ovenfor utløpet danner elva en foss som fisken forserer med letthet. Ca. 200 m fra utløpet (nedenfor ei bru) er det en større foss som skaper visse problemer for fiskeoppgangen. I følge lokalkjente er det likevel betydelig med fisk som passerer fossen. Elvestrekningen mellom Storvatnet og Litlvatnet (omr. B) har en stor og mange små kulper. Fiskemulighetene på denne strekingen er gode og det er tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold. Strekingen mellom Trevatnet og Storvatnet (omr. C, D og F) har nederst flere små kulper i veksling med strykpartier. Videre oppover stilner elva noe av og bunnsbunnsstratet blir mer finkornet. Gyte- og oppvekstforholdene på elvestrekningen mellom Trevatnet og Storvatnet er til dels meget gode. I Tverrelva som løper sammen med hovedelva ca. 300 m nedenfor Trevatnet kan fisken gå omlag 500 m.

Tabell 3.

Bonitering av Kongselvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiskemuligh.
A	250	1000	GG/MS/B	S/Si	40/150	flere	G/MG	G/MG	gode
B	250	1250	GG/LS/MS	S	30/50	1	G/MG	G/MG	gode
C	250	1000	GG/LS/MS	S	30/50	-	G/MG	G/MG	middels
D	700	3500	GG	L	35/60	-	G/MG	MG	middels
E	500	500	G	L	15/40	-	G	G	middels
F	600	1500	G/GG	L/M	25/35	-	MG	G	middels
Tot.	2550	8750	-	-	-	-	-	-	-

Strekn. E: Tverrelva

Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 5), i alt 150 m². Fangsten ble 18 ørretunger (tabell 4). I tillegg ble det fanget en del trepigga stingsild. Stri strøm og grovt bunnsstrat vanskeliggjorde elfisket. Fangsten ble ikke lengdemålt.

Tabell 4.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Kongselvassdraget den 25.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	150	B	Si	50/100	0	0	0	18	0	0	0	0	0	0	0

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen tyder på at Kongselvassdraget har et høy produksjonspotensiale pr. arealenhet med tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold for anadrome laksefisk. En foss nedenfor brua ca. 200 m fra utløpet kan være noe vanskelig å forsere, men i følge lokalkjente går det fisk forbi denne. Gyte- og oppvekstforholdene på elvestrekningene mellom vatna er for det meste meget gode. I tillegg betyr trolig Litlvatn, Storvatn og Trevatn mye som oppvekstområder for ungfisk av sjørøret (og laks). Under elfisket ble det bare fanget ørretunger. Dette stemmer godt overens med oppfatningen lokalt som er at vassdraget i hovedsak er sjørøretførende og at laks bare opptrer sporadisk. Det er uklart om vassdraget har noen egen sjørøreb Bestand.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 600 smolt av sjørøret (og laks) pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 120 voksen sjørøret (og laks). I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i vatna som trolig er større enn produksjonen på elvestrekningene.

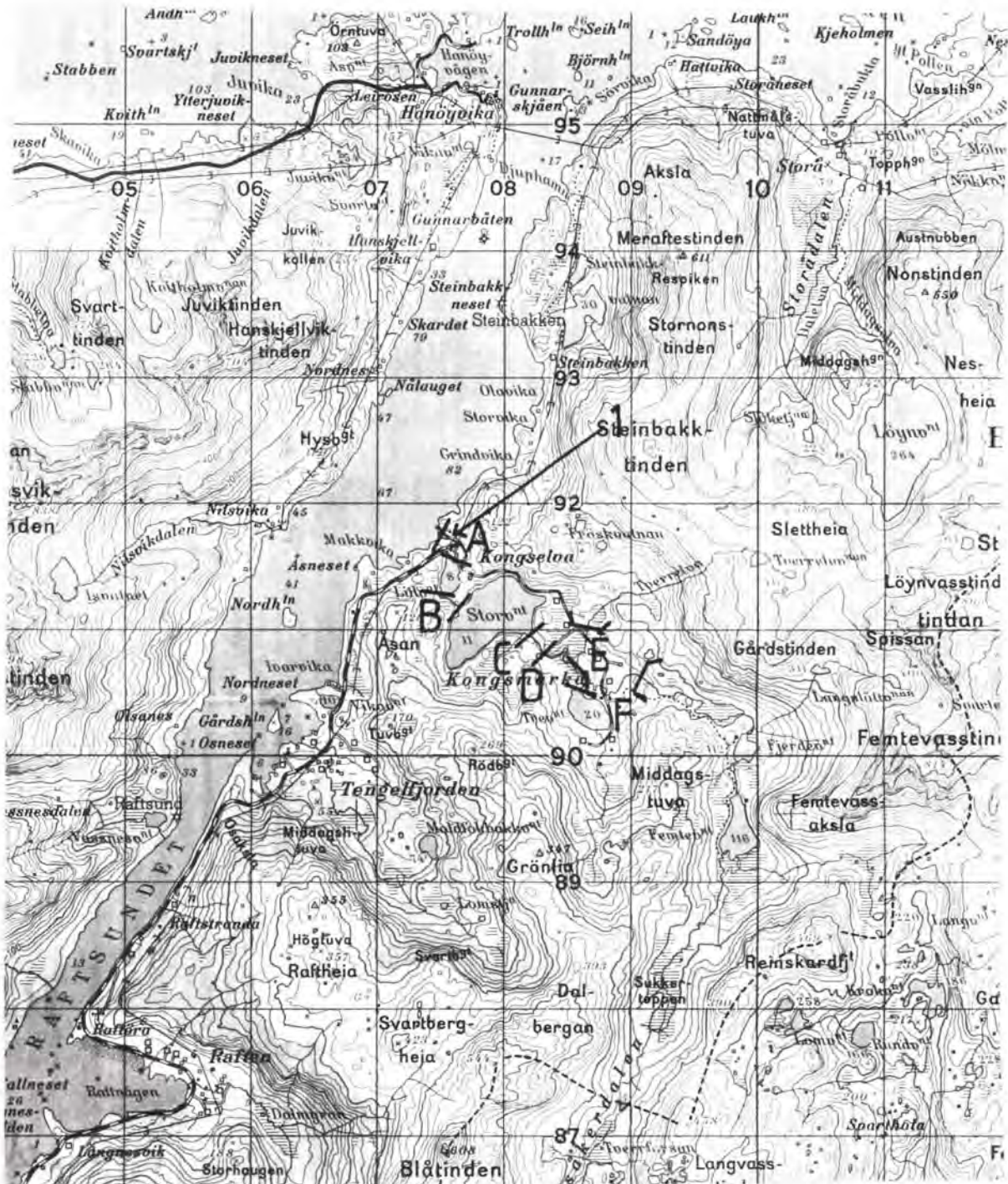
Aktuelle tiltak:

Foss nr. 2 fra sjøen (under kryssende bru) kan trolig være noe problematisk å forsere for fisken, spesielt etter at det har rast ut en del stor stein og blokk i kulpen under fossen.

Før det eventuelt settes i verk tiltak for å lette fiskeoppgangen skal planene legges fram for Fylkesmannens miljøvern avdeling.

Grunneierne bør organisere seg og begynne å selge fiskekort. Dette er normalt en betingelse for å få offentlig støtte (f.eks. gjennom fiskefondet) til ulike kultiveringstiltak.

Figur 5. Kart over Kongselvassdraget med elfiskestasjon (1) og boniterte områder (A–F) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

4. Kaljordvassdraget

Innledning

Kaljordvassdraget har sine kilder i fjellområdet vest for Møysalen renner vestover og munner ut ytterst i Lonkanfjorden (se kart fig. 7). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-33WWS109019. Nedslagsfeltet er ca. 11 km². Anadrom fisk kan gå opp i Kaljordvatnet, totalt ca. 4 km. Av dette utgjør Kaljordelva nedenfor Kaljordvatnet vel 2 km. Sjørøret dominerer, men det går også opp en del laks og trolig også noe sjørøye. Det fiskes i vatnet både med båt og fra land, og det er tidligere gitt utfiskingstillatelse med garn og teiner. Hennes og Kaljord grunneierlag selger fiskekort for vatnet. Kaljordelva er fredet. Vassdraget ble bonitert og el-fisket den 11.06.90 på middels vannføring.

Sommeren 1992 ble det etter oppdrag fra Fylkesmannens miljøvernavdeling gjennomført et omfattende prøvefiske med garn i Kaljordvatnet. Hovedformålet med dette fiske var å kartlegge vassdragets eventuelle sjørøyebestand samt å registrere i hvor stor grad innsjøen blir benyttet som oppvekstområde for laksunger. En rapport fra dette fiske vil foreligge i løpet av vinteren/våren -93.

Bonitering

Kaljordelva mellom Kaljordvatnet og sjøen har et varierende forløp. Elva veksler mellom partier med grov bunn og sterk/stri strøm og partier med roligere strømforhold og mer finkornet bunn. Partier med relativt hurtigstrømmende vatn og grovkornet bunn har de beste oppvekstforholdene (tabell 5, omr. A, C og F), mens roligere partier med noe mer finkornet bunn egner seg best for gyting (omr. B og D). Kaljordelva har få kulper av betydning, og fiskemulighetene anses for å være middels til gode. I utløpet av Kaljordvatnet er det gravd ut ei renne for å lette fiskeoppgangen.

Tabell 5.

Bonitering av Kaljordvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyte-forh.	Oppv-forh.	Fiske-muligh.
A	700	3500	LS/MS/SS	S	40/120	-	D	G/MG	gode
B	350	2800	Sa/G	L/M	60/150	-	G	D	gode
C	300	2100	LS/MS/SS	S	30/60	-	D	MG	dårlige
D	200	2400	G/GG	L	100/200	1	G	D	gode
E	250	6250	MS/SS/B	M	30/120	-	D	MG	middels
Tot.	1800	17050	-	-	-	-	-	-	-

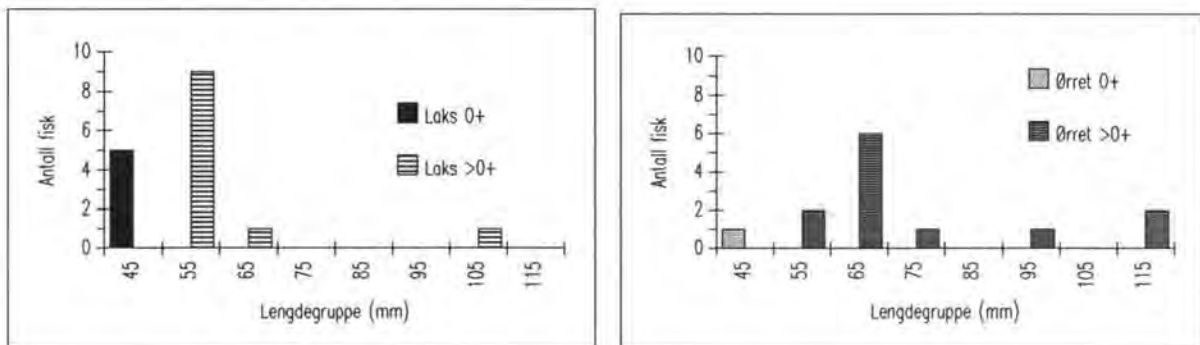
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner i Kaljordelva (se kart fig. 7), i alt 450 m². Fangsten ble 16 laks- og 13 ørretunger (tabell 6). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 6.

Tabell 6.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Kaljordelva den 11.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	130	GG/LS/MS	M/S	30/60	1	6	0	0	2	0	0	0	0	6,2	0,8
2.	320	MS/SS/B	M	40/80	4	4	1	1	8	2	0	0	0	4,7	1,6
Tot.	450	-	-	-	5	10	1	1	10	2	0	0	0	7,2	1,9

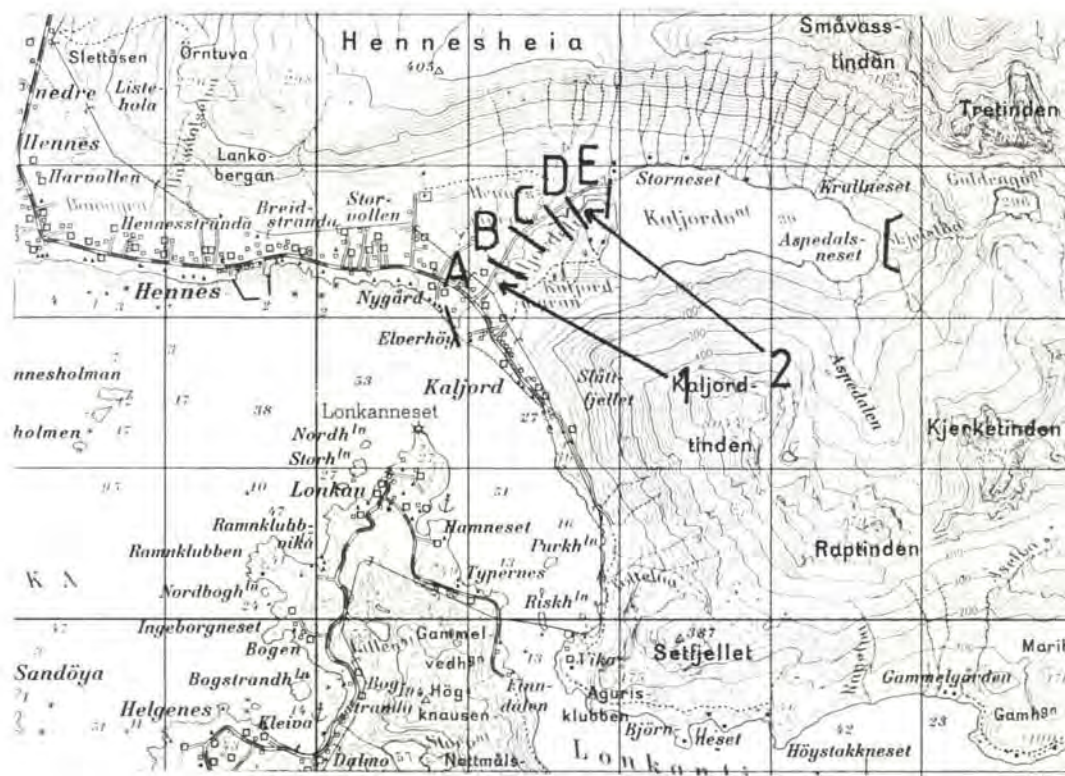

Figur 6. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 11.06.90 i Kaljordvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen viser at Kaljordelva har relativt få gode gyteplasser, mens oppvekstforholdene er gode på det meste av strekningen. I tillegg til elva er trolig også Kaljordvatnet et viktig oppvekstområde for ungfisk. Under elfisket ble det fanget både laks- og ørretunger av alle årsklasser, noe som viser at vassdraget har egne bestander av både laks og ørret/sjøørret. Det er uklart om vassdraget har en egen bestand av sjørøye. Resultatene av prøvegarnfisket gjennomført sommeren 1992 vil når rapporten foreligger, gi mer utfyllende opplysninger om fiskebestandene.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 1000 smolt av sjørøye og laks pr. år. Dette vil gi grunnlag for en årlig fangst i elv og sjø på ca. 200 voksen sjørøye og laks. I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Kaljordvatnet som trolig er betydelig.

Figur 7. Kart over Kaljordvassdraget med elfiskestasjoner (1–2) og boniterte områder (A–F) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

5. Gullstadelva

Innledning

Gullstadelva munner ut på sørsida av Hadseløya like øst for Melbu (se kart fig. 9). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-2 33WVR938990. Nedslagsfeltet er ca. 12 km². Anadrom fisk kan gå omlag 6,2 km opp inkludert 400 m i sideelva Finnsteinelva. Det fiskes en del sjøørret. Hadsel JFF og grunneierne har inngått en avtale om salg av fiskekort og oppsyn med elva. Gullstadelva ble bonitert og elfisket den 16.06.90 på liten vannføring.

Bonitering

Hele Gullstadelva fra utløpet og opp til Flatåsmyran har til dels meget gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret, med forholdsvis finkornet bunn og ikke for sterk strøm. Område C (se tabell 7) utmerker seg med flere fine kulper og det er også en del mindre kulper på område D som skaper gode fiskemuligheter.

Tabell 7.

Bonitering av Gullstadelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	600	1800	GG	M	30/40	-	MG	MG	middels
B	400	1100	LS/MS/SS	S	20/30	-	G	MG	middels
C	750	3000	G	M	30/50	flere	MG	G	gode
D	1600	4800	GG	S	20/40	-	MG	MG	middels
E	2400	4800	GG	M	20/30	-	MG	MG	middels
F	400	400	LS/MS/SS	S	10/20	-	G	G	dårlige
Tot.	6150	15900	-	-	-	-	-	-	-

Omr. F: Finnsteinelva.

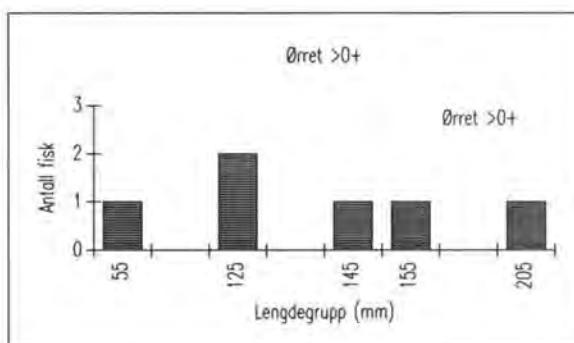
Unqfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 9), i alt 180 m². Fangsten ble 6 ørret, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 8). En av fiskene var en sjøørretsmolt på 206 mm. Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 8.

Tabell 8.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Gullstadelva den 16.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middeldybde og tallet til høyre maks-dybde. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	180	G	M	30/40	0	0	0	0	1	5	0	0	0	3,3	0,0

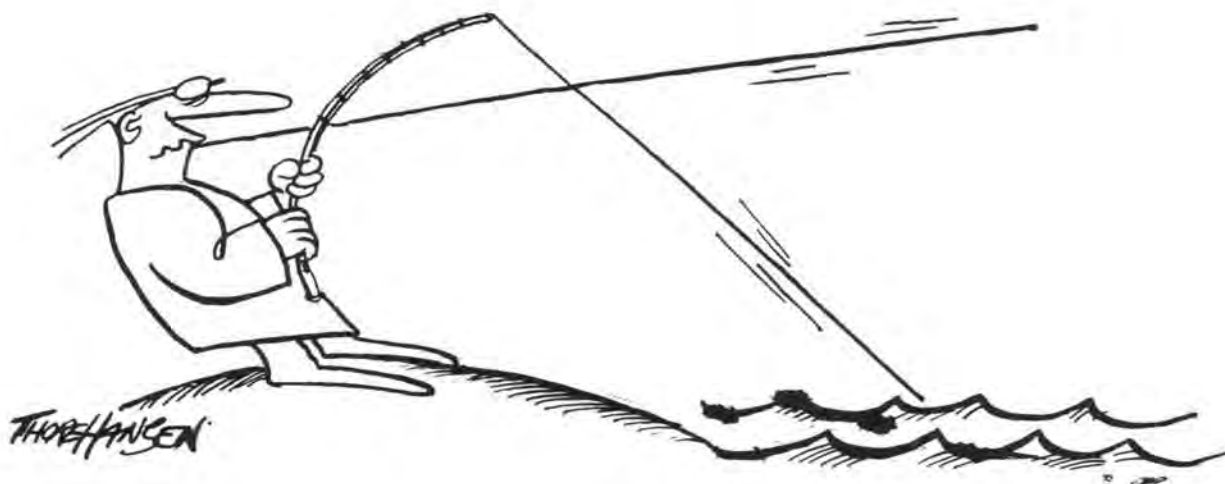

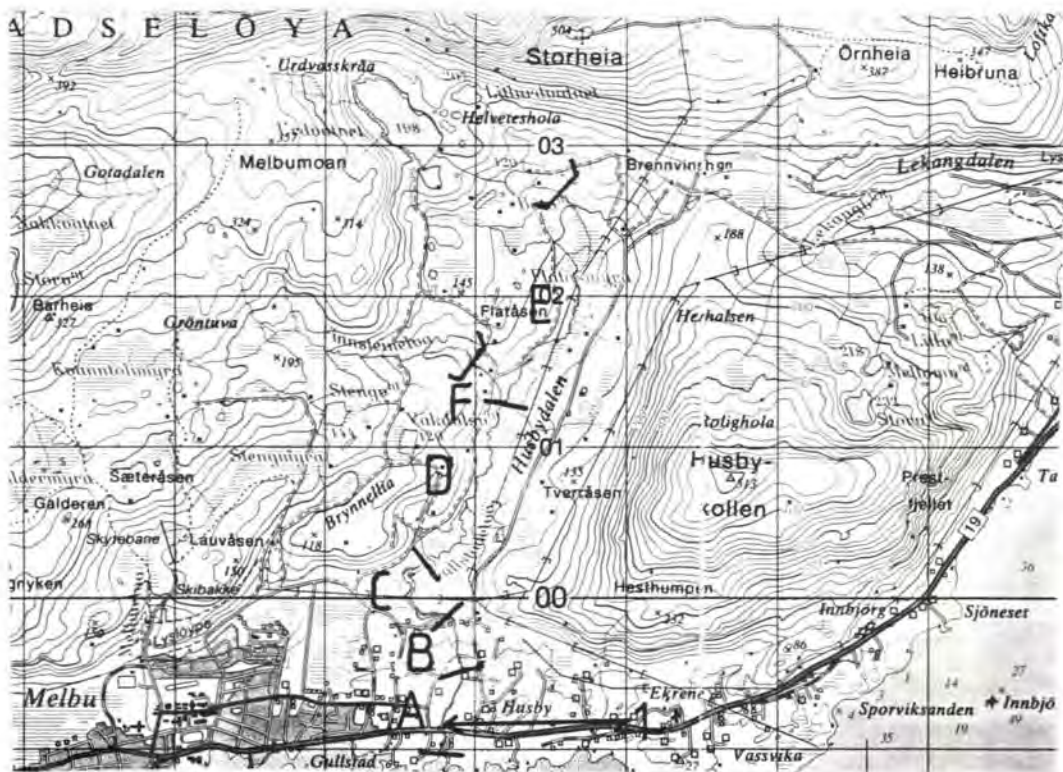
Figur 8. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 16.06.90 i Gullstadelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen viser at Gullstadelva har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med til dels meget gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret. Gullstadelva kan karakteriseres som et lite, men produktivt sjøørretvassdrag.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 1200 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 240 voksne sjøørret.

Figur 9. Kart over Gullstadelva med elfiskestasjon (1) og boniterte områder (A–F) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

6. Flatsetelva

Innledning

Flatsetelva munner ut på nordsida av Hadseløya omlag 4,5 km vest for Stokmarknes (se kart fig. 11). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-2 33WVS913074. Nedslagsfeltet er ca. 6 km². Anadrom fisk kan gå ca. 4,7 km opp i vassdraget, inkludert 800 m i sideelva opp mot Litlflatsetvatn. Store Flatsetvatn utgjør ca. 1 km av "lakseførende strekning". Flatsetelva er et typisk sjørrretvassdrag med bare sporadisk oppgang av laks. Flatset grunneierlag selger fiskekort for Store Flatsetvatn. Det er kun tillatt for barn å fiske i elva. Flatsetelva ble bonitert og elfisket den 17.06.90 på liten vannføring.

Bonitering

Nederst mot utløpet i sjøen har Flatsetelva en kulp/dam som blir tømt for grus en gang i blant. Her står gjerne sjørrreten en stund før den går videre oppover. I følge lokalkjente ble det tidligere hentet is i denne dammen. Bunnsubstratet i det meste av Flatsetelva domineres av sand og grus og det er fra liten til middels vannhastighet (se tabell 9). Dette er forhold som normalt favoriserer ørret framfor laks. Med unntak av kulpen ved utløpet har Flatsetelva ingen større kulper av betydning, men fiskemulighetene karakteriseres likevel som brukbare. Sidelva Litlflatsetelva (omr. E) som løper sammen med hovedelva ca. 500 ovenfor utløpet, er ei grunn elv med finkornet bunn og lav vannhastighet. Her går det bare opp fisk på flom.

Tabell 9.

Bonitering av Flatsetelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	550	1100	Sa/G/GG	M	30/50	1	MG	G	gode
B	800	1600	Sa/G	L/M	15/30	-	G	G	middels
C	600	1200	G/GG/MS	M	30/50	-	G	MG	middels
D	800	1200	Sa/G	L	15/20	-	G	D/G	middels
E	800	400	Sa	L	5/15	-	G	D/G	dårlige
Tot.	3550	5500	-	-	-	-	-	-	-

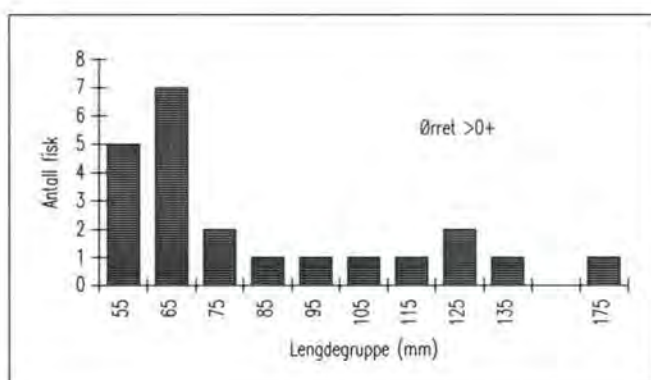
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 11), i alt 80 m². Fangsten ble 22 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 10). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 10.

Tabell 10.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Flatsetelva den 17.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middeldyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	60	Sa	L	20/30	0	0	0	0	3	2	0	0	0	8,3	0,0
2.	20	G/GG	M	20/35	0	0	0	0	13	4	0	0	0	85,0	0,0
Tot.	80	-	-	-	0	0	0	0	16	6	0	0	0	27,5	0,0

Figur 10. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 17.06.90 i Flatsetelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Flatsetelva har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med flere gode gyte- og oppvekstområder for ørret/sjøørret. Elfiskeresultatene tyder på at elva har bra yngeltetthet. Det ble utelukkende fanget ørretunger under elfisket. Dette viser at Flatsetvassdraget er et typisk sjøørretvassdrag. Elva har få standplasser for større fisk i form av kulper. Strategien til det meste av sjøørreten som skal gyte i elva er derfor trolig å gå raskt opp i Store Flatsetvatn i forbindelse med en regnflom for deretter å stå i vatnet fram til gytetida nærmer seg og så slippe seg ned til gyteplassene på elva.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i selve Flatsetelva beregnet til ca. 340 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 70 voksen sjøørret. I tillegg kommer ikke beregnet produksjon av sjøørretsmolt i Store Flatsetvatn som trolig er betydelig.

7. Storelva ved Breivik

Innledning

Storelva munner ut på nordsida av Hadseløya ved Breivika, omlag 6 km vest for Stokmarknes (se kart fig. 11). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-2 33WVS889075. Nedslagsfeltet er ca. 15 km². Ca. 7,5 km av vassdraget er tilgjengelig for oppvandrende fisk som på gunstig vannføring kan gå helt til Dalsvatnet og Trolltjørna. Det fiskes en del etter sjøørret i Dalsvatnet. Grunneierne er organisert i Indre Breivik utmarkslag, men det selges ikke fiskekort. Storelva ble bonitert og elfisket den 19.08.90 på liten vannføring.

Bonitering

Det nederste avsnittet av Storelva (tabell 11, omr. A) har flere kulper og stryk i veksling med litt roligere partier. Bunn- og strømforholdene gir meget gode gyte- og oppvekstvilkår for sjøørret. Kroknelva (omr. B og C) som kommer fra Trolltjørna, løper sammen med Storelva ca. 2 km fra utløpet i sjøen. Kroknelva har mange små kulper som skaper standplasser for fisk. På flom kan sjøørreten gå helt opp til Trolltjørna. Dalselva, som kommer fra Dalsvatnet (omr. D), er omgitt av dyrkamark og myr. Elva har ingen kulper av betydning og det er mye kratt langs elvebredden som gjør at denne delen av vassdraget er vanskelig tilgjengelig for fiskeing.

Tabell 11.

Bonitering av Storelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	2000	6000	GG/LS/MS	M	25/40	flere	MG	MG	gode
B	800	1200	G/GG	L/M	25/45	flere	MG	MG	gode
C	3000	3000	GG/LS/MS	M	25/45	-	MG	MG	gode
D	1600	4800	Sa/G	L/M	20/50	-	G	G	dårlige
Tot.	7400	15000	-	-	-	-	-	-	-

Omr. B og C: Kroknelva, Omr. D: Dalselva

Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 11), i alt 600 m². Fangsten ble 5 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 12). På stasjon 1 rømte det en god del fisk som var fra 100-200 mm lange. De 4 som ble tatt målte 204, 126, 66 og 55 mm. På stasjon 2 ble det fanget en blank sjøørret (230 mm lang).

Tabell 12.

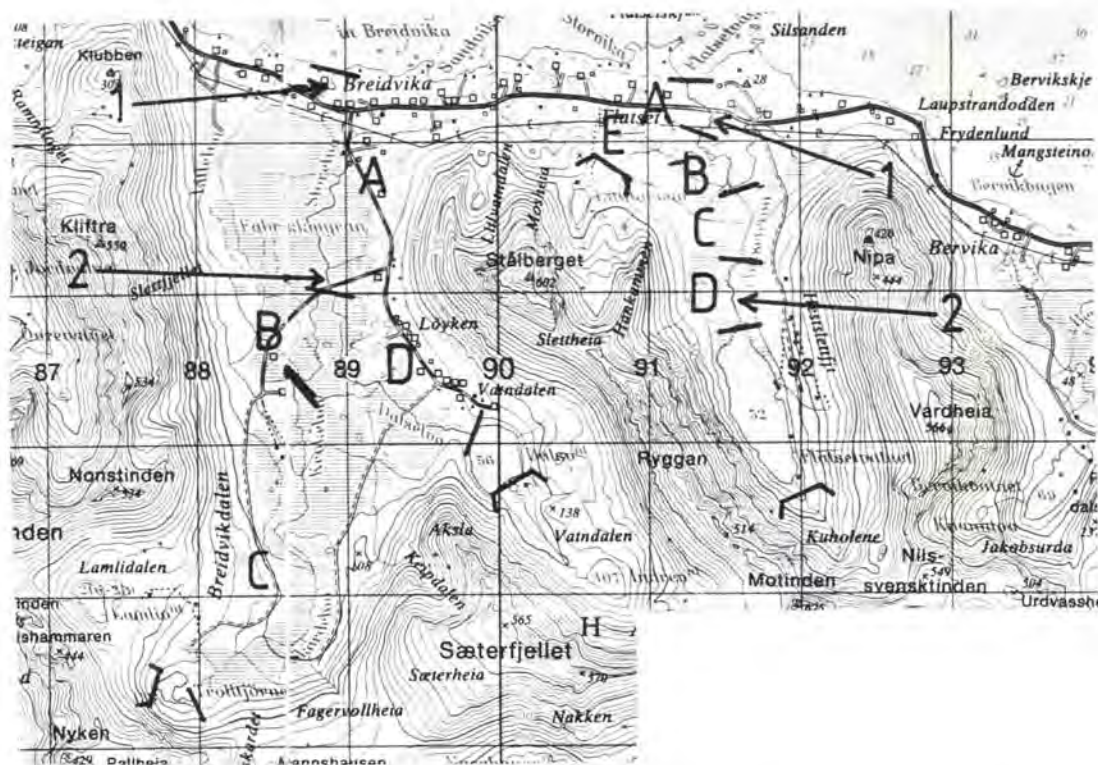
Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Storelva den 19.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	200	GG/LS/MS	L/M	30/60	0	0	0	0	2	2	0	0	0	2,0	0,0
2.	400	G/GG	L	40/70	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0,3	0,0
Tot.	600	-	-	-	0	0	0	0	2	3	0	0	0	0,8	0,0

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen viser at Storelva har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med til dels meget gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret. Til tross for dette ble det under elfisket bare fanget 5 ørreter, alle eldre enn årsyngel (0+). Det ble imidlertid observert at en god del fisk rømte unna, trolig pga dårlig effekt på elapparatet.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 1100 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 220 voksen sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Dalsvatnet (og Trolltjørna) som trolig har stor betydning som oppvekstområde for ungfisk av sjøørret.

Figur 11. Kart over Flatsetelva og Storelva ved Breivik med elfiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-E) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

8. Vikelva

Innledning

Vikelva kommer fra Rødvatnet, renner mot vest og munner ut på sørvestsida av Langøya ca. 6 km nord for Stokmarknes (se kart fig. 13). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-233WVS947119. Nedslagsfeltet er ca. 10 km². Anadrom fisk kan gå ca. 3 km opp til en foss omlag 1,5 km oppover innløpsbekken til Storvatnet. I følge lokalkjente er det i hovedsak sjøørret som fiskes. Laks opptrer bare sporadisk. Det fiskes lite i elva, noe mer i Litlvatnet og Storvatnet. Vik grunneierlag selger fiskekort for vatna. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 18.06.90 på liten vannføring.

I månedsskiftet august/september 1992 ble det gjennomført en fiskeribiologisk undersøkelse i Litlvatnet. Resultatene fra denne undersøkelsen er sammenfattet i en egen rapport (Nilsen 1992). I et av kapitlene i rapporten blir det nevnt flere tiltak som anbefales for å bedre gyte- og oppvandringsforholdene for sjøørreten i vassdraget, bl.a. renske utløpet av Litlvatnet og de øverste 50 m av utløpselva for vannplanter samt å lage renne gjennom grusbanken som har bygd seg opp der elva fra Storvatnet renner ut i Litlvatnet. Flere av disse tiltakene er allerede gjennomført.

Bonitering

Vikelva mellom Litlevatnet og sjøen har til dels meget gode gyte- og oppvekstforhold for sjøørret med flere kulper som egner seg som standplasser for større fisk (tabell 13, omr. A). Ved utløpet er elva lagt i rør under veien. Røret er 2 m bredt og har flat bunn. Ved liten vannføring og fjære sjø er vanddybden inne i røret mindre enn 5 cm. Det meste av fiskeoppgangen skjer imidlertid på flo sjø. Utløpet av Litlvatnet har i de seinere år blitt stadig mer gjengrodd av vannvegetasjon. Her er det nå anlagt ei smal renne for å lette fiskeoppgangen på lav vannføring.

Elva mellom Storvatnet og Litlevatnet (omr. B og C) er øverst relativt stilleflytende. Den nedre delen har en del små kulper i veksling med stryk. Strekingen har forholdsvis gode gyte- og oppvekstforhold. Det hevdes at denne delen av vassdraget har vært lite brukt av sjøørreten, fordi en grusbanke ved utløpet trolig har skapt problemer for fiskeoppgangen. Nå er det gravd ei renne her for å lette oppgangsmulighetene. Fra Storvatnet kan fisken gå ca. 1300 m opp i innløpselva (Tromslåttelva)(omr. D-F) til en liten foss.

Tabell 13.

Bonitering av Vikelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyte-forh.	Oppv-forh.	Fiske-muligh.
A	1100	2200	Sa/G/MS	M	20/40	flere	MG	MG	gode
B	500	1000	B	Si	30/40	-	D	G	middels
C	200	600	LS/MS/SS	L	30/50	-	G	MG	middels
D	600	900	Sa	L	10/30	-	G	D	middels
E	700	1050	G/LS/MS	Si	20/40	-	D	G	middels
F	250	250	LS/MS/SS	S	20/40	-	G	MG	middels
Tot.	3350	6000	-	-	-	-	-	-	-

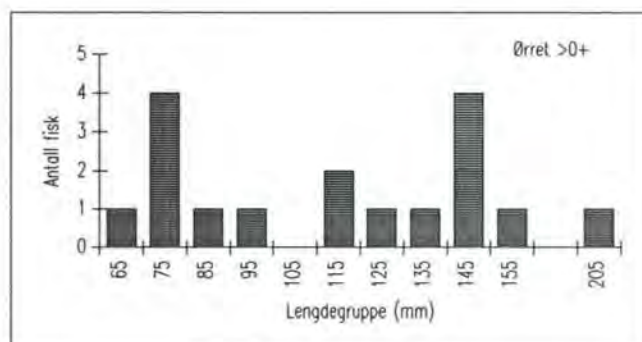
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon i elva mellom sjøen og Litlvatnet (se kart fig. 13), i alt 90 m². Fangsten ble 17 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 14). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 12.

Tabell 14.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Vikelva den 18.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	90	GG/LS/MS	M	25/50	0	0	0	0	6	11	0	0	0	18,9	0,0

Figur 12. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 18.06.90 i Vikelva.

Prøvegarnfiske

Prøvegarnfiske gjennomført 31.07.92 og 01.08.92 gav en totalfangst på 27 ørret og 7 røye (Nilsen 1992). Av 11 kjønnsmodne ørret var bare en påviselig innlandsørret. Ingen av røyene hadde vært i sjøen. De ørretene som ikke hadde vært i sjøen hadde minst like god tilvekst som den sjøvandrende ørreten.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at store deler av elvestrekningene i Vikelva har gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret. Under elfisket ble det fanget utelukkende ørretunger. Resultatene av prøvegarnfisket gjennomført i juli/august 1992 tyder på at det meste av ørreten i vassdraget har et anadromt levevis. Under prøvefisket ble det ikke fanget hverken laks eller røye som påviselig hadde vært i sjøen. Dette viser at Vikelva er et typisk sjøørretvassdrag og må forvaltes deretter.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 350 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 70 voksen sjøørrett. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Litlevatnet og Storvatnet, som trolig er større enn på elvestrekningene.

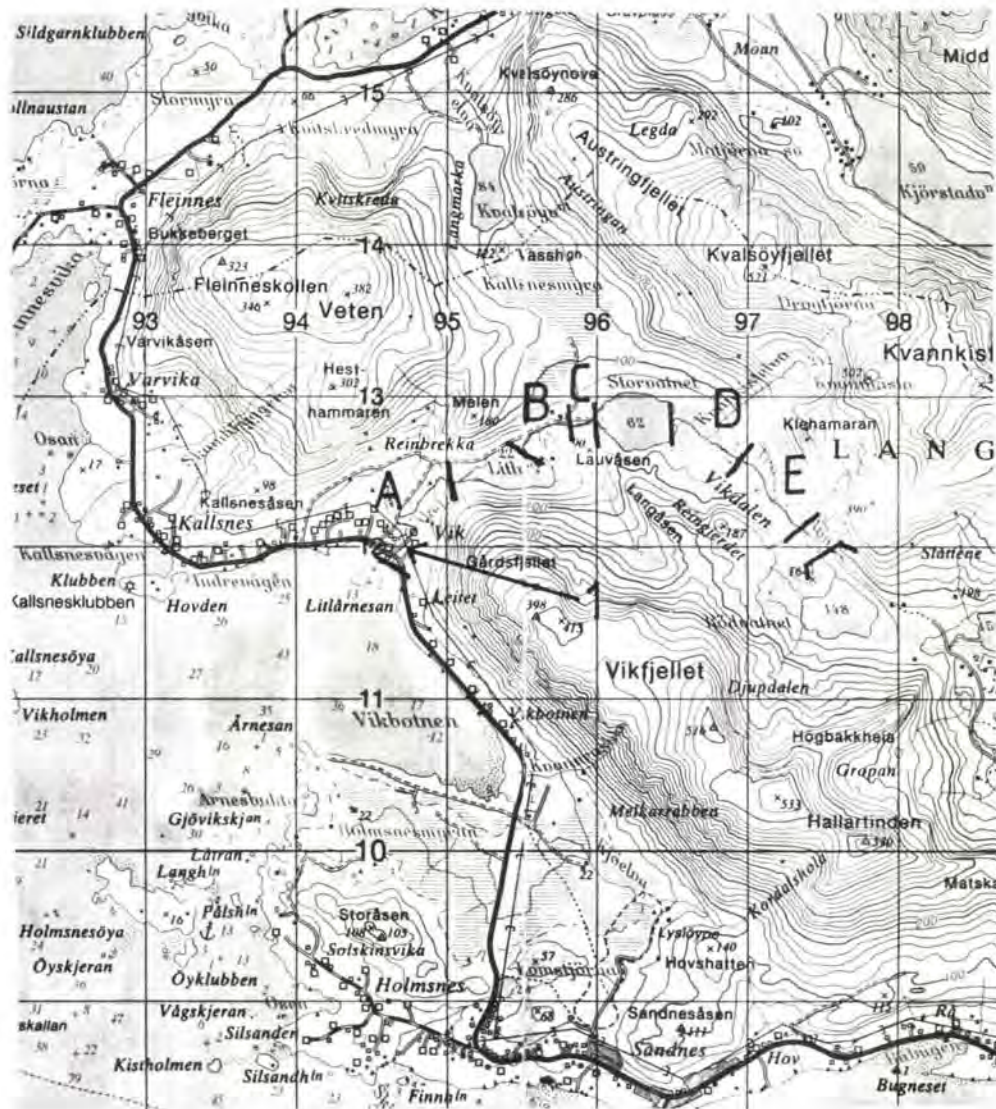
Aktuelle tiltak:

Det er allerede gjennomført flere tiltak i vassdraget med hensikt å bedre forholdene for sjøørreten, bl.a. er det laget ei renne gjennom vegetasjonen i utløpet av Litlvatnet samt gjennom grusbanken i innløpselva til Litlvatnet der denne løper inn i vatnet. Dette er gjort for å lette fiskens vandringsmuligheter på lav vannføring. I tillegg er det fjernet vegetasjon og begroing fra elvebotnen på de øverste 50 m av elva mellom Litlvatnet og sjøen for å skape bedre gytemuligheter.

Bunnen av røret som elva renner gjennom ved utløpet er flat og ca. 2 m bred. Her ville det vært en fordel å samle vannet i overkant av røret slik vannstrålen blir mer konsentrert gjennom selve røret. Dette vil lette fiskens oppvandring på lav vannføring.

Før eventuelle nye tiltak settes i gang skal planene legges fram for Fylkesmannens miljøvernavdeling.

Figur 13. Kart over Vikelva med elfiskestasjon (1) og boniterte områder (A–F) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

9. Gryttingvassdraget

Innledning

Gryttingvassdraget munner ut på vestsida av Sortlandssundet ca. 15 km sør for Sortland (se kart fig. 15). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-3 33WWS053112. Nedslagsfeltet er ca. 10 km². Anadrom fisk kan gå omlag 7 km opp i vassdraget. Av dette utgjør Gryttingvatnet omlag 1 km og innløpselva til vatnet ca. 1,5 km. Vassdraget har bestander av laks, sjørørret og sjørøye). Våren 1992 ble det satt opp ei fangstruse i utløpet som registrerer all utvandring og oppvandring av fisk. En god del av fisken blir merket før den slippes ut. Når tilstrekkelig med opplysninger om fiskebestandene i vassdraget er samlet inn er det planer om å starte et havbeiteforsøk på sjørøye. Grytting grunneierlag selger fiskekort for vatnet, elva er fredet. Innrapportert fangst for sesongen 1992 var 16 laks (20,8 kg), 9 sjørørreter (4,8 kg) og 2 røyer (1,8 kg). Gryttingvassdraget ble bonitert og elfisket den 14.06.90 på middels vannføring.

I august 1992 ble det etter oppdrag fra Fylkesmannens miljøvernavdeling gjennomført et omfattende prøvegarnfiske i Gryttingvatnet. Hovedformålet med undersøkelsen var å kartlegge sjørøyebestanden samt å finne ut i hvor stor grad innsjøen blir brukt som oppvekstområde for laksunger. Resultatene fra denne undersøkelsen vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1993.

Bonitering

Nederst mot utløpet i sjøen er Gryttingselva rensket opp og har flere utgravde kulper og terskler (tabell 15, omr. A). Bunnsubstratet er, som i store deler av elva, relativt finkornet. Område B har flere små kulper og gode fiskemuligheter. I område C er det en god del elvesnelle og annen vannvegetasjon. Elvestrekningen videre opp mot Gryttingsvatnet renner gjennom et myrområde (omr. D, E og F) og har flere små kulper. Gyte- og oppvekstforholdene her er tildels meget gode. Innløpselva til Gryttingsvatnet har flere kulper og til dels meget gode gyteforhold (omr. G).

Tabell 15.

Bonitering av Gryttingvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiskemuligh.
A	400	2400	GG	L/M	40/100	flere	D	G	gode
B	600	3600	GG	M/S	30/60	-	G	MG	gode
C	600	2400	G	L/M	30/150	-	D/G	D/G	gode
D	2000	12000	GG	M/S	30/100	-	MG	MG	middels
E	1100	4400	G	L/M	30/100	-	G	D/G	middels
F	350	1400	LS/MS/SS	S	20/50	-	D/G	MG	dårlige
G	800	2000	GG	M/S	30/100	flere	MG	G	gode
H	900	1350	MS/SS/B	S	20/60	-	D	G	dårlige
Tot.	6750	29550	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

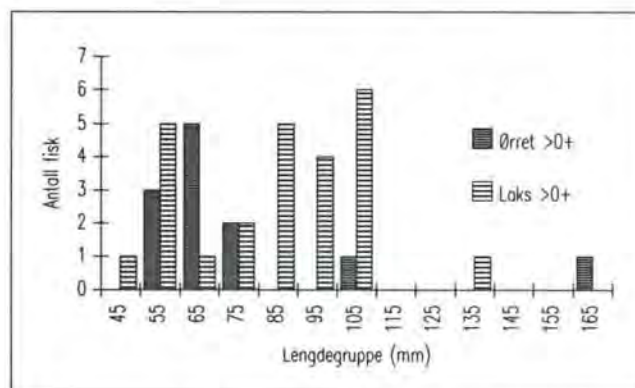
Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 15), i alt 260 m². Fangsten ble 25 laks- og 12 ørretunger, deriblant 2 smolt, en av hver art. På stasjon 1 ble det bare fanget ørretunger (tabell 16). På stasjon 2 var det en betydelig dominans av laksunger.

I innløpselva til Gryttingsvatnet ble det foretatt stikkprøver med elfiskeapparatet, og fangsten ble en laks (2+) og en ørret (2+) samt en mengde med nyklekt yngel, trolig laks. Det var sparsomt med eldre yngel. Lengdefordelingen av fangsten på st. 1 og 2 er vist i figur 14.

Tabell 16.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Gryttingvassdraget den 14.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²	
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E			
1.	120	GG	S	20/40	0	0	0	0	6	0	0	0	0	0	5,0	0,0
2.	140	SS/LS/MS	M/S	20/40	0	14	11	0	4	2	0	0	0	22,1	0,0	
Tot.	260	-	-	-	0	14	11	0	10	2	0	0	0	14,2	0,0	

Figur 14. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 14.06.90 i Gryttingvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen viser at deler av Gryttingvassdraget har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med til dels meget gode gyte- og oppvekstforhold. Under elfisket ble det fanget både laks og ørret. Vassdraget har også en liten bestand av sjørøye. Elfiskeresultatene tyder på at tettheten av yngel er god, og at laks i dag er dominerende fiskeslag. Dette bekreftes av oppgangsregistreringene i fangstrusa og innrapportert fangst for sesongen 1992

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 1800 smolt av laks og sjørøret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 350 voksen laks og sjørøret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon i Gryttingsvatnet av sjørøye samt laks- og sjørøretsmolt.

Figur 15. Kart over Gryttingvassdraget med elfiskestasjoner (1–2) og boniterte områder (A–H) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.2. HADSEL/SORTLAND

10. Fiskefjordvassdraget

Innledning

Fiskefjordvassdraget munner ut innerst i Fiskefjorden på østsida av Sortlandssundet. Vassdraget ligger på grensen mellom Hadsel og Sortland kommuner (se kart fig. 17). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-3 33WWS139065. Nedslagsfeltet er ca. 16 km². Anadrom fisk kan gå opp til Første Fiskefjordvatnet, totalt ca. 2 km. Det går opp både laks, sjøørret og sjørøye. De private grunneierne er organisert i Rødsand/Fiskefjord Sameielag. Hadsel kommunale kraftlag eier Hadsel sin side av elva (50 %) og er ikke med på organiseringen. Et settefiskanlegg (Fiskefjorden A/S) ligger 500 m fra utløpet. Settefiskanlegget har Første Fiskefjordvatn som vannkilde. Det selges fiskekort for stang i vatnet. Utløpselva har vært fredet i flere år. Innrapportert fangst for sesongen 1992 var 56 laks (86,4 kg), 6 sjøørret (6,3 kg), og 1 sjørøye (0,7 kg). Vassdraget ble bonitert og elfisket den 11.06.90 på middels vannføring.

Sommeren 1992 ble det gjennomført et omfattende prøvegarnfiske i Første Fiskefjordvatn etter oppdrag fra Fylkesmannens miljøvernavdeling. Hovedformålet med prøvefiske var å kartlegge en eventuell sjørøyebestand samt å registrere om vatnet blir brukt som oppvekstområde for laksunger. Rapport fra dette fisket vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1993.

Bonitering

Den nederste delen av elva mellom sjøen og Første Fiskefjordvatn (tabell 17, omr. A) har en svært stri foss omtrent midt på strekningen. Både ovenfor og nedenfor fossen er elva mindre stri, og det er en lang og forholdsvis dyp kulp under fossen. Også ovenfor fossen er det en større dyp kulp. Avsnittet videre opp mot vatnet (omr. B) har noen mindre kulper. Settefiskanlegget har fjernet deler av en naturlig terskel i utløpet av Første Fiskefjordvatn slik at vannstanden i vatnet noe senket.

Tabell 17.

Bonitering av Fiskefjordvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyte- forh.	Oppv- forh.	Fiske- muligh.
A	600	3600	LS/MS/B	S/Si	60/170	2	D	G	gode
B	300	7500	LS/MS/SS	M	30/150	-	G	MG	middels
Tot.	900	11100	-	-	-	-	-	-	-

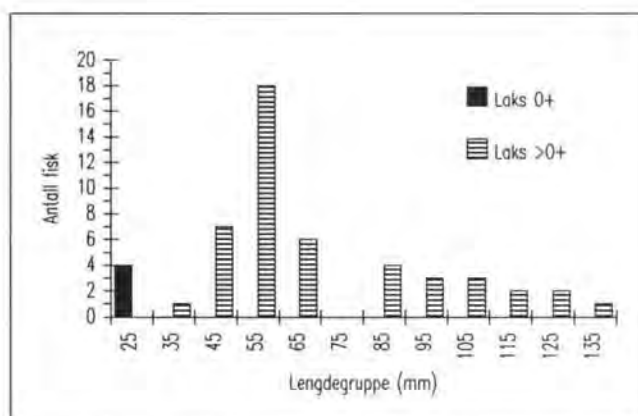
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 17), i alt 300 m². Fangsten ble 51 laksunger av alle årsklasser (tabell 18). Lengdefordelingen av laksungene er vist i figur 16.

Tabell 18.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Fiskefjordvassdraget den 11.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	125	GG/LS/MS	M/S	40/60	0	15	2	0	0	1	0	0	0	13,6	0,0
2.	175	GG/LS/MS	M	20/40	4	21	9	0	0	0	0	0	0	17,1	2,3
Tot.	300	-	-	-	4	36	11	0	0	1	0	0	0	16,0	1,3

Figur 16. Lengdefordeling av laksunger fanget ved elfiske den 11.06.90 i Fiskefjordvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at elva mellom den største fossen og Første Fiskefjordvatn har tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold. Mellom fossen og utløpet i sjøen er forholdene dårligere med til dels stri strøm og mye blokkbunn. Elva har flere kulper som skaper gode standplasser for større fisk. Laks var helt dominerende under elfisket. Dette stemmer godt med innrapportert fangst for sesongen 1992. Rapporten som vil bli skrevet etter prøvefisket sommeren 1992 vil gi mer utfyllende opplysninger om fiskebestandene i vassdraget.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 780 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 160 voksen laks og sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Første Fiskefjordvatn som trolig er betydelig.

Aktuelle tiltak

Det kan være aktuelt samle fossen i et løp for å lette fiskeoppgangen ved liten vannføring. I tillegg bør den naturlige terskelen i utløpet av Første Fiskefjordvatn bygges opp igjen slik at vannstanden i vatnet blir som før. Før eventuelle tiltak settes i gang skal planene legges fram for Fylkesmannens miljøvernavdeling.

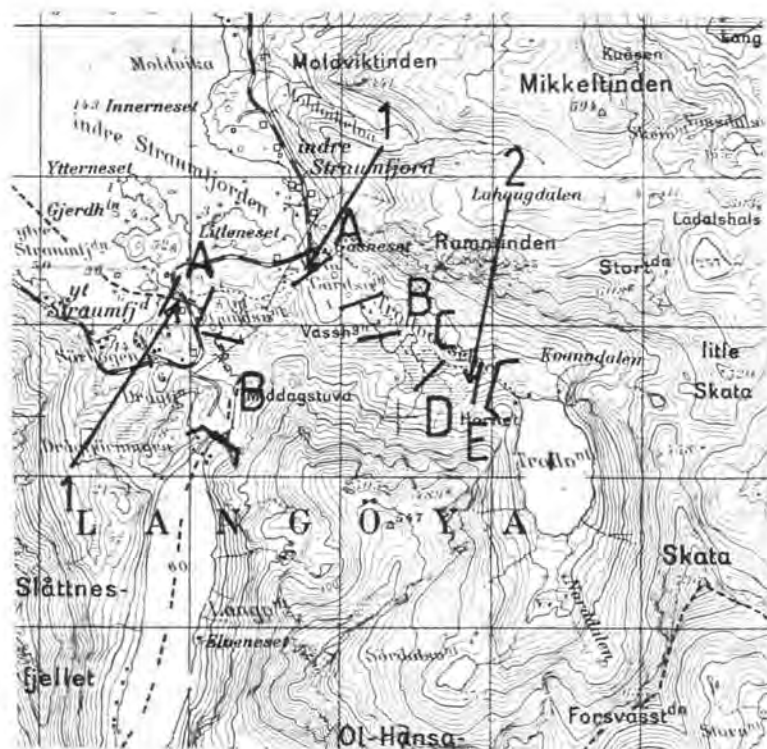
Figur 17. Kart over Fiskefjordvassdraget med elfiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-B) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

11. Langvasselva

Langvasselva kommer fra Langvatnet, renner mot nord og munner ut i ytre Straumfjorden på grensa mellom Hadsel og Sortland kommuner (se kart fig. 18). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-3 33WWS018182. Nedslagsfeltet er ca. 8 km². Anadrom fisk kan gå omlag 1 km opp i innløpselva til Ytre Gårdsvatn, totalt ca. 2 km. En lokal fiskeforening ønsker å selge fiskekort for hele vassdraget hvis det blir gjennomført tiltak (fiske-trapp?) slik at fisken kan gå helt opp til Langvatnet. Langvasselva ble bonitert og elfisket den 19.08.90 på liten vannføring.

Elva mellom Gårdsvatnet og sjøen har gode gyte- og oppvekstforhold med middels til sterk strøm og bunn som består av en blanding av stein og blokk. På 75 m² ble det fanget 2 laks- og 8 ørretunger (se kart fig. 19, stasj. 1). Innløpselva til Gårdsvatnet (omr. B) har 2 større kulper i de nedre deler. Ovenfor kulpene blir elva gradvis brattere og striere, og bunnsstratet går over fra sand og grus til stein og blokk. Et stryk ca. 100 m nedstrøms Langvatnet stopper videre fiskeoppgang.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 220 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 50 laks og sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Gårdsvatnet.

Figur 18. Kart over Langvasselva og Trollvasselva med elfiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-E) inntegnet. Målestokk 1: 50 000.

3.3. SORTLAND

12. Trollvasselva

Innledning

Trollvasselva kommer fra Trollvatnet renner mot nordvest og munner ut i Indre Straumfjord (se kart fig. 18). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-3 33WWS027184. Nedslagsfeltet er ca. 8 km². Anadrom fisk kan gå omlag 2,5 km til en foss ca. 2 km opp i innløpselva til Indre Gårdsvatn. Det går opp både laks og sjøørret. I følge lokalkjente selges det ikke fiskekort. Elva ble bonitert og elfisket den 22.06.90 på middels vannføring.

Bonitering

Utløpselva fra Indre Gårdsvatnet er bare 100 m lang og påvirket av tidevannet nederst mot sjøen. En stor kulp like nedenfor utløpet av vatnet har meget gode gyteforhold (tabell 19, omr. A). Trollvasselva, innløpselva til Gårdsvatnet, har grovt bunnsstrat og sterk strøm på de nederste ca. 200 m (omr. A og B). Gyte- og oppvekstforholdene er bedre på den øverste delen av dette avsnittet. Lenger oppover (omr. C) er elva mer sakteflytende med finkornet bunn noe som gir relativt dårlige oppvekstforhold, men gyteforholdene må betegnes som gode bl.a. pga. av flere kulper. Videre oppover mot Trollvatnet (omr. D og E) øker vannhastigheten og bunnsstratet blir grovere (mye stein og blokk). Flere kulper skaper standplasser for større fisk. Omlag 200 m nedstrøms Trollvatnet stopper fiskeoppgangen av en foss.

Tabell 19.

Bonitering av Trollvasselva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	100	1000	GG/B	M/Si	50/150	1	MG	G	gode
B	300	1200	LS/SS/B	S	30/60	-	D/G	G/MG	middels
C	900	5400	G	M	40/150	-	G	D	middels
D	600	2700	GG/LS/MS	M/S	40/150	flere	MG	MG	gode
E	100	200	B	Si	20/80	-	D	G	dårlige
Tot.	2000	10500	-	-	-	-	-	-	-

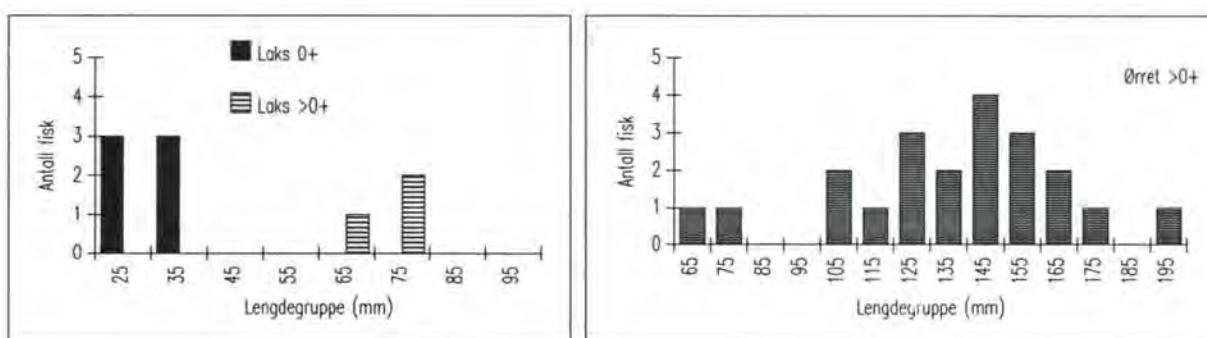
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 19), i alt 375 m². Fangsten ble 9 laks- og 21 ørretunger samt en del trepigga stingsild (tabell 20). I tillegg ble det fisket øverst på område B. Her ble fangsten 6 ørret- og 2 laksunger. Lengdefordelingen av fangsten på stasjon 1 og 2 er vist i figur 19.

Tabell 20.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Trollvasselva den 22.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	225	G/GG/B	S	20/50	6	3	0	0	2	1	0	0	0	2,7	2,7
2.	150	MS/SS/B	S	40/60	0	0	0	0	0	18	0	0	0	12,0	0,0
Tot.	375	-	-	-	6	3	0	0	2	19	0	0	0	6,4	1,6

Figur 19. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 22.06.90 i Trollvasselva.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen viser at deler av Trollvasselva har et forholdsvis høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med gode gyte- og oppvekstforhold. Under elfisket ble det fanget både ørret- og laksunger av flere årsklasser, men det ble tatt absolutt flest ørret. Dette tyder på at Trollvasselva har bestander av både sjøørret og laks, men at sjøørreten dominerer.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 400 smolt av sjøørret og laks pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 80 voksen sjøørret og laks.. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Indre Gårdsvatnet som trolig er betydelig.

13. Risevassdraget

Innledning

Risevassdraget renner mot sørøst og munner ut i Sortlandsundet omlag 10 km sør for Sortland (se kart fig. 21). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-3 33WWS089135. Nedslagsfeltet er ca. 6 km². Anadrom fisk kan gå et stykke opp i innløpsbekken til Risvatnet, totalt ca. 3 km. Av dette utgjør Risvatnet 700 m. Risevassdraget er typisk sjøørretvassdrag, med bare sporadisk oppgang av laks. Det hevdes at vassdraget tidligere hadde en betydelig bestand av sjørøye, men at denne nå er sterkt desimert. Grunneierne er organisert i Rise grunneierlag og det selges fiskekort for Risvatnet. Elva er fredet. Det har vært drevet utfisking av ørret og røye med garn i vatnet. For noen år tilbake ble det satt en del laks- og sjørøyeengel fra Blokken settefiskanlegg samt ca. 10000 sjøørretyngel av ukjent opphav. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 14.06.90 på middels vannføring.

Bonitering

Omlag 200 m fra utløpet i sjøen ble det registrert utslipp fra kloakk og silo. Dette skaper betydelig algevekst nedstrøms utslippet. Gunstige bunn- og strømforhold langs det meste av elva gir tildels meget gode gyte- og oppvekstvilkår (tabell 21). Forholdsvis finkornet bunn og middels vannhastighet favoriserer ørret framfor laks. Område C er et ypperlig gyteområde for ørret/sjøørret, og det ble observert store mengder årsyngel (0+) på strekningen. Det er ingen større kulper av betydning i elva, men elveavsnittene A og B har en del små kulper. I Vesterliskardelva (omr. E), den største innløpsbekken til Risevatnet, kan fisken gå ca. 400 m. Den andre innløpsbekken, Bjørneelva, er trolig sjøørretførende ca. 300 m. Ingen av disse bekkene ble bonitert. Produksjonspotensialet her er derfor bare grovt anslått.

Tabell 21.

Bonitering av Risevassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	750	3000	LS/MS/SS	M/S	20/60	-	D/G	MG	middels
B	500	2000	GG/LS/MS	M	20/60	-	G	MG	middels
C	350	2100	G/GG	L/M	20/50	-	MG	MG	middels
D	500	2000	GG/LS/MS	M/S	20/40	-	MG	MG	middels
E	400	600	-	-	-	-	G	G	dårlige
F	300	450	-	-	-	-	G	G	dårlige
Tot.	2800	10150	-	-	-	-	-	-	-

Omr. E: Vesterliskardelva.

Omr. F: Bjørneelva

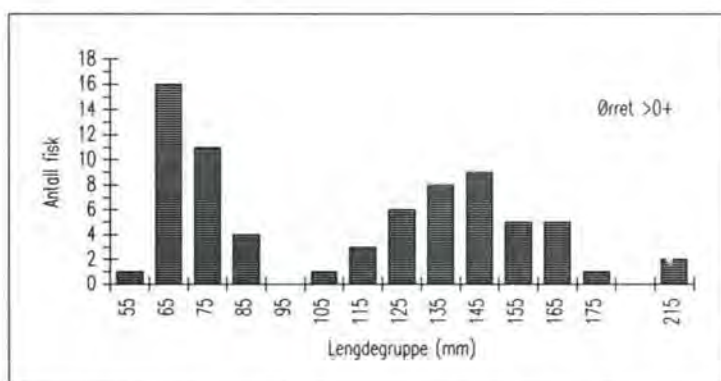
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 21), i alt 288 m². Fangsten ble 72 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 22). På stasjon 1 ble det bl.a. fanget 15 sjøørretsmolt. Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 20.

Tabell 22.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Risevassdraget den 14.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middeldyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	108	LS/MS/SS	M	20/60	0	0	0	0	4	37	0	0	0	38,0	0,0
2.	180	GG/LS/MS	M/S	20/40	0	0	0	0	28	3	0	0	0	17,2	0,0
Tot.	288	-	-	-	0	0	0	0	32	40	0	0	0	25,0	0,0

Figur 20. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 14.06.90 i Risevassdraget.

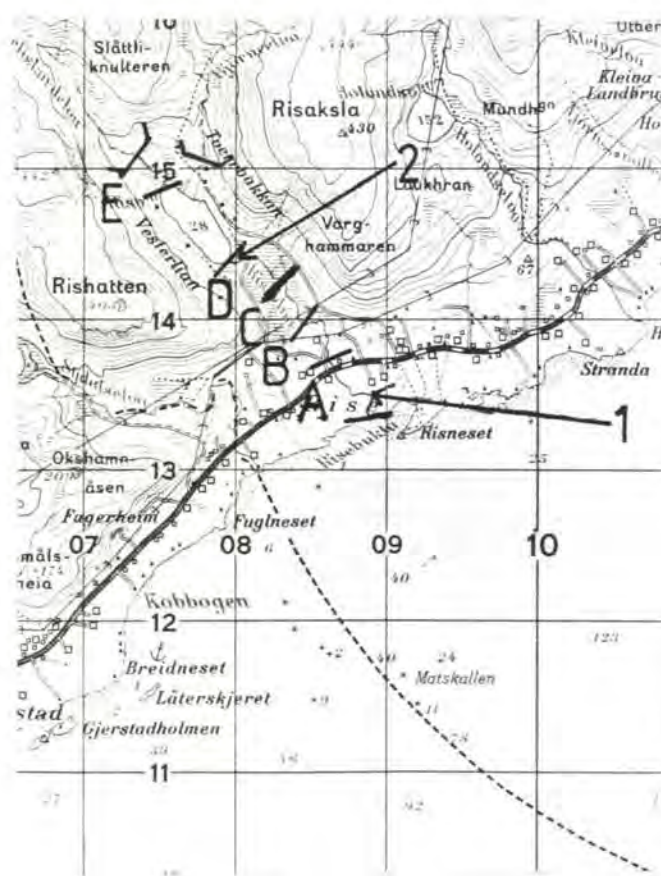
Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Risevassdraget har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet, med til dels meget gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret. Elfiskeresultatene tyder på at tettheten av yngel er god.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elve- og bekkestrekninger i Risevassdraget beregnet til ca. 800 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 160 voksen sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Risvatnet som trolig er betydelig.

Aktuelle tiltak:

Utslipp av forurensning fra kloakk og landbruk i de nedre deler av elva (nedenfor riksvegen) bør stoppes slik at algeveksten begrenses og faren for fiskedød fjernes.

Figur 21. Kart over Risevassdraget med elfiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-E) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

14. Lahaugelva

Innledning

Lahaugelva renner mot nord og munner ut innerst i Valfjorden en sidearm av Eidsfjorden (se kart fig. 22). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-3 33WWS070 207. Nedslagsfeltet er ca. 11 km². Anadrom fisk kan gå omlag 7 km opp i elva. Det går opp både laks og sjøørret. Lokalkjente hevder at fiskeoppgangen er redusert etter at en ny bru ble bygget over utløpet. Byggingen av brua har skapt et ca. 15 cm høyt fall ved fjære sjø. Et oppdrettsanlegg for laks ligger ca. 3 km fra utløpet. Det er ingen organisering eller salg av fiskekort i elva, men det arbeides med å få til en felles organisering av grunneierne i Lahaugelva, Oshaugelva og Holmelva. Lahaugelva ble bonitert og elfisket den 19.06.90 på liten vannføring.

Bonitering

De nedre deler av elva, til et stykke ovenfor nybrua, er påvirket av flo og fjære. Dette i tillegg til sandbunn og lav vannhastighet gir dårlige gyte- og oppvekstforhold på den nederste strekningen (tabell 23, omr. A). Videre oppover (omr. B) øker vannhastigheten noe og bunnsstratet blir grovere (grus/grov grus). Område C er det eneste avsnittet med kulper av betydning. Kulpene skaper standplasser for større fisk og gode fiskemuligheter. Område E omfatter både bekken fra Vesterliskardet og bekken fra Risskardet. Laelva (omr. F) har grov steinbunn, sterk strøm og mangler kulper.

Tabell 23.

Bonitering av Lahaugelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiskemuligh.
A	700	4200	Sa	L	15/40	-	D	D	gode
B	2600	13000	G	L	40/100	-	G	G	gode
C	1400	4200	GG	S	30/60	flere	MG	MG	gode
D	800	1600	GG	M	30/40	-	MG	MG	middels
E	1300	1950	GG	M	20/40	-	MG	MG	middels
F	200	100	LS/MS/SS	S	10/30	-	G	G	dårlige
Tot.	7000	25050	-	-	-	-	-	-	-

Omr. F: Laelva

Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 22), i alt 150 m². Fangsten ble 4 laks- og en ørret, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 24). Laksen var fra 87 til 117 mm lang og ørreten var 115 mm.

Tabell 24.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Lahaugelva den 19.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	150	GG/MS/B	M	30/60	0	1	3	0	0	1	0	0	0	3,3	0,0

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at deler av Lahaugelva har gode gyte- og oppvekstforhold. Elva er fra naturens side ei "typisk sjøørretelv" med relativt mye finkornet bunn og lav vannhastighet. Under elfisket ble det imidlertid fanget flere laks enn ørret. Dette skyldes trolig at det ble fisket på en strekning av elva hvor det var sterkere strøm og grovere bunn enn det som er de dominerende forhold. Dessuten var fangsten for liten til å si noe sikkert om styrkeforholdet mellom artene. Pga. kort avstand til oppdrettsanlegg er Lahaugelva i likhet med naboelvene Oshaugelva og Holmstadelva sterkt utsatt for rømt oppdrettslaks.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 1400 smolt av sjøørret og laks pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 270 voksen sjøørret og laks.

Aktuelle tiltak:

Grunneierne langs vassdraget bør organisere seg og begynne å selge fiskekort. Kortsalg er normalt en forutsetning for å få offentlig støtte til ulike kultiveringstiltak. Det bør arbeides for å få til en felles organisering med grunneierne langs Oshaugelva og Holmstadelva.

15. Oshaugelva

Innledning

Oshaugelva kommer fra Oshaugvatnet, renner mot nordvest og munner ut innerst i Valfjorden omlag 400 m nord for utløpet av Lahaugelva (se kart fig. 22). Utløpet av Oshaugelva har følgende kartreferanse: 1232-3 33WWS072210. Nedslagsfeltet er ca. 11 km². Anadrom fisk kan gå helt opp til Oshaugvatnet og Valfjordvatnet, totalt ca. 8 km. Av dette utgjør elvestrekninger ca. 6,5 km. Tidligere var det i hovedsak sjøørret som ble fisket, men i de seinere år har laks utgjort en stadig større del av fangsten. Uoffisielt fangstestimat for sesongen 1992 var 90 laks og 2 sjøørret (Idar Nilsen, pers. med.). Et oppdrettsanlegg for laks ligger ca. 3 km fra munningen. Mye tyder på at en stor del av laksen som fiskes i elva er rømt oppdrettsfisk. Grunneierne er ikke organisert og det selges heller ikke fiskekort, men det arbeides for å få til en felles organisering med grunneierne langs Lahaugelva og Holmelva. Elva ble bonitert og elfisket den 20.06.90 på liten vannføring. I 1992 ble det gjennomført registreringer av lakselusangrep på sjøørretsmolt. I forbindelse med disse undersøkelsene ble det elfisket i de nedre delene av Oshaugelva (Nilsen 1992).

Bonitering

Oshaugelva er lagt i et rør under veien ved utløpet (tabell 25, omr. A). Røret er trolig ikke til hinder for fiskeoppgangen annet enn på fjære sjø. Det meste av fiskeoppgangen i et såpass lite vassdrag som dette skjer imidlertid på flo sjø, slik at røret trolig ikke er noe problem. Noe lenger opp på omr. A sperrer et sauegjerde av elveløpet og gir et friløp på bare ca. 1 m's bredde. Elva veksler mellom rolige partier med fint bunnsstrat og avsnitt med grovere bunn og sterkere strøm. Gyte- og oppvekstforholdene er fra gode til meget gode i det meste av elva. Øverst på område A er det flere fine fiskeplasser. Ellers er det bare område D som har større kulper av betydning. Elva opp mot Valfjordvatnet (omr. I) er grunn med enkelte småkulper.

Tabell 25.

Bonitering av Oshaugelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyte-forh.	Oppv-forh.	Fiske-muligh.
A	200	1600	G	L	30/80	-	G	G	gode
B	1000	7000	G	L	40/60	-	G	G	gode
C	600	3600	LS/MS/SS	M	20/40	-	G	MG	gode
D	1300	5200	Sa	L	30/80	flere	G	D/G	gode
E	600	2400	LS/MS/SS	S	20/30	-	G	G	middels
F	1100	2200	GG	M	30/60	-	MG	MG	middels
G	700	700	LS/MS/SS	S	30/40	-	G	G/MG	middels
H	200	400	GG	M	30/40	-	MG	MG	middels
I	700	700	GG/LS/MS	L	15/25	-	G/MG	G/MG	dårlige
Tot.	6400	23800	-	-	-	-	-	-	-

Omr. I: Valfjordelva

Ungfiskregistrering

Den 20.06.90 ble det fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 22), i alt 140 m². Fangsten ble bare 2 ørreter, 175 mm og 181 mm lange (tabell 26). I forbindelse med lakselusundersøkelsene i 1992 (21.07) ble det elfisket et areal på 600 m² fra flomålet og 150 m oppover. Under dette fisket ble det fanget en laksunge og 21 ørretunger. 7 av ørretene var sjøørretsmolt til dels sterkt infisert av lakselus (Nilsen 1992).

Tabell 26.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Oshaugelva den 20.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middeldyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	140	LS/MS/SS	M	30/50	0	0	0	0	0	2	0	0	0	1,4	0,0

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Oshaugelva har flere gode gyte- og oppvekstområder. Til tross for bra produksjonsforhold ble det bare fanget 2 ørretunger under elfisket. Elfisket i 1992 gav et bedre resultat.

Totalt ble det bare fanget en laksunge under elfisket i 1990 og 1992. Uoffisielt fangstestimat for sportsfiskesesongen 1992 viser imidlertid at det ble fisket 2 sjøørret og 90 laks (Idar Nilsen pers. med.). Mye tyder på at en stor andel av laksen som er tatt i de seinere år har vært rømt oppdrettsfisk.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 1400 smolt av sjøørret og laks pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 280 voksen sjøørret og laks. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Oshaugvatnet og Valfjordvatnet som trolig er betydelig.

Aktuelle tiltak:

Grunneierne bør organisere seg å begynne å selge fiskekort. Kortsalg er normalt en forutsetning for å få offentlig støtte til ulike kultiveringstiltak. Det bør arbeides for å få til en felles organisering med grunneierne i Lahaugelva og Holmstadelva.

16. Holmstadelva

Innledning

Holmstadelva kommer fra Blåhammarvatnet, renner mot vest og munner ut på østsida av Eidsfjorden ved Holmstad (se kart fig. 22). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-33WWS061232. Nedslagsfeltet er ca. 23 km². Total lakseførende strekning er omlag 14 km. Av dette utgjør elvestrekninger ca. 13 km. På gunstig vannføring kan fisken gå helt til Blåhammarvatnet i hovedelva og til Hornvatnet i Nøkkelelva (sideelv). Det går opp både laks og sjøørret. Lokalbefolkningen hevder at det tidligere ble tatt til dels store fangster av sjøørret, særlig i Nøkkelelva og Hornvatnet.

Vassdraget er betydelig påvirket av forurensning fra landbruk og kloakk. Et oppdrettsanlegg for laks ligger ca. 2 km fra utløpet. Grunneierne langs Holmstadelva er ikke organisert og det selges heller ikke fiskekort. Det fiskes imidlertid en del. Det arbeides med å få til en felles organisering med rettighetshaverne i nabovassdragene Oshaugelva og Lahaugelva. Holmstadelva ble bonitert og elfisket den 18.06.90 på liten vannføring. Den 21.07.92 ble det gjennomført en lakselusundersøkelse i vassdraget. I den forbindelse ble elva overfisket med elektrisk fiskeapparat fra utløpet og 150 m oppover (Nilsen 1992).

Bonitering

På de nederste 2,6 km er Holmstadelva for en stor del stilleflytende. Bunnsbunnet domineres av grus (tabell 27, omr. A). På enkelte partier er nesten hele elveløpet gjengrodd av siv-snellevegetasjon. Videre oppover (omr. B og C) øker vannhastigheten og elva får innslag av blokkbunn. Strekningen har en del småkulper som skaper standplasser for større fisk og dermed gode fiskemuligheter. Sideelva, Nøkkelelva, som kommer fra Hornvatnet er relativt dyp i de nedre deler (omr. D). På gunstig vannføring kan fisken gå helt til Hornvatnet. Like før samløpet med hovelva renner Nøkkelelva gjennom et rør under vegen. På lav vannføring dannes det et fall på ca. 20 cm nedstrøms røret.

Område E er en sidebekk til Holmstadelva ved Lundgård. Bunnsbunnet i denne domineres av grov grus og vannhastigheten er lav. Fisk går trolig bare et lite stykke opp i bekken (ca. 150 m). Videre oppover Holmstadelva (omr. F) består omgivelsene av nydyrkningsfelt med grøfter som munner ut i elva. Elvestrekningen veksler litt i dybde og bredde, og har en stor kulp. I område G er det strekt et gjerde med relativt finmaska netting over elva. Det er mulig at dette gjerdet kan skape problemer for fiskeoppgangen. I samme området tilføres elva betydelig med forurensning fra en nærliggende driftsbygning. Det er også en mindre foss på strekningen som fisken trolig klarer å passere. Videre oppover deler Holmstadelva seg i flere små bekker (omr. H). På gunstig vannføring kan fisken gå videre til Blåhammarvatnet (omr. I) og et stykke opp i en av sidebekkene (omr. J).

Tabell 27.

Bonitering av Holmstadelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	2600	26000	G	L	30/40	-	G	G	gode
B	1700	10200	GG/B	M	20/40	-	G	MG	gode
C	3100	12400	GG/B	M	20/50	-	G	MG	gode
D	2000	3000	GG	M	20/30	-	G	MG	dårlige
E	150	60	GG	L	10/15	-	G	G	dårlige
F	700	2100	G/LS/MS	M	40/60	1	MG	MG	gode
G	900	2700	GG/LS/MS	S	20/30	-	G	MG	middels
H	200	500	Sa/G	L	30/40	-	G	G	middels
I	1000	2000	GG	M	20/30	-	MG	MG	dårlige
J	350	175	GG	M	15/20	-	D	G/MG	dårlige
Tot.	12700	59140	-	-	-	-	-	-	-

Omr. D: Nøkkeelva

Unqfiskregistrering

Den 18.06.90 ble det fisket med elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 22), i alt 350 m². Fangsten ble bare 5 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 28.). I tillegg til ørret ble det fanget en del stingsild. Ørretene målte henholdsvis 134, 102, 132, 91 og 71 mm. Den 21.07.92 ble et areal på 1050 m² (fra utløpet av elva og 150 oppover) overfisket med elektrisk fiskeapparat. Under dette fisket ble det fanget 12 ørretunger. 7 av disse var sjøørretsmolt til dels sterkt infisert av lakselus (Nilsen 1992).

Tabell 28.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Holmstadelva den 18.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	200	Sa/GG	L	20/40	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0,5	0,0
2.	60	GG	L	10/30	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1,6	0,0
3.	90	GG/B	M	40/60	0	0	0	0	1	2	0	0	0	3,3	0,0
Tot.	350	-	-	-	0	0	0	0	1	4	0	0	0	1,4	0,0

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at store deler av Holmstadelva har gode gyte- og oppvekstforhold for sjøørret og laks. Elfiskeresultane fra både 1990 og 1992 tyder imidlertid på at tettheten av yngel er lav. Mulige årsaker til dette kan være overbeskatning kombinert med forurensning fra

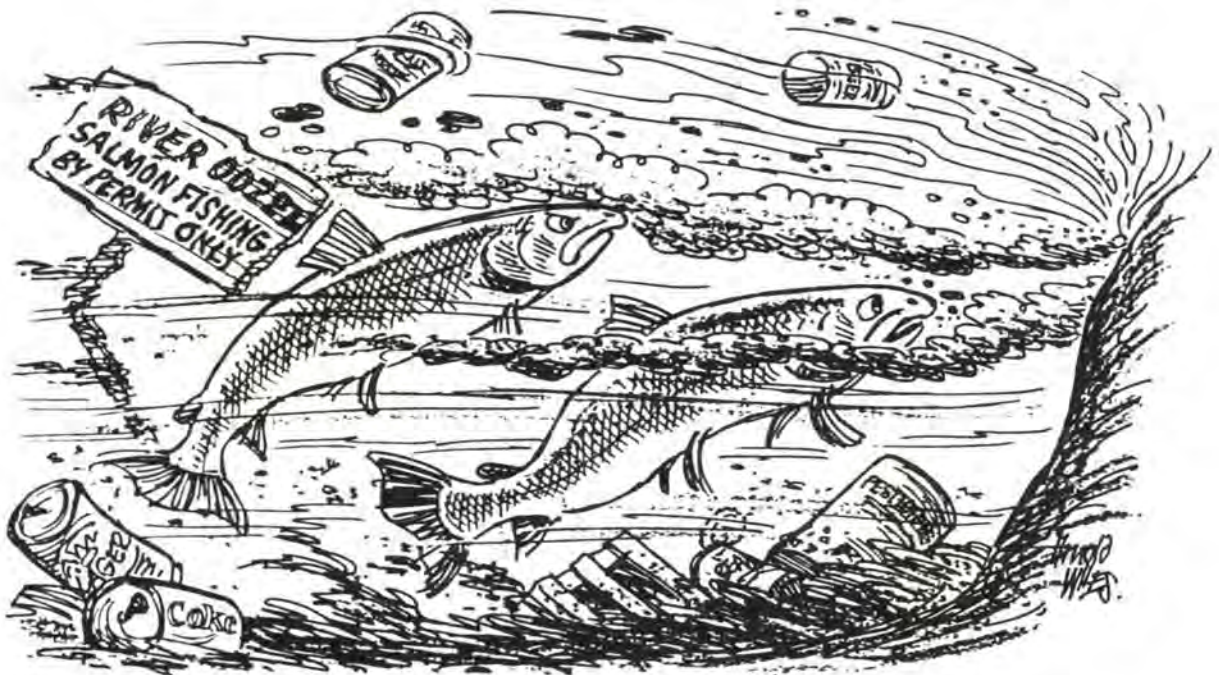
landbruk og kloakk som kan ha ført til periodevis fiskedød. Holmstadelva har forholdsvis lav vannhastighet og finkornet bunn. Disse forholdene favoriserer normalt ørret framfor laks. Under elfisket ble det bare fanget ørret. Dette underbygger påstanden om at Holmstadelva i hovedsak er ei sjøørretelv.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 3800 smolt av sjøørret og laks pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 770 voksen sjøørret og laks.

Aktuelle tiltak:

Grunneierne langs elva bør organisere seg å begynne å selge fiskekort. Dette er normalt en forutsetning for å få offentlig støtte til ulike kultiveringstiltak. Det vil være naturlig å arbeide for en felles organisering sammen med grunneierne langs Oshaugelva og Lahaugelva.

Holmstadelva er betydelig påvirket av forurensning fra landbruk og kloakk. Forurensningstilførslene bør reduseres slik at periodevis fiskedød unngås. I tillegg bør det foretas en generell opprensning av elva spesielt med tanke på å fjerne menneskeskapte vandringshindre (gjerder, rør m.m.).

"It's our home river, all right! The stink of that effluent they dump upstream is unmistakable!"

Figur 22. Kart over Lahaugelva, Oshaugelva og Holmstadelva, med elfiskestasjoner (1-3) og boniterte områder (A-J) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

17. Kjerringnesvassdraget

Innledning

Kjerringnesvassdraget renner mot vest og munner ut i Sortlandsundet omlag 1 km nord for Sigerfjord (se kart fig. 24). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-3 33WWS197163. Den øvre delen av vassdraget dekkes av kartblad 1232-2. Nedslagsfeltet er ca. 29 km². Anadrom laksefisk kan gå omlag 11 km opp i vassdraget. Av dette utgjør Kjerringnesvatnet ca. 1 km. Vassdraget har bestander av både laks og sjørret. Det er uklart om vassdraget har noen sjørøyebestand. Det aller meste av det som fiskes er laks (i hovedsak smålaks). Uoffisielt fangstestimat for sesongen 1992 var 600-800 laks og 40 sjørret (Idar Nilsen pers. med.). Kjerringnesdalen grunneierlag selger fiskekort for vatnet. Grunneiere og bekjente fisker i elva. Et oppdrettsanlegg for laks ligger ca. 1,5 km fra utløpet. Kjerringnesvassdraget ble bonitert og elfisket den 07.06.90 på stor vannføring.

Sommeren 1992 ble det gjennomført et omfattende prøvefiske med garn i Kjerringnesvatnet etter oppdrag fra Fylkesmannens miljøvernavdeling. Hovedformålet med dette fisket var å kartlegge en eventuell sjørøyebestand samt å finne ut i hvor stor grad Kjerringnesvatnet blir brukt som oppvekstområde for laksunger. Det vil foreligge en rapport fra denne undersøkelsen i løpet vinteren 1993. Den 21.07.92 ble det foretatt en registrering av lakselusangrep på sjørrettsmolt. I forbindelse med dette ble det gjennomført et elfiske i de nedre deler av elva (Nilsen 1992).

Bonitering

Elva mellom Kjerringnesvatnet og sjøen har et variert forløp. Enkelte partier har grov steinbunn og sterk strøm, mens andre partier er stilleflytende med sand/grusbunn (tabell 29, omr. A-D). Område A og C er småkulpete, mens område B har 3 middels store kulper og område D har en stor dyp kulp. Kulpene skaper standplasser for større fisk og dermed gode forhold for stangfiske. Gyte- og oppvekstforholdene i utløpselva er varierende, men tildels meget gode på enkelte strekninger. De nederste 600 m av innløpselva til Kjerringnesvatnet (omr. E) er stilleflytende med sandbunn og derfor dårlig egnet som gyte- og oppvekstområde.

I sideelva, Norddalselva (omr. G-H), kan fisken gå vel 1 km til et stritt parti med flere små fosser. De øvre deler av Norddalselva (omr. H) har for en stor del blokk- og fjellbunn. Sørkleivelva er relativt stri med mye blokk- og steinbunn fra brua ved Sætra til gården Dalheim (se kart). Den øverste delen av Sørkleivelva (omr. K) domineres av kulper/loner med strykpartier imellom. Flere av kulpene/lonene er dype og skaper gode standplasser for gytefisken.

Tabell 29.

Bonitering av Kjerringnesvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyte-forh.	Oppv-forh.	Fiske-muligh.
A	1400	16800	LS/MS/SS	S	50/120	-	D	MG	gode
B	1200	16800	GG	M/S	60/180	3	MG	G	gode
C	700	8400	LS/MS/SS	S	50/120	-	D	MG	middels
D	200	3400	G	L/M	70/200	1	G	D	gode
E	600	12000	G	L	50/100	-	D	D	gode
F	200	3000	GG	M	50/150	1	G	G	gode
G	300	1500	G/GG	M	40/80	-	G	D	middels
H	800	5600	MS/SS/B	S	30/50	-	D	G	dårlige
I	900	9000	GG	M	40/100	-	G	G	middels
J	1000	8000	MS/SS/B	S/Si	40/100	-	D	G	dårlige
K	3000	18000	G/GG	L/M	-/250	flere	G	D/G	gode
Tot.	10300	102500	-	-	-	-	-	-	-

Omr. G–H: Nordalselva

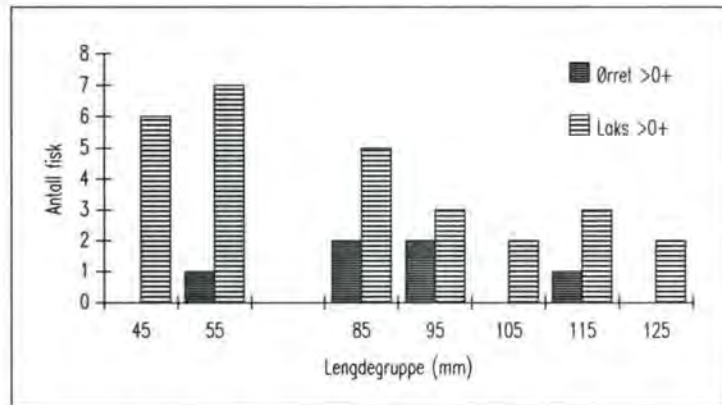
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 4 stasjoner (se kart fig. 24), i alt 600 m². Fangsten ble 28 laks-, 6 ørretunger og ei røye, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 30). Røya var 113 mm lang. Lengdefordelingen av laks- og ørretfangsten er vist i figur 23. Et seinere elfiske (21.07.92) i utløpet av Kjerringneselva gav som fangst: en laksunge og 21 ørretunger på 1000 m². 7 av ørretungene var sjøørretsmolt og til dels sterkt infisert av lakselus (Nilsen 1992).

Tabell 30.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Kjerringnesvassdraget den 07.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	130	LS/MS/SS	S	40/60	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0,8	0,0
2.	175	GG/LS/MS	M	40/60	0	12	7	0	0	1	0	0	0	11,4	0,0
3.	100	LS/MS/SS	M/S	30/40	0	0	4	0	0	0	0	0	0	4,0	0,0
4.	195	LS/MS/SS	M/S	40/60	0	1	4	0	1	3	0	0	1	5,1	0,0
Tot.	600	-	-	-	0	13	15	0	1	5	0	0	1	5,7	0,0

Figur 23. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 07.06.90 i Kjerringnesvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen viser at Kjerringnesvassdraget har varierende bunn- og strømforhold. Elva veksler mellom stilleflytende partier med finkornet bunn ("ørretbiotoper") og strykpartier med raskere vannhastighet og grovere bunnsstrat ("laksebiotoper"). Elfiskeresultatene tyder på at vassdraget har god tetthet av yngel. Laks ser ut til å være dominerende fiskeslag. Dette stemmer med utsagn fra lokalkjente om hva som tas av fisk i vassdraget. Resultatene av prøvegarnfiske i Kjerringnesvatnet sommeren 1992 vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1993. Undersøkelsen vil forhåpentligvis gi svar på om vassdraget har en sjørøyebestand av betydning og i hvor stor grad Kjerringnesvatnet blir brukt som oppvekstområde for laksunger.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 5400 smolt av laks og sjørøret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 1100 voksen laks og sjørøret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Kjerringnesvatnet som trolig er betydelig.

18. Osvollvassdraget

Innledning

Osvollvassdraget renner mot vest og munner ut i Sortlandsundet omlag 4 km nord for Sigerfjord (se kart fig. 25). Utløpet har følgende kartreferanse 1232-3 33WWS194185. Den øvre delen av vassdraget dekkes av kartblad 1232-2. Nedslagsfeltet er ca. 24 km². Anadrom fisk kan gå ca. 11 km opp i vassdraget, av dette utgjør Osvollvatnet omlag 1,5 km. Vassdraget har bestander av både laks og sjøørret. I sesongen 1991 var innrapportert fangst 100 laks (171 kg) og 67 sjøørret (33 kg) (Stensli og Ludvigsen 1992). Det hevdes at vassdraget har hatt (har ?) en sjørøyebestand men at denne har gått sterkt tilbake. Enkelte mener at utsetting av Tunhovdørret i Osvollvatnet kan være en medvirkende årsak til dette. I tillegg har det vært drevet uttynningsfiske med not i vatnet etter stasjonær ørret og røye. Dette kan trolig også ha påvirket sjørøyebestanden i negativ retning. Osvollvassdragets grunneierlag (private og kommunale grunneiere) selger fiskekort for vatnet.

Fisket i elva er forbeholdt grunneierne, som kan ha med seg en gjest med gyldig fiskekort. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 08.06.90 på middels til stor vannføring. Sommeren 1992 ble det gjennomført et omfattende prøvegarnfiske i Osvollvatnet etter oppdrag fra Fylkesmannens miljøvernavdeling. Hovedformålet med dette fisket var å kartlegge en eventuell sjørøyebestand samt å finne ut i hvor stor grad Osvollvatnet blir brukt som oppvekstområde for laksunger.

Bonitering

Osvollelva mellom Osvollvatnet og utløpet i sjøen og har varierende strøm- og bunnforhold (tabell 31, omr. A-G). Elva veksler mellom stilleflytende partier med finkornet bunn og strykpartier med grovere bunnsubstrat. Den nederste delen av område A er påvirket av flo og fjære, og en del forurensning har ført til betydelig algevekst. Dette gjør at strekningen er dårlig egnet som gyte- og oppvekstområde for anadrome laksefisk. Fiskemulighetene er derimot gode bl.a. fordi strekningen har en stor dyp kulp rett under riksvegbrua.

Gyte- og oppvekstforholdene varierer med elvas skiftende karakter, og de beste områdene er der elva har middels til sterk vannhastighet og relativt grovkornet bunn (omr. B, D og F). Osvollelva mellom Osvollvatnet og sjøen har flere kulper og dype områder som skaper standplasser for større fisk og dermed gode fiskemuligheter. Flere grøfter med tilsig fra gjødsel og silo munner ut i elva i område F. I utløpet av Osvollvatnet er det store belter med siv- og snellevegetasjon. Gjengroingen ser ut til å ha tiltatt de seinere år.

I de nedre deler av innløpselva til Osvollvatnet består elvebunnen av sand og grus og vannhastigheten er forholdsvis lav (omr. H). Oppover mot samløpet mellom Trolldalselva og Daleelva øker innslaget av stein og strømmen blir striere. Trolldalselva (omr. I) er stri med mye blokkbunn og store steiner. Daleelva er noe mindre stri (omr. J).

Tabell 31.

Bonitering av Osvollvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	300	3900	GG/MS/SS	M/S	40/150	1	D	D	gode
B	600	5400	GG	M/S	50/150	3-4	G	G/MG	gode
C	800	8000	Sa/G	L	60/150	-	D/G	D/G	middels
D	350	3150	LS/MS/SS	M	50/100	-	G	MG	middels
E	2400	24000	Sa/G	L	60/200	-	D	D	middels
F	2200	17600	LS/MS/SS	S	40/120	1	MG	MG	gode
G	1000	7000	G	L	80/200	-	D	D	gode
H	400	2400	G/GG	M	50/100	-	G	G	middels
I	400	1400	MS/SS/B	S/Si	40/120	-	D	D	dårlige
J	1400	2800	LS/MS/SS	M/S	30/100	-	G	MG	dårlige
Tot.	9850	75650	-	-	-	-	-	-	-

Omr. I: Trolldalselva, omr. J: Daleelva

Ungfiskregistrering

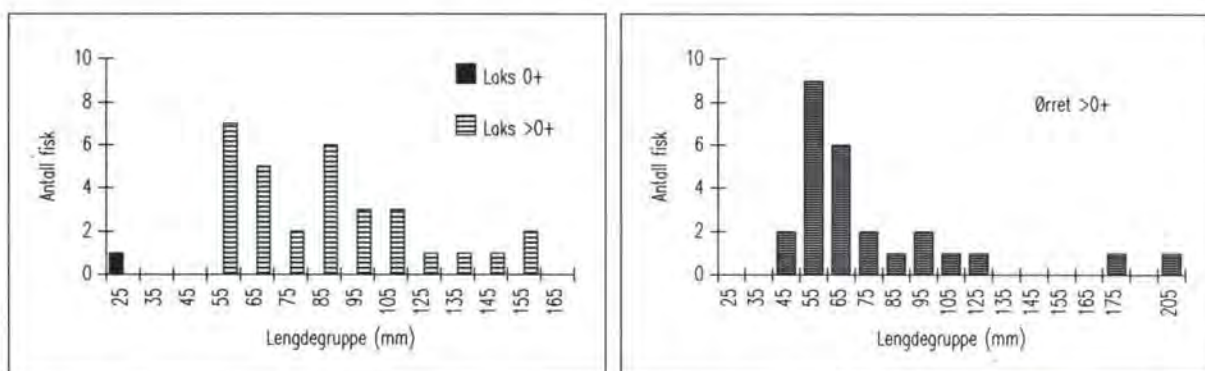
Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 4 stasjoner (se kart fig. 25). Fangsten ble 32 laks-, 26 ørretunger og ei røye. Røya var 106 mm lang og ble tatt på stasj. 4. På st. 2 ble det bl.a. fanget en laksesmolt (155 mm) og en sjøørretsmolt (206 mm). På stasj. 3 i Trolldalselva ble avfisket areal ikke beregnet, men det ble funnet laksunger 2-300 m oppover elva. Lengdefordelingen av laks- og ørretfangsten er vist i figur 24.

Tabell 32.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Osvollvassdraget den 08.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	180	GG/LS/MS	M	30/60	0	1	7	0	7	1	0	0	0	8,9	0,0
2.	450	GG	M	30/60	1	8	4	0	3	1	0	0	0	3,6	0,2
3.	-	MS/SS/B	S/Si	30/100	0	1	2	0	4	2	0	0	0	-	0,0
4.	125	GG/LS/MS	M/S	20/40	0	4	4	0	5	3	0	0	1	13,6	0,0
Tot.	-	-	-	-	1	14	17	0	19	7	0	0	1	-	-

Stasj. 3: Trolldalselva, stasj. 4: Daleelva.

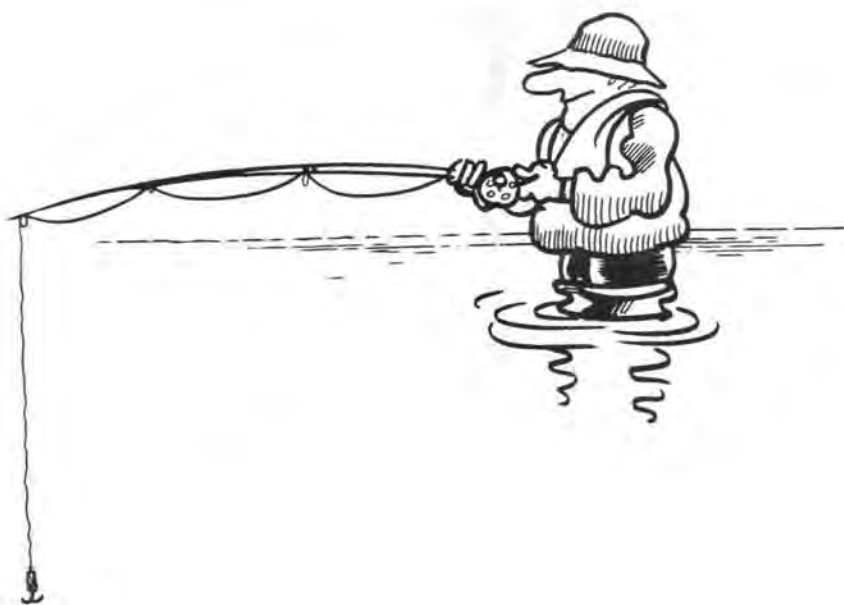

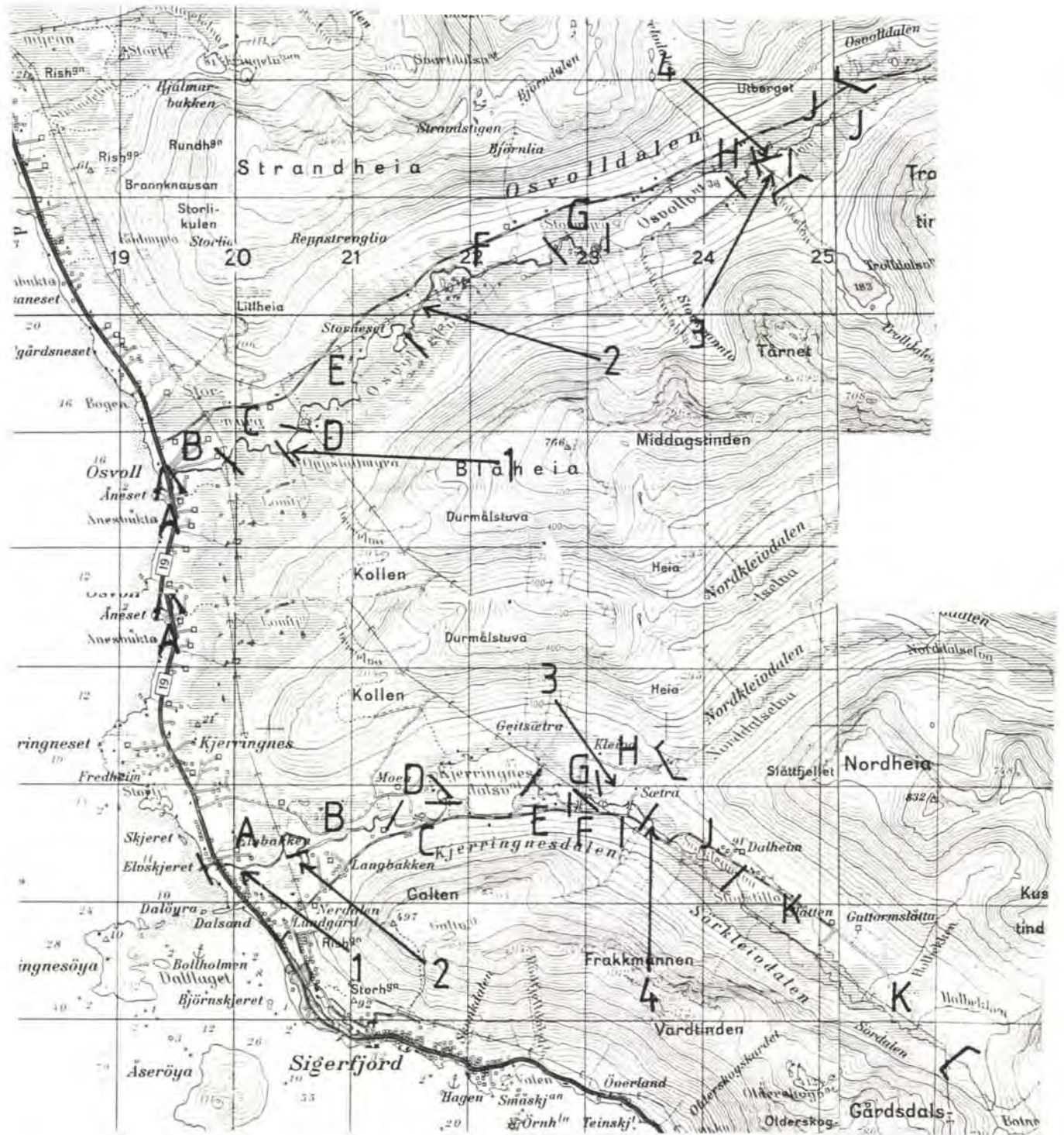
Figur 24. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 08.06.90 i Osvollvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen viser at Osvollvassdraget har varierende bunn- og strømforhold. Elva veksler mellom stilleflytende partier med finkornet bunn ("ørretbiotoper") og strykpartier med grovere bunnsubstrat ("laksebiotoper"). Elfiskeresultatet tyder på at vassdraget har middels tetthet av laks- og ørretunger. Det ser ikke ut til at laksen dominerer over ørreten i samme grad som i nabovassdraget (Kjerringnesvassdraget). Resultatene av prøvegarnfiske i Osvollvatnet sommeren 1992 vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1993. Undersøkelsen vil forhåpentligvis gi svar på om vassdraget har en sjørøyebestand av betydning.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 3200 smolt av laks og sjørøret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 650 voksne laks og sjørøret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Osvollvatnet som trolig er betydelig.

Figur 25. Kart over Kjerringnesvassdraget og Osvollvassdraget med elfiskestasjoner (1–4) og boniterte områder (A–K) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

19. Sjørdalselva

Innledning

Sjørdalselva renner mot nord og munnar ut innerst i Sjørfjorden (se kart fig. 27). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-2 33WWS290207. Nedslagsfeltet er ca. 20 km². Anadrom fisk kan gå omlag 8 km opp i Sjørdalselva og ca. 2 km opp i ei sideelv i Gambogdalen. Det går opp både laks og sjøørret. Bestandene er trolig overbeskattet pga. av ulovlig garnfiske i munningen og fjorden gjennom en årrekke. Tre grunneiere har fiskerett i elva, deriblant Kleiva landbruksskole. Grunneierne har inngått en samarbeidsavtale med Sortland JFF om oppsyn og salg av fiskekort. Kleiva Landbruksskole har tidligere satt ut en del fettfinneklippet sjøørretyngel (Gårdselv-stamme) i Gambogelva. Flere av disse ble funnet igjen under elfisket. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 20.06.90 på middels til stor vannføring.

Bonitering

De nederste ca. 500 m av Sjørdalselva (omr. A, tabell 33) er påvirket av flo og fjære. Dette gjør strekningen dårlig egnet som gyte- og oppvekstområde for laks og ørret. Område B har flere små kulper i veksling med strykparter. Bunnsubstratet domineres av grus og stein med innslag av større stein/blokk. Dette skaper til dels meget gode gyte- og oppvekstforhold. Den neste kilometeren av elva (omr. C) er relativt stilleflytende med grusbott. Strekningen har gode gyteforhold, men dårlige skjulmuligheter for yngel. Videre oppover (omr. D) har elva flere fine kulper som skaper standplasser for større fisk og dermed attraktive fiskeplasser. Strekningen har ypperlige gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. På de neste ca. 2 km (omr. E) er elva relativt stilleflytende med mange svinger og småkulper. Videre oppover blir elva gradvis mer stri og elvebunnen mer grovkornet helt til fiskeoppgangen stoppes av en foss innerst i dalen (omr. F). I Gambogbekken (omr. G og H), har en tidligere flom ført med seg store mengder stein som har lagt seg som en barriere tvers over bekken på høyde med hytta til Kleiva landbruksskole. Utrasingen gjør at fisken trolig får problemer med å gå videre oppover i bekken.

Tabell 33.

Bonitering av Sjørdalselva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	500	9000	G/GG	M	-/-	-	D	D/G	gode
B	600	9000	GG/MS/B	M/S	40/120	-	G	MG	gode
C	900	10800	G/GG	L/M	30/120	flere	G/MG	D	middels
D	1600	17600	GG/MS/B	M/S	30/150	flere	MG	MG	svært god
E	2200	22000	G/GG/B	M	30/120	flere	G	D/G	gode
F	1500	9000	MS/SS/B	S/Si	40/120	-	D	G/MG	middels
G	300	450	GG	M	-/-	-	MG	G	dårlige
H	1400	1400	MS/SS/B	S/Si	-/-	-	D/G	MG	dårlige
Tot.	9000	79250	-	-	-	-	-	-	-

Omr. G og H: Gambogbekken

Ungfiskregistrering

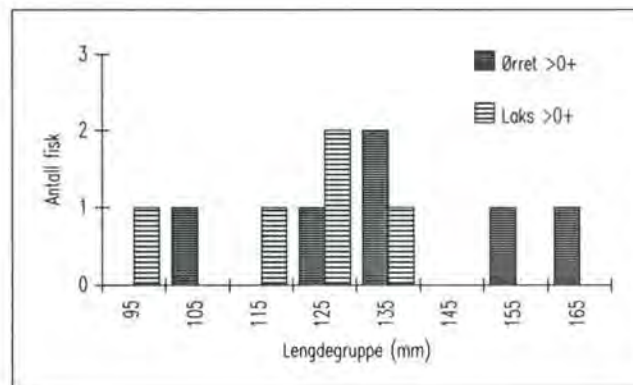
Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 27), i alt 540 m². Fangsten ble 13 laks- og 15 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+)(tabell 34). På stasjon 1 bestod fangsten bl.a. av en laksesmolt og 2 fettfinneklippede sjøørretsmolt. Fisket på stasjon 2 foregikk på et meget bra oppvekstområde hvor tettheten av yngel burde vært mye større enn det som ble registrert. Ørretene som ble fanget var fettfinneklippet. På stasjon 3 (Gambogbekken) ble fisken ikke lengdemålt, men alle var eldre enn 0+. En av ørretene var smoltifisert og 2 var fettfinneklippet. Lengdefordelingen av fangsten på stasjon 1 og 2 er vist i figur 26.

Tabell 34.

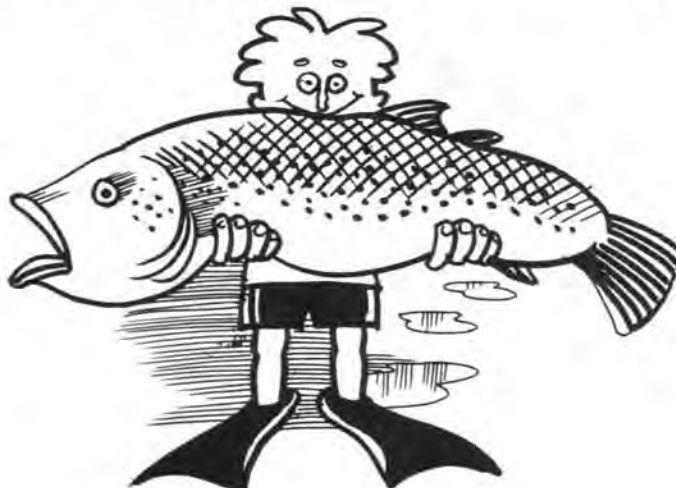
Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Sjørdalselva den 20.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	260	GG/MS/B	M/S	30/60	0	0	1	0	0	5	0	0	0	2,3	0,0
2.	230	GG/MS/B	S	30/60	0	0	4	0	0	1	0	0	0	2,2	0,0
3.	50	GG	M	-/-	0	0	8	0	0	9	0	0	0	34,0	0,0
Tot.	540	-	-	-	0	0	13	0	0	15	0	0	0	5,2	0,0

Stasj. 3: Gambogbekken

Figur 26. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 20.06.90 i Sjørdalselva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

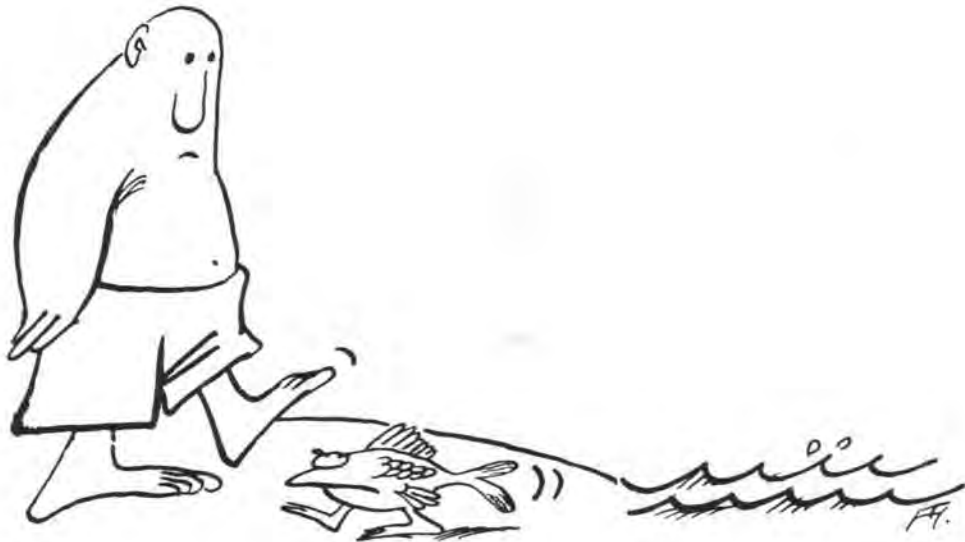
Boniteringen viser at Sjørdalselva har bunnforhold som domineres av grus og stein med innslag av blokk. På flere strekninger har elva kulper i veksling med strykpartier. Kulpene skaper standplasser for gytefisken og attraktive fiskeplasser. På tross av gode gyte- og oppvekstforhold på flere av avsnittene var det lite fisk å få under elfisket. Trolig er bestandene av laks og sjøørret kraftig desimert pga. ulovlig fiske med kastenot og garn i munningen av elva og i Sjørfjorden gjennom en årrekke.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 3300 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 660 voksen laks og sjøørret.

Aktuelle tiltak:

Mye tyder på at bestandene av laks og sjøørret i Sjørdalselva er overbeskattet. I dag er sannsynligvis produksjonspotensialet på langt nær utnyttet. Det viktigste tiltaket framover vil være å styrke oppsynet slik at ulovlig fiske i elva, utløpet av elva og Sjørfjorden blir redusert til et minimum. Sett i lys av dette er det meget positivt at grunneierne i vassdraget har inngått en samarbeidsavtale med Sortland JFF om oppsyn og fiskekortsalg.

Under registreringene i 1990 ble det observert at en tidligere flom hadde ført til utrasinger av grus og stein i Gambogbekken. Her bør bekkeleie renskes opp slik at fisken på nytt kan få lett adgang til gyte- og oppvekstområdene i de øvre deler av bekken.

20. Lakselva ved Frøskeland

Innledning

Lakselva kommer fra Storvatnet, renner mot sør og munner ut i Eidsfjorden ved Frøskeland (se kart fig. 29). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS058275. Nedslagsfeltet er ca. 8 km². Total strekning tilgjengelig for anadrom fisk er omlag 5 km. Av dette er ca. 3,5 km elvestrekninger. Grunneierne er organisert i Frøskeland grunneierlag som leier ut fiskerettighetene til Sortland JFF. Det selges fiskekort. Lakselva ble bonitert og elfisket den 21.06.90 på liten vannføring.

Bonitering

Elvestrekningen mellom Kalvvatnet og sjøen er sterkt forurenset av utslipp fra landbruk og kloakk (tabell 35, omr. A). De nedre deler av elva er påvirket av flo og fjære. Det er flere brukbare fiskeplasser på strekningen, og gyte- og oppvekstforholdene for ørret (og laks) er gode fra naturens side. Elvestrekningen mellom Kalvvatn og Bekkevatt er svært kort og derfor ikke bonitert. Bekkevatt skilles fra neste vatn (Straumvatn) ved et smalt sund.

Fra Straumvatn kan fisken gå opp i flere mindre bekker. De to bekkene som munner ut på østsida av vatnet har relativt finkornet bunn og lav vannhastighet (omr. B og C). Bekken mellom Straumvatnet og Gjerdhaugvatnet (omr. D og E) er nederst stilleflytende med finkornet bunn. Her er det bl.a. en større kulp (lite tjern). Videre oppover mot Gjerdhaugvatnet øker vannhastigheten og bunnsstratet blir grovere og får innslag av blokkbunn. Ca. 200 m nedenfor Gjerdhaugvatnet krysses bekken av en veg. Bekken er lagt i rør gjennom vegfyllinga. På liten vannføring renner det aller meste av vannet i grunnen under røret. Når vannføringen er liten er det dessuten et fall på ca. 40 cm i rørets nedre kant. Dersom fisken kommer seg forbi røret kan den gå opp til Gjerdhaugvatnet og videre ca. 300 m i innløpsbekken til et bratt parti omlag 300 m nedenfor Storvatnet. Innløpsbekken til Gjerdhaugvatnet (omr. G) er småkulpete med blokkbunn.

Tabell 35.

Bonitering av Lakselva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	900	4500	GG/LS/MS	M	30/50	-	G	MG	gode
B	900	450	Sa/G	L	10/15	-	G	G	middels
C	500	750	G	L	30/35	-	G	G	gode
D	400	400	Sa	L	30/50	1	G	D/G	gode
E	300	450	MS/SS/B	M	20/25	-	G	MG	middels
F	300	150	Sa	L	15/30	-	G	D/G	gode
G	200	300	B	M	15/25	-	D	G/MG	dårlige
Tot.	3500	7000	-	-	-	-	-	-	-

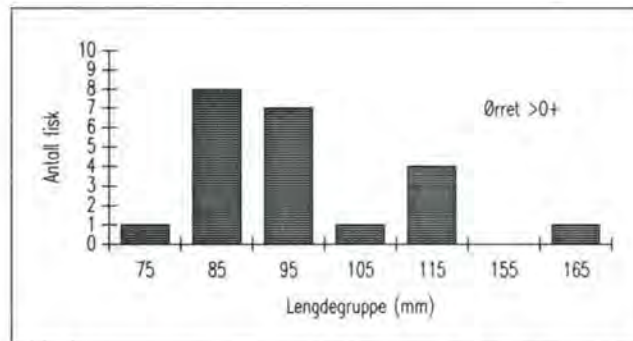
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon i elva mellom Kalvvatnet og sjøen (se kart fig. 29), i alt 150 m². Fangsten ble 22 ørretunger (tabell 36). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 28.

Tabell 36.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Lakselva den 21.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	150	GG/LS/MS	M	20/50	0	0	0	0	7	15	0	0	0	14,7	0,0

Figur 28. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 21.06.90 i Lakselva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at Lakselva har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med gode gyte- og oppvekstforhold på de fleste elve-/bekkestrekningene. Flere av gytebekkene er relativt stilleflytende noe som normalt favoriserer ørret framfor laks. Under elfisket ble det bare fanget ørretunger. Dette tyder på at Lakselva i hovedsak er et sjøørretvassdrag med sporadisk oppgang av laks.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 500 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 100 voksen sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Kalvvatnet, Bekkevatnet, Straumvatnet og Gjerdhaugvatnet som trolig er betydelig.

Aktuelle tiltak:

De nedre deler av vassdraget er sterkt påvirket av forurensning fra landbruk og kloakk. Resultatet av elfisket tyder imidlertid at tettheten av ørretunger er brukbar, men faren for periodevis fiskedød er likevel til stede. For å unngå uheldige effekter på fiskebestanden er det viktig å redusere forurensningen.

Midtveis mellom Straumvatnet og Gjerdhaugvatnet renner bekken gjennom et rør under en kryssende veg. Pga. utette fyllmasser ovenfor og rundt røret renner imidlertid det meste av vatnet ned i grunnen under røret. I tillegg er røret lagt så høyt at det dannes et fall på ca. 0,5 m i nerkant. For å unngå at fisk hindres i å gå videre oppover i bekken bør røret skiftes ut. Det nye røret/kulverten må legges så dypt at det ikke skapes noen foss nedenfor. Bunnen av røret/kulverten bør bestå av naturlig elvebunn (grus og stein).

Figur 29. Kart over Lakselva ved Frøskeland med elvifiskestasjon (1) og boniterte områder (A–G) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

21. Storelva ved Bremnes

Innledning

Storelva kommer fra Storvatnet, renner mot øst og munner ut i Sortlandsundet omlag 2 km fra Bremnes (se kart fig. 31). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS152352. Nedslagsfeltet er ca. 6 km². Anadrom fisk kan gå omlag 2,5 km opp i vassdraget. Av dette utgjør Storvatnet ca. 1 km. Vassdraget har bestander av både laks, sjøørret og sjørøye. I dag dominerer laksen, men det hevdes at det tidligere var mest sjøørret. Det har vært satt ut sjøørretyngel i innløpsbekkene til Storvatnet i 5 sesonger fra 1984. På 50-tallet ble det satt ut en del lakseyngel.

Bogen og Bremnes grunneierforening selger fiskekort for Storvatnet, elva er fredet. Det fiskes en del med stang i Storvatnet. Storelva og innløpsbekkene til Storvatnet ble bonitert og elfisket den 13.06.90 på middels vannføring. Sommeren 1992 ble det gjennomført et omfattende prøvegarnfiske i Storvatnet etter oppdrag fra Fylkesmannens miljøvernavdeling. Hovedformålet med prøvfisket var å kartlegge en eventuell sjørøyebestand samt å finne ut i hvor stor grad Storvatnet blir brukt som oppvekstområde for laksunger. Resultatene fra undersøkelsen vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1992.

Bonitering

Storelva mellom Storvatnet og utløpet i sjøen har flere fine "gytekulper" på strekning B (tabell 37), og en utgravd kanal/kulp i utløpet av Storvatnet (omr. C) som er anlagt for å lette fiskeoppgangen til vatnet. Gyte- og oppvekstforholdene er tildels meget gode i det meste av utløpselva. Den viktigste innløpsbekken til Storvatnet kommer fra Djupdalsvatnet (omr. D). Fisken kan gå ca. 400 m opp i denne bekken som har sterk strøm og grovkornet bunn. I innløpsbekken som munner ut på nordsida av vatnet (omr. E) kan fisken gå ca. 300 m opp. I likhet med i den andre innløpsbekken er strømmen relativt sterk og bunnssubstratet grovt. Gyteforholdene i de to innløpsbekkene må betegnes som dårlige. De har imidlertid brukbare oppvekstforhold for yngel.

Tabell 37.

Bonitering av Storelva + innløpsbekker til Storvatnet med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	300	1500	LS/MS/SS	S	30/60	-	G	MG	middels
B	500	3000	GG	M	50/150	flere	MG	G	gode
C	100	500	LS/MS/SS	S	30/50	1	D	MG	middels
D	400	1000	LS/MS/SS	S	20/50	-	D/G	MG	dårlige
E	300	210	LS/MS/SS	S/Si	20/60	-	U/D	G	dårlige
Tot.	1600	6210	-	-	-	-	-	-	-

Omr. D og E: Innløpsbekker til Storvatnet

Ungfiskregistrering

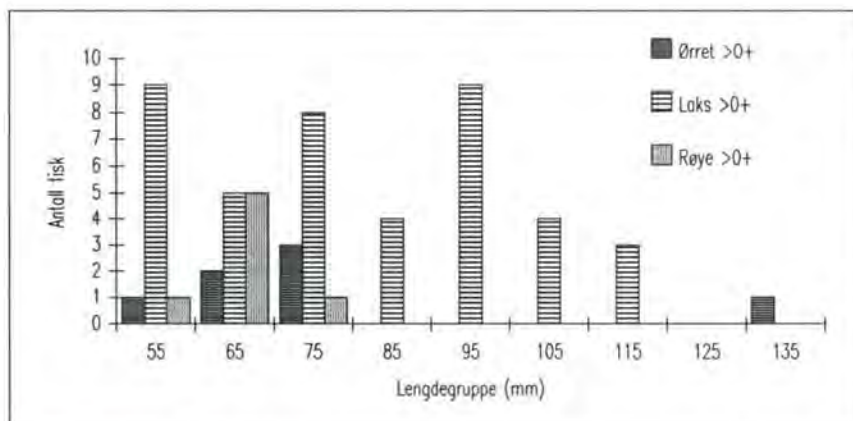
Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 31), i alt 300 m². Fangsten ble 42 laks-, 7 ørret- og 7 røyeunger (tabell 38). I tillegg til stasjon 1 og 2 ble det prøvfisket rett nedstrøms utløpet til Storvatnet. Fangsten ble her en laksunge og 5 ørretunger. Utløpsområdet fra Storvatnet så ut til å være en typisk ørretbiotop. Lengdefordelingen av fangsten fra stasjon 1 og 2 er vist i figur 30.

Tabell 38.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Storelva den 13.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	160	GG/LS/MS	M/S	20/50	0	13	2	0	0	0	0	0	0	9,3	0,0
2.	140	LS/MS/SS	M/S	20/50	0	0	27	0	3	4	0	1	6	29,3	0,0
Tot.	300	-	-	-	0	13	29	0	3	4	0	1	6	18,7	0,0

Stasj. 2: Djupdalselva

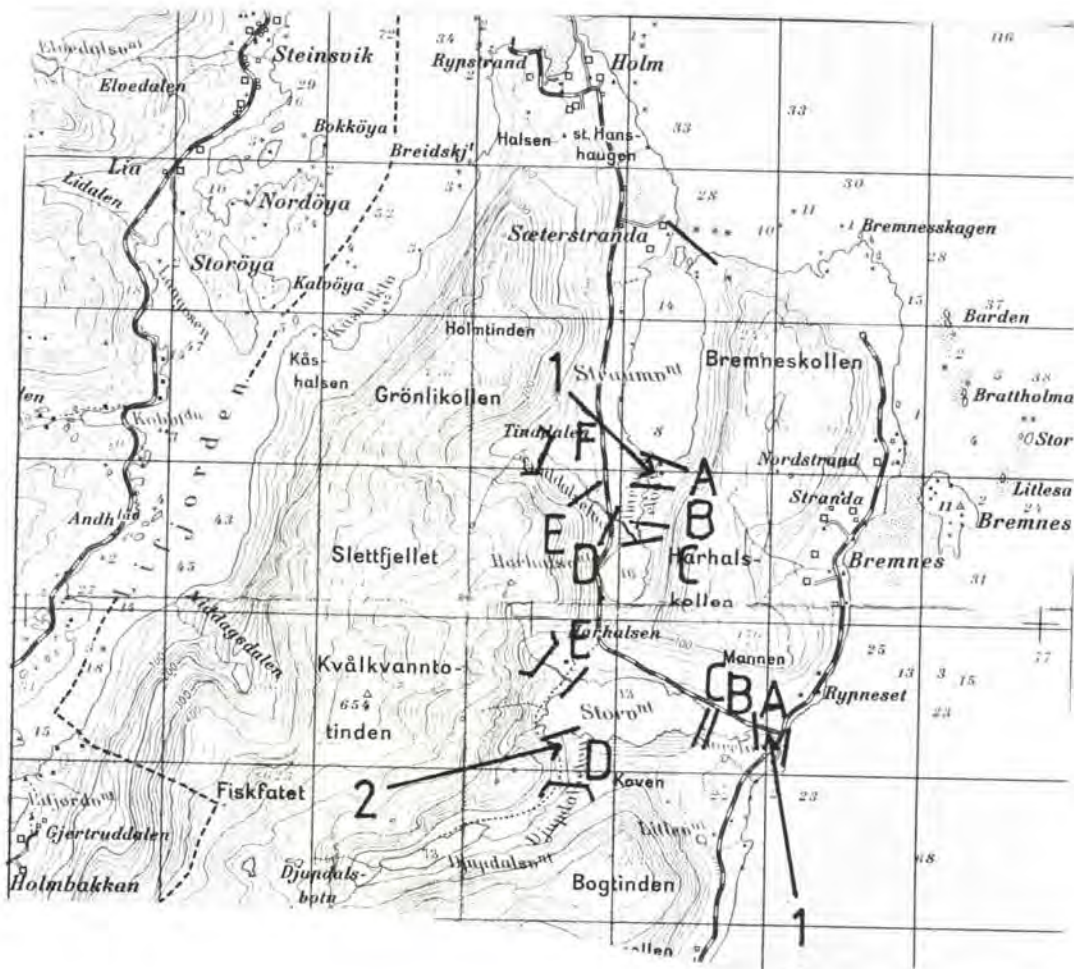

Figur 30. Lengdefordeling av laks-, ørret- og røyeunger fanget ved elfiske den 13.06.90 i Storelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at utløpselva fra Storvatnet (Storelva) har tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold for laks og sjøørret. Strekingen har flere fine kulper som skaper standplasser for gytefisken og gode fiskemuligheter. De to innløpsbekkene til Storvatnet er relativt strie med grovkornet bunn. Dette gir dårlige gyteforhold, men brukbare oppvekstforhold for yngel. Elfiskeresultatet tyder på at laks i dag er det dominerende fiskeslaget i vassdraget, noe som også stemmer med utsagn i fra lokalkjente.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 850 smolt av laks og sjørøret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 170 voksen laks og sjørøret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Storvatnet som trolig er betydelig. Resultatene fra prøvafisken i Storvatnet sommeren 1992 vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1992 og vil forhåpentligvis gi svar på om vassdraget har en betydelig sjørøyebestand.

Figur 31. Kart over Storelva ved Bremnes og Harhalsvassdraget med elfiskestasjoner (1–2) og boniterte områder (A–F) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

22. Harhalsvassdraget

Harhalsvassdraget kommer fra ei lita tjønn ved Slettfjellet, renner først østover og deretter mot nord før det munner ut ved Sæterstranda (se kart fig. 31). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS144385. Nedslagsfeltet er ca. 4 km². Anadrom fisk går til Straumvatnet, Harhalsvatnet og videre opp i Tinddalselva, totalt ca. 4 km. Av dette utgjør elvestrekninger omlag 2 km. Det går opp sjørret, noe sjørøye og sporadisk med laks. Grunneierne er organisert i Bremnes grunneierlag. Sortland Jeger- og fiskeforening har leieavtale med grunneierne om fiskeretten i Harhalsvatnet og det selges fiskekort. Det er tidligere satt ut ca. 500 startfora sjørrettyngel av Gårdselvstammen i vassdraget, og i 1986 ble det satt ut ca. 6000 plommeseekkyngel fra Harstad? Det fiskes en del med stang i Straumvatnet og Harhalsvatnet. Harhalsvassdraget ble bonitert og elfisket den 13.06.90 på middels vannføring. I 1992 ble det gjennomført registreringer av lakselusangrep på sjørretsmolt. I den forbindelse ble det elfisket i den nedre delen av elva mellom Harhalsvatnet og Straumvatnet (Nilsen 1992).

Fra Harhalsvatnet renner Harhalselva ut i Straumvatnet som er noe påvirket av flo og fjære og dermed må betraktes som en brakkvannspoll. Straumvatnet fungerer trolig som et viktig oppvekstområde for ungfisk av sjørret (og sjørøye). Harhalselva har finkornet bunn med lav vannhastighet øverst opp mot Harhalsvatnet. Nedover mot utløpet i Straumvatnet øker strømmen og bunnssubstratet blir grovere. Gytetforholdene i elva er variable, fra dårlige øverst og nederst til meget gode på midtpartiet. Oppvekstforholdene for yngel er jevnt over gode langs hele elvestrekningen.

Tinddalselva som renner inn i Harhalsvatnet fra nordvest er lagt om (kanalisert) mellom vegen og Harhalsvatnet, slik at elva nå "tar vegen om" Harhalsvatnet i motsetning til tidligere da Tinddalselva løp sammen ned bekken fra Harhalsvatnet ca. 100 m nedenfor utløpet av vatnet. Bunn- og strømforholdene i Tinddalselva er varierende, med sterk strøm, stein- og blokkbunn i de øvre deler til liten/middels strøm og sand-/grusbunn med mot utløpet i vatnet. Gytetforholdene er meget gode på det nederste avsnittet, men uegnet eller dårlige videre oppover. Oppvekstforholdene for yngel må betegnes som gode på hele strekningen.

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon i Harhalselva ca. 100 m ovenfor utløpet i Straumvatnet (se kart fig. 31), i alt 65 m². Fangsten ble 11 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+). I tillegg ble de nedre deler av Tinddalselva avfisket med elapparat. Fangsten her ble 15-20 ørretunger av forskjellige årsklasser. Avfisket areal i Tinddalselva ble ikke målt.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 150 smolt av sjørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 30 voksen sjørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Harhalsvatnet og Straumvatnet som trolig er betydelig.

23. Eidebuktvassdraget

Innledning

Eidebuktvassdraget kommer fra Forfjorddalsvatnet, renner mot sør/sørvest og munner ut i Eidebukta innerst i Hognfjorden (se kart fig. 33). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-2 33WWS268260. Nedslagsfeltet er ca. 10 km². De øvre deler av vassdraget dekkes av kartblad 1232-1. Anadrom fisk kan på gunstig vannføring gå opp i Forfjorddalsvatnet og ca. 400 m videre i innløpsbekken, totalt ca. 4, 5 km. Av dette utgjør Forfjorddalsvatnet omlag 700 m. Det går opp en god del sjøørret og sporadisk med laks. Grunneierne langs vassdraget er ikke organisert og det selges heller ikke fiskekort. Det foregår et betydelig tjuvfiske med garn i utløpet og på stilleflytende partier i elva. Deler av elva er kanalisert. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 09.06.90 på middels vannføring.

Bonitering

Nederst mot utløpet i Eidebukta er elva lagt i et rør under veien (tabell 39, omr. A). På det nederste avsnittet har elva flere fine kulper og gyte- og oppvekstforholdene for ørret/sjøørret må betegnes som gode. Videre oppover (omr. B) er det en tydelig sti langs den ene elvebredden som viser at det har vært stor aktivitet av fiskere. Ved en kulp ble det funnet flere garn som tydelig hadde vært brukt til å sperre av elva. I likhet med på den nederste strekningen har omr. B flere fine kulper som skaper standplasser for gytefisken og gode fiskemuligheter. Det neste avsnittet (omr. C) opp mot ei lita tjønn (Bykvannto) har ingen kulper av betydning. Den sterke strømmen og det grove bunnssubstratet gir dårlige gyteforhold. Den nederste kilometeren av innløpsbekken til Bykvannto er kanalisert (omr. D-F). Omr. D har mye mose og elvesnelle. Finkornet bunn og lav vannhastighet gjør at dette avsnittet har dårlige gyte- og oppvekstforhold.

Videre oppover (omr. E-F) øker vannhastigheten og bunnssubstratet blir grovere. På gunstig vannføring kan fisken gå videre til Forfjorddalsvatnet og ca. 400 m opp i innløpsbekken. Innløpsbekken til Forfjorddalsvatnet ble ikke bonitert. Den øverste strekningen opp mot vatnet (omr. G og H) har en blanding av grov grus og blokkbunn, og vannhastigheten varierer fra lav til stri. De nedre deler av denne strekningen har meget gode gyteforhold.

Tabell 39.

Bonitering av Eidebuktvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	500	2000	G/GG	M	50/120	flere	G	MG	gode
B	400	1200	LS/MS/SS	M/S	40/150	flere	MG	MG	gode
C	400	1000	MS/SS/B	S	30/70	-	D	G/MG	middels
D	200	600	G	L	40/100	-	D	D	middels
E	300	900	GG/B	M/S	20/50	-	G	MG	dårlige
F	500	1500	GG	M	30/60	-	G	D/G	middels
G	500	750	GG	M	20/60	-	MG	G	dårlige
H	500	1500	G/B	L/Si	-/-	-	D	G	dårlige
Tot.	3300	9450	-	-	-	-	-	-	-

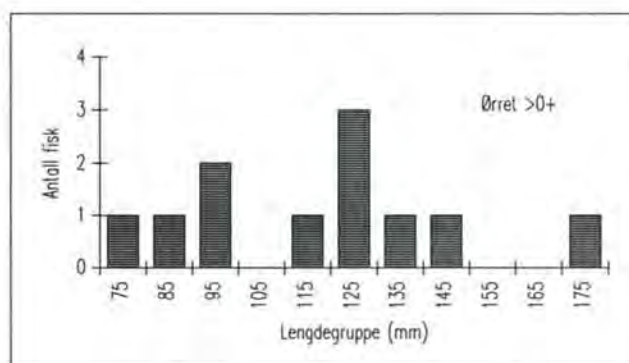
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 33), i alt 265 m². Fangsten ble 11 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 40). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 32.

Tabell 40.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Eidebuktvassdraget den 09.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	125	LS/MS/SS	M/S	30/60	0	0	0	0	8	0	0	0	6,4	0,0	
2.	140	GG/LS/MS	M/S	20/40	0	0	0	0	3	0	0	0	2,1	0,0	
Tot.	265	-	-	-	0	0	0	0	11	0	0	0	4,2	0,0	

Figur 32. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 09.06.90 i Eidebuktvassdraget.

24. Reinsnesvassdraget

Innledning

Reinsnesvassdraget kommer fra Lilandsvatnet, renner først mot nordvest, dreier så mot sørvest før det munner ut i Sortlandsundet ved Reinsnes (se kart fig. 35). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS194298. Nedslagsfeltet er ca. 12 km². Anadrom fisk kan gå opp i Reinsnesvatnet, totalt ca. 4,7 km. Av dette utgjør elva nedstrøms vatnet 2,2 km. Det hevdes lokalt at det går opp både sjørret, laks og sjørøye. Sjørretten er dominerende, mens sjørøyebestanden har gått sterkt tilbake. Det fiskes en del i vatnet med småmaska garn på høsten. Grunneierne er ikke organiserte og det selges ikke fiskekort. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 09.06.90 på middels vannføring.

Bonitering

Nederst mot utløpet tilføres elva en del forurensning fra landbruk/kloakk som skaper betydelig algevekst. Det er flere små kulper øverst på strekningen (tabell 41, omr. A), og gyte- og oppvekstforholdene må betegnes som gode. Område B har flere større og mindre kulper i veksling med strykpartier. Ved bredden av en av kulpene ble det funnet et garn som tydelig hadde vært brukt til å sperre av elva. Bunnsubstratet på omr. B består for det meste av sand og grov grus med innslag av en del blokk. På strekning D er det en foss som trolig kan være noe problematisk for fisken å forsere. Videre opp mot Reinsnesvatnet (omr. E) består elvebunnen for en stor del av stor stein og blokk, med unntak av en stor og relativt dyp kulp som har sand- og grusbunn.

Tabell 41.

Bonitering av Reinsnesvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	650	1950	GG/LS/MS	M/S	30/100	-	G	MG	middels
B	500	2500	Sa/GG	L/M	50/150	flere	G	G	gode
C	400	2000	GG/LS/MS	M/S	20/60	-	MG	G	middels
D	300	1050	MS/SS/B	S	30/80	-	U	D/G	dårlige
E	450	3600	MS/SS/B	M/S	20/200	1	U/D	MG	middels
Tot.	2300	11100	-	-	-	-	-	-	-

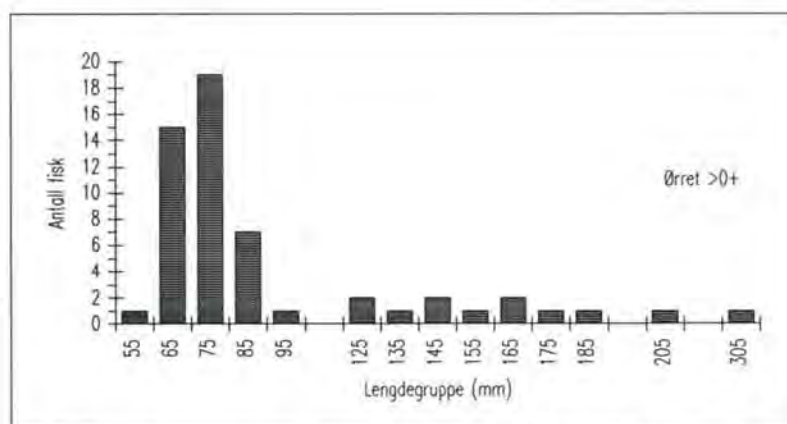
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 35). Fangsten ble 55 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 42). På st. 3 ble ikke arealet målt. På st. 1 ble det bl.a. fanget 3 sjøørretsmolt. En av fiskene på st. 2 var en blank sjøørret (301 mm lang). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 34.

Tabell 42.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Reinsnesvassdraget den 09.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	200	GG	M	30/50	0	0	0	0	8	3	0	0	0	5,5	0,0
2.	210	GG/LS/MS	M/S	20/40	0	0	0	0	34	1	0	0	0	16,7	0,0
3.	-	MS/SS/B	M/S	10/30	0	0	0	0	2	7	0	0	0	-	0,0
Tot.	-	-	-	-	0	0	0	0	44	11	0	0	0	-	0,0

Figur 34. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 09.06.90 i Reinsnesvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at den nedre halvdel av elva mellom Reinesnesvatnet og sjøen har gode gyte- og oppvekstforhold for sjøørret (og laks). Den øvre delen av elva er stort sett relativt stri og med grovt bunnsstrat (blokk, stein), som gir dårligere forhold for gyting. Under elfisket ble det bare fanget ørretunger. Dette tyder på at ørret/sjøørret er dominerende fiskeslag, noe som også stemmer med utsagn fra lokalkjente.

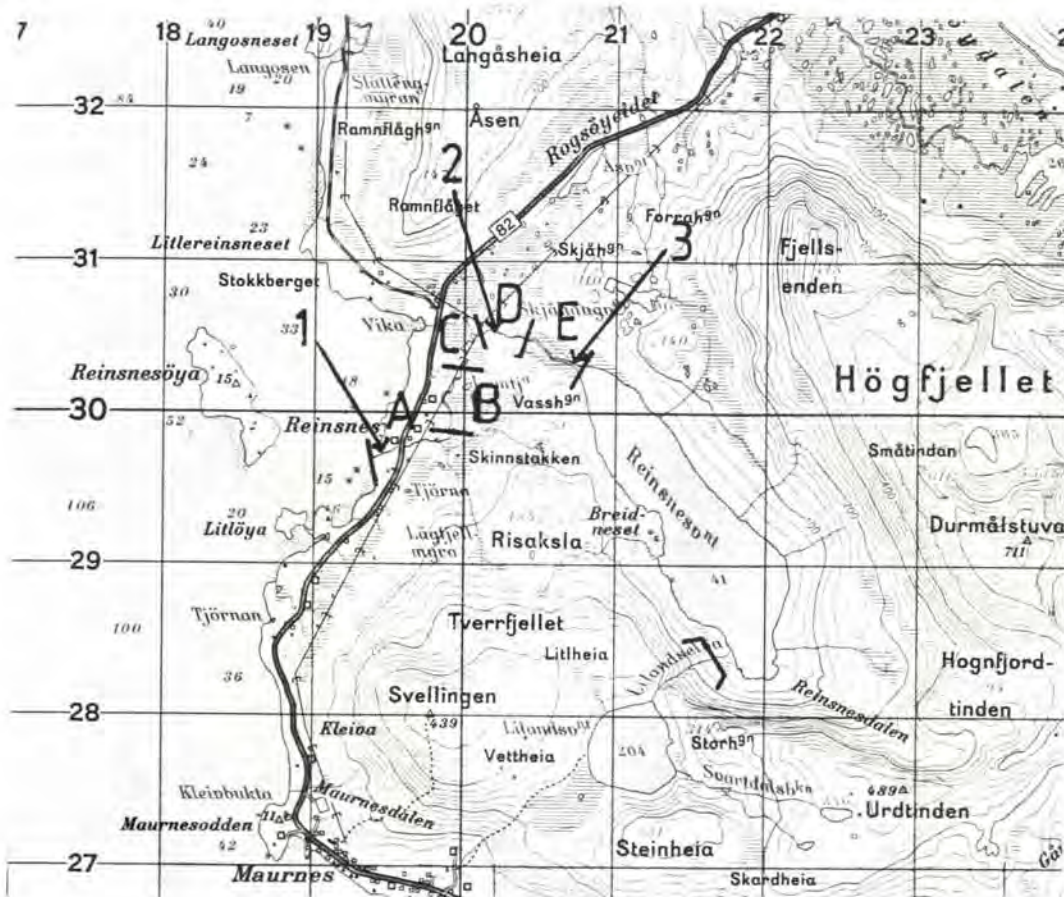
På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 640 smolt av sjøørret (og laks) pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 130 voksen sjøørret (og laks). I tillegg kommer en ikke beregnet smoltproduksjon i Reinsnesvatnet som trolig er betydelig.

Aktuelle tiltak:

Grunneierne langs vassdraget bør vurdere å organisere seg og begynne å selge fiskekort. Dette er normalt en forutsetning for å få offentlig støtte til ulike kultiveringstiltak.

Oppsynet bør styrkes slik at det ulovlige garnfiske som foregår i elva blir stoppet. Dersom det er ønskelig å fiske med garn i Reinsnesvatnet på høsten skal det i utgangspunktet søkes Fylkesmannens miljøvernavdeling om tillatelse. Dette gjelder alle vatn hvor det går opp laks, sjøørret eller sjøørøye.

I forbindelse med undersøkelsen ble det funnet garn som tydelig hadde vært brukt til å sperre av en av de største kulpene. I stryket ovenfor kulpene vil det være fordelaktig å samle løpet mer for å unngå at fisken ikke blir stående for lenge i kulpene. Ca. 500 m nedenfor Reinsnesvatnet er det en foss som trolig er noe problematisk å forsere for fisken. Med relativt enkle midler bør det være mulig å lette oppgangsforholdene her. Før eventuelle tiltak settes i gang skal planene legges fram for Fylkesmannens miljøvernavdeling.

Figur 35. Kart over Reinsnesvassdraget med elfiskestasjoner (1–3) og boniterte områder (A–E) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

3.4. SORTLAND/ANDØY

25. Forfjordelva

Innledning

Forfjordelva renner mot nord og munner ut innerst i Forfjorden på grensa mellom Sortland og Andøy kommune (se kart fig. 37). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-133WWS272342. Nedslagsfeltet er ca. 30 km². Anadrom fisk kan gå omlag 10 km opp i Forfjordelva, og i tillegg ca. 2 km i sideelva Tverrelva (til ei lita tjønn). Det går opp både laks og sjøørret. Tidligere var dette et meget godt vassdrag, men i dag er fiskebestandene sterkt desimert. Årsaken til dette er sannsynligvis forurening. Forfjord grunneierforening selger fiskekort, men det fiskes lite. Elva ble bonitert og elfisket den 21.06.90 på middels vannføring.

Bonitering

Fra utløpet i sjøen og 4 km oppover flyter Forfjordelva relativt rolig med en gjennomsnittsbredde på ca. 15 m (tabell 43, omr. A). Elveavsnittet har flere store kulper i vekslning med strykpartier. Bunnsbunnet er for det meste grov grus, men med innslag av en del blokkbunn i strykpartiene. Gyte- og oppvekstforholdene er gode, og kulpene skaper standplasser for gytefisken og til dels svært gode fiskemuligheter.

Tverrelva (omr. B) løper sammen med Forfjordelva ca. 1 km fra utløpet i sjøen. Bunn- og strømforholdene er omtrent som i hovedelva, med det er ingen kulper av betydning. På gunstig vannføring kan fisken gå ca. 2 km oppover Tverrelva til ei lita tjønn. Det hevdes at det tidligere gikk betydelig med sjøørret opp i denne sideelva.

Videre oppover (omr. C) smalner Forfjordelva noe av. Det er flere dype kulper på avsnittet som skaper standplasser for større fisk. Oppvekstforholdene for yngel er imidlertid relativt dårlige pga. finkornet bunn og lav vannhastighet (omr. C). Fra og med omr. D øker vannhastigheten, og bunnsbunnet blir gradvis mer grovkornet. Område D og E har gunstige bunn- og strømforhold og flere små kulper, som skaper meget gode gyte- og oppvekstforhold for fisken. På det øverste avsnittet (omr. F) er elva smal og stri med grov bunn (mye blokk). Fisken stoppes av en foss omlag 300 m nord for Forfjorddalsvatnet.

Tabell 43.

Bonitering av Forfjordelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyte-forh.	Oppv-forh.	Fiske-muligh.
A	3900	58500	G/GG/B	M	40/200	flere	G	G	svært gode
B	1600	1600	G/GG/B	L/M	40/150	-	D/G	MG	dårlige
C	1700	11900	G	L	50/200	flere	D/G	D	middels
D	2000	12000	GG	M	30/120	-	MG	G/MG	gode
E	1400	3500	GG/B	M/S	30/100	-	MG	MG	dårlige
F	550	550	MS/SS/B	S/Si	20/60	-	D/G	G	dårlige
Tot.	11150	88050	-	-	-	-	-	-	-

Omr. B: Tverrelva.

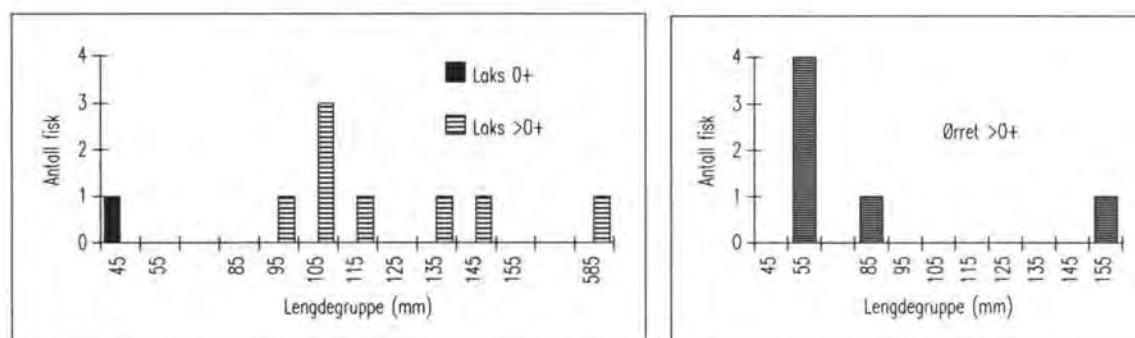
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 37), i alt 1110 m². Fangsten ble 9 laks og 6 ørret (tabell 44). På stasjon 1 bestod fangsten bl.a. av en smålaks (580 mm lang) med mye lus, og en laksesmolt (140 mm lang). I tillegg ble det fisket like ovenfor st. 2. Fangsten her ble her 3 laks og en ørret, alle 2+ eller eldre. Elfiskeresultatene viser at elva har lav tetthet av yngel. Lengdefordelingen av fangsten på stasjon 1, 2 og 3 er vist i figur 36.

Tabell 44.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Forfjordelva den 21.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	400	LS/MS/SS	M/S	40/100	1	0	4	0	0	0	0	0	0	0,8	0,3
2.	530	G/B	M	30/50	0	0	4	0	4	1	0	0	0	1,7	0,0
3.	180	MS/SS/B	S	20/50	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0,6	0,0
Tot.	1110	-	-	-	1	0	8	0	4	2	0	0	0	1,3	0,1

Figur 36. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 21.06.90 i Forfjordelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at store deler av Forfjordelva har tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret/sjøørret. Elva har mange fine kulper som skaper standplasser for gytefisken og attraktive fiskeplasser. Til tross for gode naturgitte forhold viser de dårlige resultatene av elfisket at tettheten av yngel er lav. Den lave fisketettheten skyldes trolig forsurening.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 4500 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 900 voksen laks og sjøørret. En slik avkastning forutsetter at surhetsgraden i elva reduseres til et nivå som fiskebestandene kan tolerere.

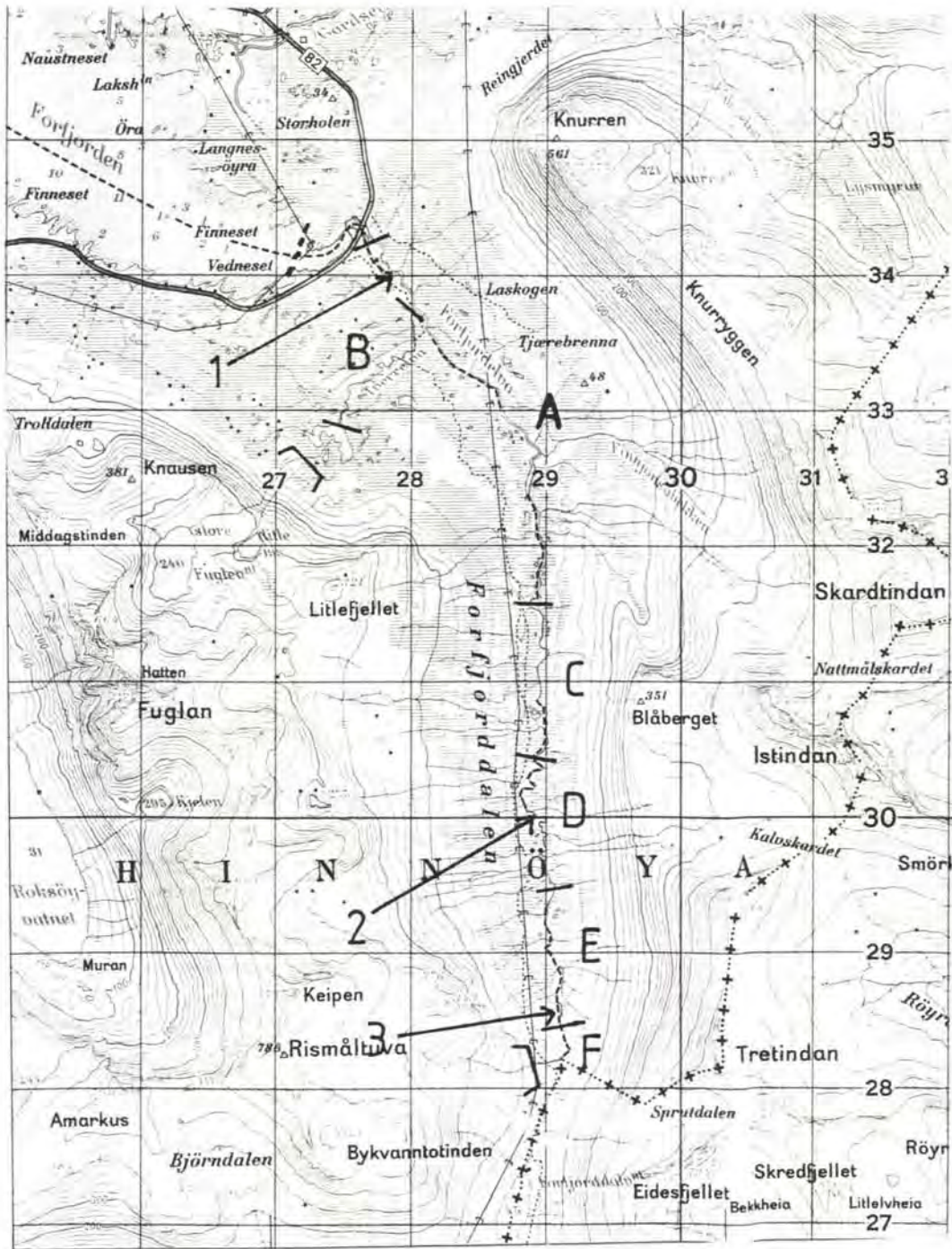
Aktuelle tiltak:

Undersøkelsen viser at tettheten av yngel i elva er svært lav. Mye tyder på at forsurening er hovedårsaken. Situasjonen er trolig så alvorlig at bestandene av laks og sjøørret trues av utryddelse. I følge lokalkjente er det relativt kort veg til leire flere steder oppover dalen. Det er mulig at en blottlegging av leire enkelte steder vil kunne ha en positiv effekt på surhetsgraden i elva, men sannsynligvis må det kalking til for å oppnå tilstrekkelig effekt på vannkvaliteten.

Før eventuelle tiltak settes i gang skal planene legges fram for Fylkesmannens miljøvern-avdeling.

Fordi fiskebestandene i elva er sterkt truet er det viktig at beskatningen ikke er for stor. Oppsynet bør styrkes slik at ulovlig fiske i elva og fjorden utenfor begrenses mest mulig.

Figur 37. Kart over Forfjordelva med elfiskestasjoner (1-3) og boniterte områder (A-F) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

3.5. ANDØY

26. Buksnesvassdraget

Innledning

Buksnesvassdraget munner ut innerst i Buksnesfjorden ca. 1 mil sør for Risøyhamn (se kart fig. 39). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-1 33WWS251442. Nedslagsfeltet er ca. 40 km². I hovedvassdraget kan fisken gå til Teinvatn, Mellomvatn og Langvatn. I sideelva Kringelvasselva kan fisken gå helt til Kringelvatnet og i tillegg ca. 1 km opp i Skavdalselva. I Eikefjellelva stoppes fisken av en foss ca. 2 km ovenfor Langvatnet. Totalt er ca. 13 km av vassdraget lakseførende. Av dette er ca. 7 km elvestrekninger.

Laks er dominerende fiskeslag, men vassdraget har også bestander av sjørøret og sjørøye. I elva mellom Teinvatnet og utløpet i sjøen er det forbudt å fiske. Buksnes grunneierlag og Norvei Bakken selger fiskekort for resten av vassdraget. Innrapportert fangst for sesongen 1992 var 169 laks, 134 sjørøret og 47 sjørøye. Laksen hadde en gjennomsnittsvekt på ca. 2 kg. Fram til 1992 har det vært satt ut en del laksyngel fra klekkeriet på Bleik (stedegen stamme). Fisken er i hovedsak satt ut i vatna (Teinvatn, Mellomvatn og Langvatn) og elvestrekningene mellom disse.

Vassdraget ble ikke bonitert, men elfisket den 10.06.90 på relativt stor vannføring. Sommeren 1992 ble det etter oppdrag fra Fylkesmannens miljøvern avdeling gjennomført et omfattende prøvofiske med garn i flere av innsjøene. Hovedformålet med dette fisket var å kartlegge sjørøyebestanden i vassdraget samt å finne ut i hvor stor grad laksungene bruker innsjøene som oppvekstområde. Resultatet av undersøkelsen vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1993.

Ungfiskregistrering

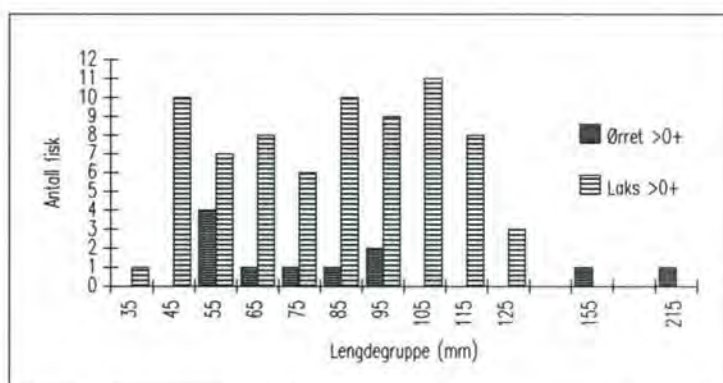
Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 7 stasjoner (se kart fig. 39). Fangsten ble 89 laks- og 22 ørretunger (tabell 45). Fisken på stasjon 4 og 5 ble ikke lengdemålt. Resultatet av elfisket indikerer at store deler av elvestrekningene i Buksnesvassdraget har gode gyte og oppvekstforhold for laks og ørret/sjørøret. Lengdefordelingen av fangsten fra stasjon 1, 2, 3, 6 og 7 er vist i figur 38.

Tabell 45.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Buksnesvassdraget den 10.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	120	LS/MS/SS	M/S	30/50	0	0	22	0	0	2	0	0	0	20,0	0,0
2.	200	MS/SS/B	M/S	30/60	0	3	11	0	0	1	0	0	0	7,5	0,0
3.	180	LS/MS/SS	M	20/60	0	4	20	0	1	0	0	0	0	13,9	0,0
4.	-	LS/MS/SS	M/S	-/-	0	4	6	0	0	0	0	0	0	-	0,0
5.	-	LS/MS/SS	M/S	-/-	0	0	0	0	4	0	0	0	0	-	0,0
6.	-	GG/B	M/S	-/-	0	11	2	0	3	4	0	0	0	-	0,0
7.	-	MS/SS/B	L	-/-	0	3	3	0	4	3	0	0	0	-	0,0
Tot.	-	-	-	-	0	25	64	0	12	10	0	0	0	-	0,0

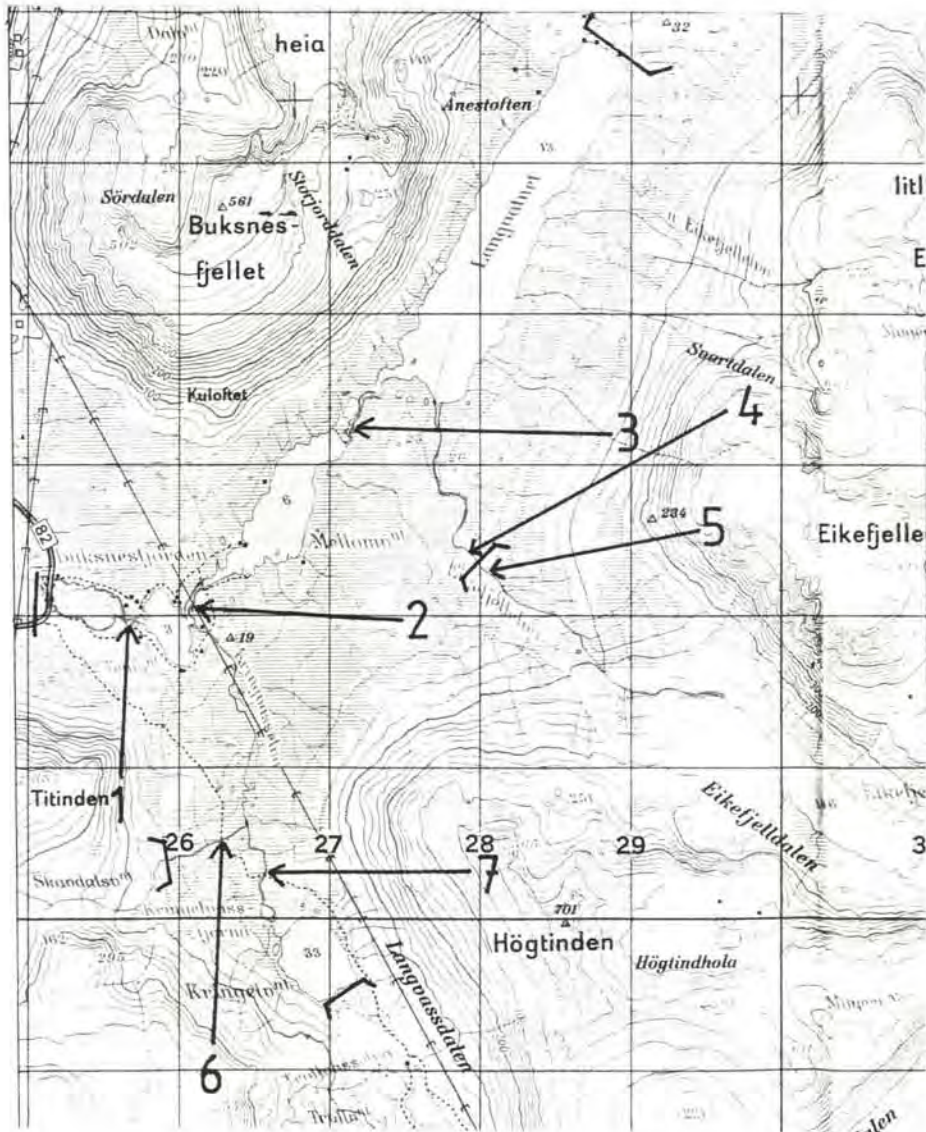

Figur 38. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 10.06.90 i Buksnesvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Vassdraget ble ikke bonitert, dermed er det vanskelig å si noe om produksjonspotensialet. Elfiskeresultatet gir imidlertid grunn til å anta at tettheten av yngel på elvestrekningene er god. Elfisket viser ellers at laks er dominerende fiskeslag. Dette stemmer bra med fangststatistikken fra 1992 (se innledning). Resultatet av prøvegarnfisket sommeren 1992 (foreligger i løpet av vinteren/våren 1993) vil gi svar på om vassdraget har en betydelig sjørøyebestand og gi opplysninger om hvor viktig innsjøene er som oppvekstområde for laksunger.

Figur 39. Kart over Buksnesvassdraget med elfiskestasjoner (1-7) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

27. Storelva ved Lovik

Innledning

Storelva kommer fra Bleiksvatn, renner mot nord og munner ut i Storelvbukta ca. 5 km øst for Risøyhamn (se kart fig. 41). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-1 33WWS319499. Nedslagsfeltet er ca. 26 km². Anadrom fisk kan gå omlag 6 km opp i elva. Før vassdraget ble regulert til kraftformål kunne fisken på gunstig vannføring gå helt opp i Bleiksvatnet. I dag er elva mellom Bleiksvatnet og kraftstasjonen som ligger ca. 2 km nedenfor vatnet, så godt som tørrlagt. I praksis kan fisken gå til noen mindre fosser ca. 600 m oppstrøms kraftstasjonen. Det går opp både laks og sjørøret, sporadisk også noe sjørøye. Laks er dominerende fiskeslag.

Lovik Fiske- og grunneierlag selger fiskekort for hele elva, og det fiskes en del. Innrapportert fangst for sesongen 1992 var 26 laks (43 kg) og 5 sjørøret (2,5 kg). Kraftutbygginga har ødelagt mye. Et stort problem er at en stor del av fisken blir stående under kraftstasjonen der den er svært utsatt for å bli tatt av tjuvfiskere (garn, "repping"). Elva ble bonitert og elfisket den 15.06.90 på middels vannføring.

Bonitering

Det nederste avsnittet av Storelva (tabell 46, omr. A) er påvirket av flo og fjære, og dermed uegnet som gyteområde for laks og sjørøret. Omr. B og spesielt omr. C har flere fine kulper i veksling med storsteinete stryk. Strekingen har flere gode gyteplasser. Videre oppover elva (omr. D, E og F) er det ingen større kulper av betydning, men en del småkulpete partier. Gyte- og oppvekstforholdene er tildels meget gode. Mye av fisken går oppunder kraftstasjonen, mens en del trolig går til noen små fosser omlag 600 m oppstrøms kraftstasjonen. I sideelva, Finngammelva kan fisken gå et kort stykke (100-200 m), Finngammelva ble ikke bonitert.

Tabell 46.

Bonitering av Storelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiskenmuligh.
A	500	15000	G/GG	-	20/100	-	U	D	gode
B	800	7200	GG/LS/MS	M/S	30/100	-	G	G	gode
C	2500	25000	G/B	M/S	40/150	flere	MG	G	svært gode
D	1500	12000	G	M	40/100	-	G	D	middels
E	450	900	GG/LS/MS	L/M	10/50	-	D	MG	dårlige
F	300	450	B	M/S	20/100	-	D	G/MG	dårlige
Tot.	6050	60550	-	-	-	-	-	-	-

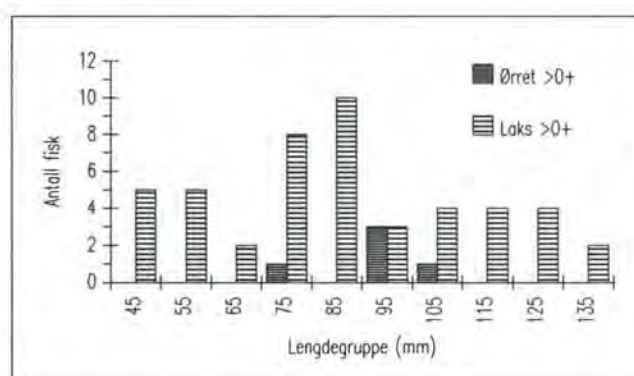
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 41), i alt 420 m². Fangsten ble 47 laks-, 5 ørret- og en røyeunge (tabell 47). Fangsten på stasjon 1 bestod bl.a. av 6 laksesmolt. Det ble også elfisket nederst i Finngammelva. Fangsten her ble en ørret (3+) og en laks (2+). Lengdefordelingen av fangsten på st. 1, 2 og 3 er vist i figur 40.

Tabell 47.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Storelva den 15.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²		
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E				
1.	180	GG/MS/B	M/S	20/60	0	4	15	0	0	0	0	0	0	0	0	10,6	0,0
2.	150	G/B	M/S	30/60	0	6	7	0	0	1	0	0	0	0	0	9,3	0,0
3.	90	LS/MS/SS	L/M	10/20	0	0	15	0	0	4	0	0	1	0	0	22,2	0,0
Tot.	420	-	-	-	0	10	37	0	0	5	0	0	1	0	0	12,6	0,0

Figur 40. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 15.06.90 i Storelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at store deler av elva har gode gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret/sjøørret. Elva har flere kulper som skaper standplasser for gytefisker og attraktive fiskeplasser. Elfisket gav stor overvekt av laks. Det stemmer med fangststatistikken fra 1992 som viser at det aller meste av det som fiskes er laks.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 2900 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 600 voksen laks og sjøørret. En slik produksjon forutsetter et manøvreringsreglement for kraftverket som tar mer hensyn til fiskens behov enn tilfelle er med dagens praksis.

Aktuelle tiltak:

Kraftutbyggingen har redusert produksjonspotensialet betydelig, bl.a. fordi elvestrekningen mellom Bleiksvatnet og kraftstasjonen er tilnærmet tørrlagt med unntak av når det er overløp på dammen. I tillegg hevdes det at kraftstasjonen stenges i perioder om sommeren. Dette kan føre til betydelig dødlighet av yngel, fordi store arealer av elva nedstrøms kraftstasjonen plutselig tørrlegges. Dessuten skaper hurtige vannstandsendringer dårlige forhold for sportsfiske.

Det er ønskelig at det i framtida blir tatt mer hensyn til fisken og utøvelsen av sportsfisket. Et annet og mer skånsomt manøvreringsreglement for kraftverket bør praktiseres.

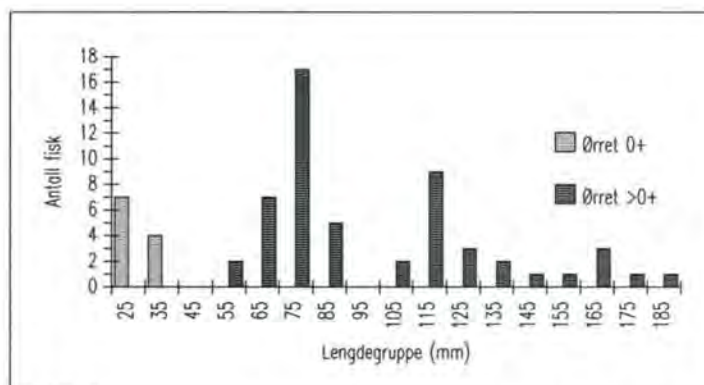
Figur 41. Kart over Storelva og Litleelva med elfiskestasjoner (1–3) og boniterte områder (A–F) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

29. Bekk fra Norddalsvatnet

Bekken fra Norddalsvatnet munner ut på sørøstsida av Andøya ca. 3 km nord for Skjoldehamn (se kart fig. 43). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS222442. Nedslagsfeltet er ca. 3,5 km². Anadrom fisk kan gå opp i Norddalsvatnet og trolig et stykke videre (100–300 m) i bekken fra Brynnedalsvatnet, som er den viktigste innløpsbekken til Norddalsvatnet. Skjolde fiskeforening selger fiskekort for vatnet. Bekken mellom vatnet og utløpet i sjøen ble bonitert og elfisket den 16.06.90 på middels vannføring.

Bekken mellom Norddalsvatnet og utløpet er ca. 700 m lang. Gunstige strøm- og bunnforhold, med middels vannhastighet og liten til stor stein, gir gode gyte- og oppvekstvilkår for ørret/sjøørret. I utløpet fra vatnet renner bekken gjennom et rør som er i ferd med å ruste opp. Det er stor fare for at røret vil klappe sammen i løpet av få år.

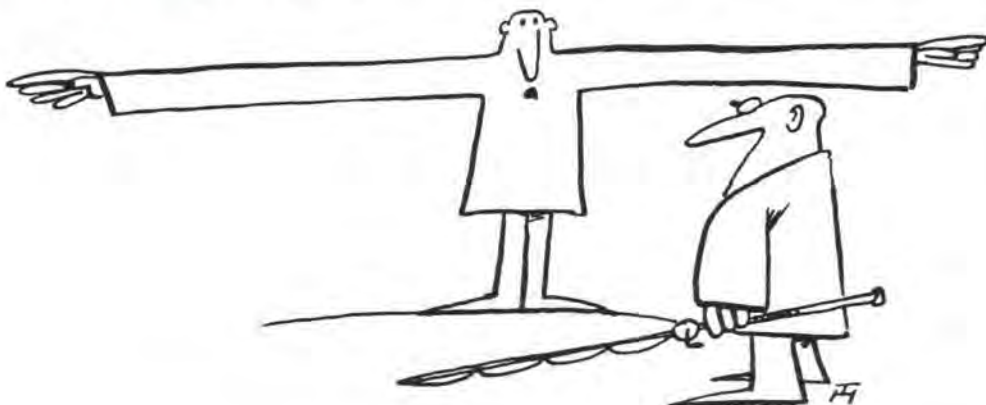
Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 44), i alt 75 m². Fangsten ble 65 ørretunger av alle årsklasser (0+, 1+, 2+ og 3+). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 43.

Figur 42. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 16.06.90 i bekken fra Norddalsvatnet.

Elfiskeresultatet viser at tettheten av ørretunger i utløpsbekken fra Norddalsvatnet er høy (87 fisk /100 m² på elfiskestasjonen).

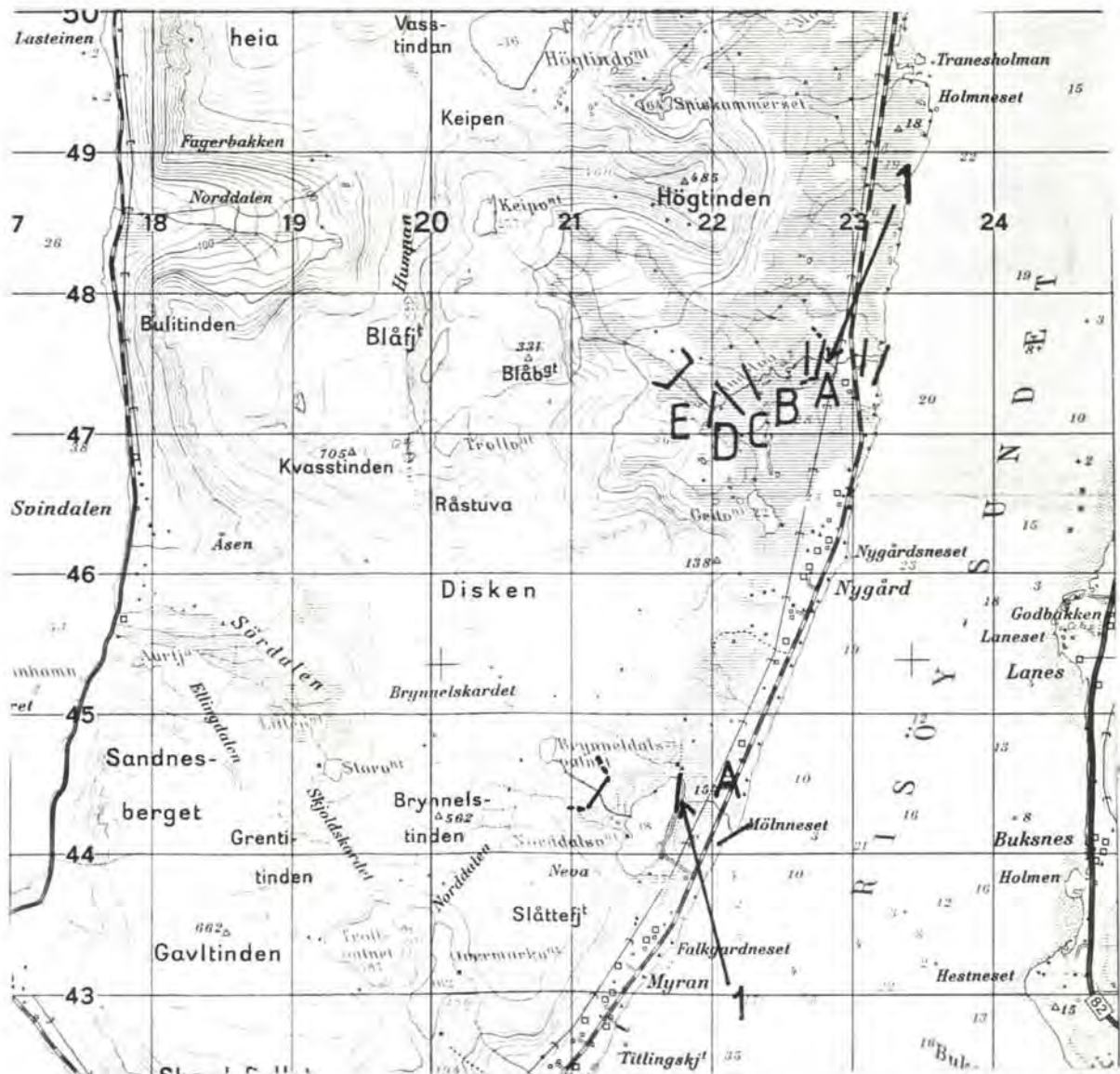
På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i utløpsbekken beregnet til ca. 80 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi en samlet årlig fangst i bekk og sjø på ca. 20 voksne sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Norddalsvatnet (og i bekken fra Brynnedalsvatn) som trolig er betydelig.

Aktuelle tiltak:

Røret som bekken renner gjennom i utløpet av Norddalsvatnet er i ferd med å ruste opp og kan klappe sammen når som helst. Et eventuelt nytt rør må legges slik at den naturlige elvebunnen blir mest mulig naturlig (grus og stein). Det beste alternativet for fisken er å bygge ei bru over bekken. Det er meget viktig at utløpet av vatnet ikke senkes i forbindelse med et slikt tiltak.

Før eventuelle tiltak settes i gang skal planene legges fram for Fylkesmannens miljøvernavdeling.

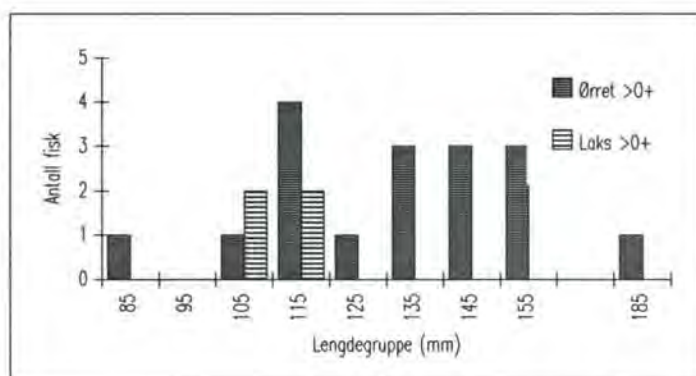
Figur 43. Kart over Norddalsvatnet (nederst) og Grindelva (øverst) med elfiskestasjoner (1) og boniterte områder (A-E) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

30. Grindelva

Grindelva munner ut på sørøstsida av Andøya ca. 7 km nord for Skjoldehamn (se kart fig. 43). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS232475. Nedslagsfeltet er ca. 7 km². Det går opp sjøørret og noe laks i elva. Fisken har trolig problemer med å forsere en 1,5 m høy foss omlag 300 m fra utløpet. Det hevdes fra lokalt hold at fisken kommer seg forbi fossen på gunstig vannføring. I så fall er lakseførende strekning vel 2 km. En søppelfylling like ved sjøen har avrenning til elva. Grindelva ble bonitert og elfisket den 16.09.90 på stor vannføring.

Strekningen mellom utløpet av elva og fossen har 2 mindre kulper og til dels meget gode oppvekstforhold for yngel. Ovenfor fossen er det flere fine gytekulper. Elva veksler mellom partier med finkornet bunn og lav vannhastighet, og partier med grovere bunnsstrat og sterkere strøm.

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon like nedenfor fossen (se kart fig. 43), i alt 160 m². Fangsten ble 4 laks- og 17 ørretunger, deriblant en sjøørretsmolt. Det ble også fisket like ovenfor fossen uten at arealet ble målt. Ovenfor fossen ble det ikke funnet laks, noe som tyder på at fisken kan ha problemer med å forsere fossen. Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 44.

Figur 44. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 16.06.90 i Grindelva.

Resultatet av elfisket tyder på at Grindelva er et typisk sjøørretvassdrag med bare sporadisk oppgang av laks.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 360 smolt av sjøørret pr. år (iberegnet strekningen ovenfor fossen). Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 70 voksen sjøørret.

31. Stokkelva

Innledning

Stokkelva kommer fra Stokkvatnan, renner mot nordøst og munner ut i Tranesvågen ca. 3 km vest for Risøhamn (se kart fig. 46). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS237534. Nedslagsfeltet er ca. 7 km². Anadrom fisk kan gå til Nedre Stokkvatn, totalt ca. 4 km. Stokkelva er et typisk sjøørretvassdrag, med sporadisk oppgang av laks. Grunneierne er ikke organisert og det selges heller ikke fiskekort. Det hevdes at et betydelig tjuvfiske med garn foregår i elvemunningen og i stille dype partier av elva. Innløpselva til Nedre Stokkvatn er lagt om slik at den går om Øvre Stokkvatn. I deler av Nedre Stokkvatn har det i de seinere år grodd til med tette belter av siv, sneller og annen vannvegetasjon. En av hytteierne ved vatnet (Nils Skjelstad) har i den forbindelse konstruert en sivskjærer som brukes for å holde vannvegetasjonen nede. Andøy JFF har hatt kontakt med grunneierne ang. leie av fiskerett. Det vil i tilfelle bli snakk om salg av fiskekort i Stokkvatnan. Elva ble bonitert og elfisket den 16.09.90 på liten vannføring.

Bonitering

Stokkelva har for det meste meget gode oppvekstforhold for yngel, men relativt få gode gytestrekninger (tabell 48). Store deler av elva domineres av grov bunn (stein og blokk) og relativt sterk strøm. Område C skiller seg ut ved å ha relativt finkornet bunn og lav vannhastighet. Gyteforholdene er gode på enkelte steder i dette avsnittet, og det er en god del vannvegetasjon som gir skjul for yngelen. I forbindelse med boniteringen ble det fisket med elektrisk fiskeapparat i elva like nedenfor Nedre Stokkvatn og funnet betydelig med årsyngel (0+) av ørret. Dette viser at det foregår gyting i denne delen av elva.

Det er ingen større kulper i elva, slik at fiskemulighetene er relativt dårlige, spesielt på den øverste delen (omr. D-F). Område C har en noen dype stilleflytende partier som skaper standplasser for større fisk og brukbare fiskemuligheter. Utløpsosen er trolig også en attraktiv fiskeplass. Ellers er de beste fiskemulighetene knyttet til Nedre Stokkvatn.

Tabell 48.

Bonitering av Stokkelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiskemuligh.
A	200	600	MS/SS/B	M/S	20/60	-	U	MG	middels
B	400	1000	MS/SS/B	M	30/60	-	U/D	MG	middels
C	1800	4500	G	L/M	-/-	-	G	MG	middels
D	350	700	LS/MS/SS	M/S	30/60	-	D/G	MG	dårlige
E	300	450	B	S/Si	20/60	-	U/D	G	dårlige
F	700	1050	LS/MS/SS	M/S	-/-	-	G	MG	dårlige
Tot.	3750	8300	-	-	-	-	-	-	-

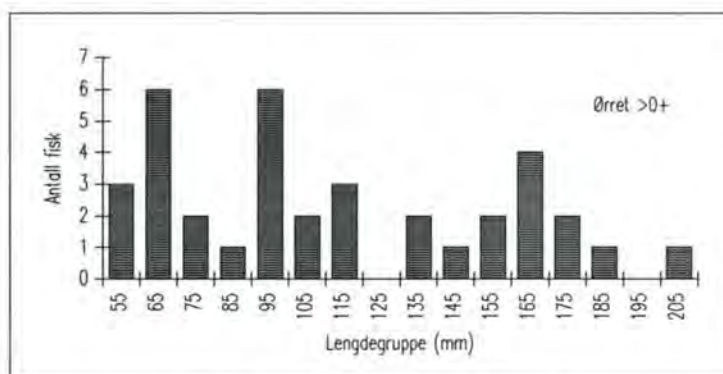
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 46), i alt 220 m². Fangsten ble 36 ørretunger, deriblant 9 sjøørretsmolt (tabell 49). All smolt ble fanget på stasjon 1 ca. 100 m ovenfor flomålet. I tillegg ble det fisket like nedenfor utløpet av Nedre Stokkvatn (areal ikke målt) og funnet betydelig med årsyngel (0+) ørret. Lengdefordelingen av fangsten på stasjon 1 og 2 er vist i figur 45.

Tabell 49.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Stokkelva den 16.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middeldyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	150	LS/MS/SS	M/S	20/60	0	0	0	0	0	11	0	0	0	7,3	0,0
2.	70	GG	M	30/60	0	0	0	0	11	14	0	0	0	35,7	0,0
Tot.	220	-	-	-	0	0	0	0	11	25	0	0	0	16,4	0,0

Figur 45. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 16.06.90 i Stokkelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

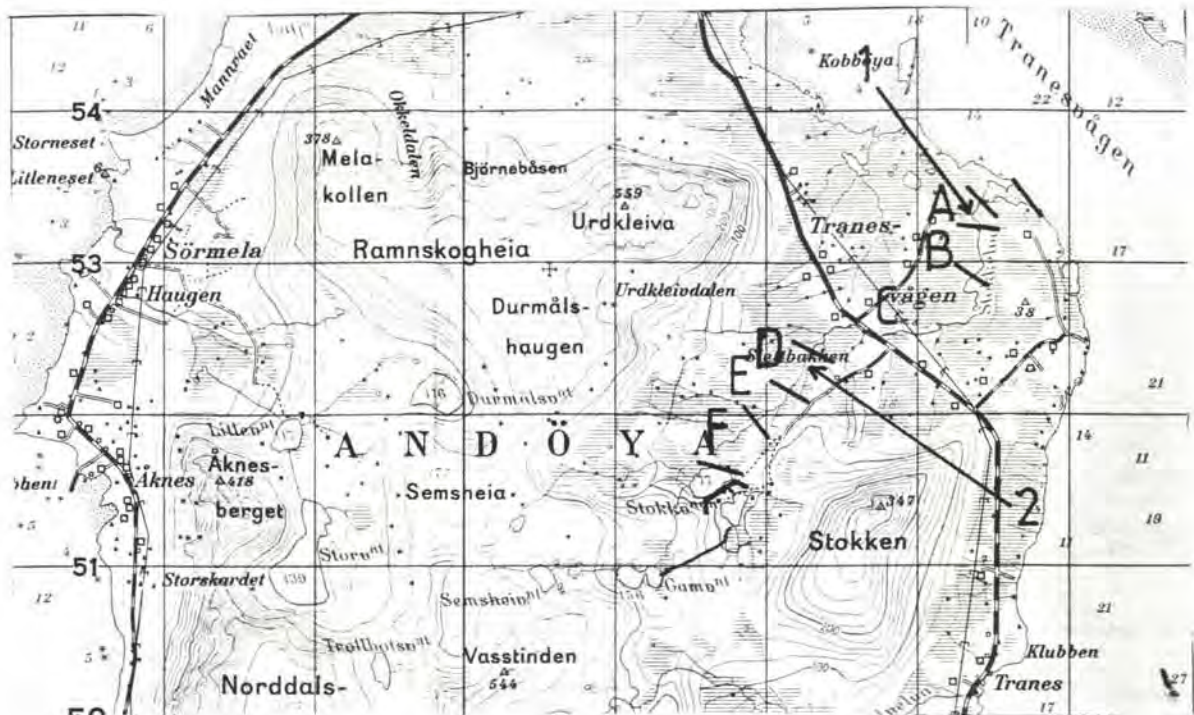
Boniteringen viser at Stokkelva har mange gode oppvekstområder for yngel, men noe dårligere med gyteplasser. De beste gyteområdene finnes i utløpet av Nedre Stokkvatn og på enkelte litt roligere partier i den nedre delen av elva (omr. C). Under elfisket ble det utelukkende fanget ørretunger. Dette viser at Stokkelva er et typisk sjøørretvassdrag med bare sporadisk oppgang av laks.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 630 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 130 voksen sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Nedre Stokkvatn som trolig er betydelig.

Aktuelle tiltak:

Oppsynet bør styrkes slik at det ulovlige fisket som det blir hevdet foregår med garn i dype partier av elva og i utløpet blir redusert mest mulig.

Grunneierne langs vassdraget bør organisere seg og begynne å selge fiskekort. Dette er normalt en forutsetning for å få offentlig støtte til ulike kultiveringstiltak. En samarbeidsavtale med Andøy JFF om salg av fiskekort og oppsyn kan være et bra løsnings.

Figur 46. Kart over Stokkelva med elfiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-F) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

32. Kobbedalselva

Innledning

Kobbedalselva kommer fra Nedre Kobbedalsvatn, renner mot vest-sørvest og munner ut innerst i Tranesvågen ca. 7 km nordvest for Risøyhamn (se kart fig. 48). Utløpet har følgende kartreferanse:1233-3 33WWS219553. Nedslagsfeltet er ca. 16 km². Anadrom fisk kan gå omlag 5 km i Kobbedalselva og ca. 3 km i Bøbekken. Det går opp både laks og sjøørret. Laks dominerer. Bjørnskinn grunneierlag selger fiskekort for vassdraget. Det fiskes en del på lovlig vis i elva, men det hevdes at det i tillegg foregår et utstrakt rovfiske med garn i elvemunningen og på enkelte stille og dype partier i elva og at dette har redusert fiskebestandene. Kobbedalselva ble bonitert og elfisket den 18.06.90 på middels vannføring.

Bonitering

Kobbedalselva har få store kulper med unntak av "Krokhol" ca. 300 m ovenfor brua ved utløpet (tabell 50, omr. A). Videre oppover elva er det en del små kulper (omr. B) med meget gode gyteforhold og brukbare fiskemuligheter. Område D er et stilleflytende parti med en god del siv og elvesnelle. Gyte- og oppvekstforholdene er gode på de fleste av elvestrekningene videre oppover elva. Fra samløpet med Tverrbekken til fiskeoppgangen stoppes av en foss ca. 1,5 km nedstrøms Nedre Kobbedalsvatn blir elva stadig mer stri og grovkornet (mye blokkbunn).

Bøbekken renner sammen med Kobbedalselva omlag 500 m oppstrøms brua (omr. H). Bøbekken ble ikke bonitert. Produksjonspotensialet er derfor bare anslått. På gunstig vannføring kan fisken trolig gå opp til noen små myrtjern.

Tabell 50.

Bonitering av Kobbedalselva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyte- forh.	Oppv- forh.	Fiske- muligh.
A	450	2250	GG	M	20/120	1	D/G	MG	mid./gode
B	350	1400	GG	L/M	20/100	-	MG	D/G	gode
C	700	2450	LS/MS/SS	M/S	20/50	-	D/G	MG	middels
D	700	2450	G/GG/MS	L/M	40/100	-	G	G	gode
E	1700	5100	LS/MS/SS	S	20/100	-	G	MG	middels
F	300	900	GG	M	20/80	-	MG	G	mid./gode
G	500	1000	MS/SS/B	S	30/120	2	D	G/MG	middels
H	3200	3200	-	-	-	-	-	-	-
Tot.	7900	18750	-	-	-	-	-	-	-

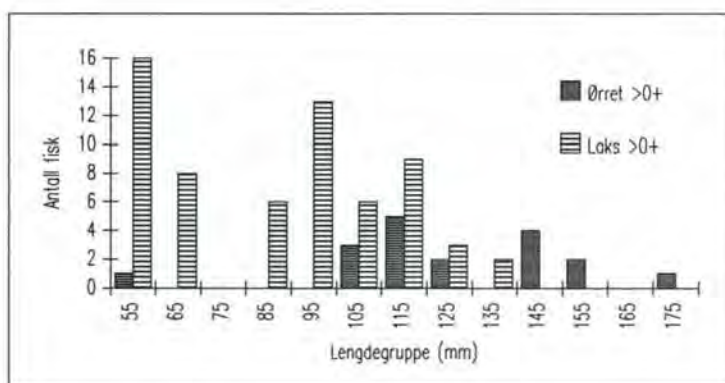
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 48), i alt 370 m². Fangsten ble 63 laks- og 18 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+) (tabell 51). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 47.

Tabell 51.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Kobbedalselva den 18.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²	
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E			
1.	150	GG	M	20/40	0	15	10	0	0	0	0	0	0	0	16,7	0,0
2.	160	LS/MS/SS	M	20/40	0	9	12	0	0	2	0	0	0	0	14,4	0,0
3.	60	MS/SS/B	S	30/50	0	0	17	0	1	15	0	0	0	0	55,0	0,0
Tot.	370	-	-	-	0	24	39	0	1	17	0	0	0	21,9	0,0	

Figur 47. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 18.06.90 i Kobbedalselva.

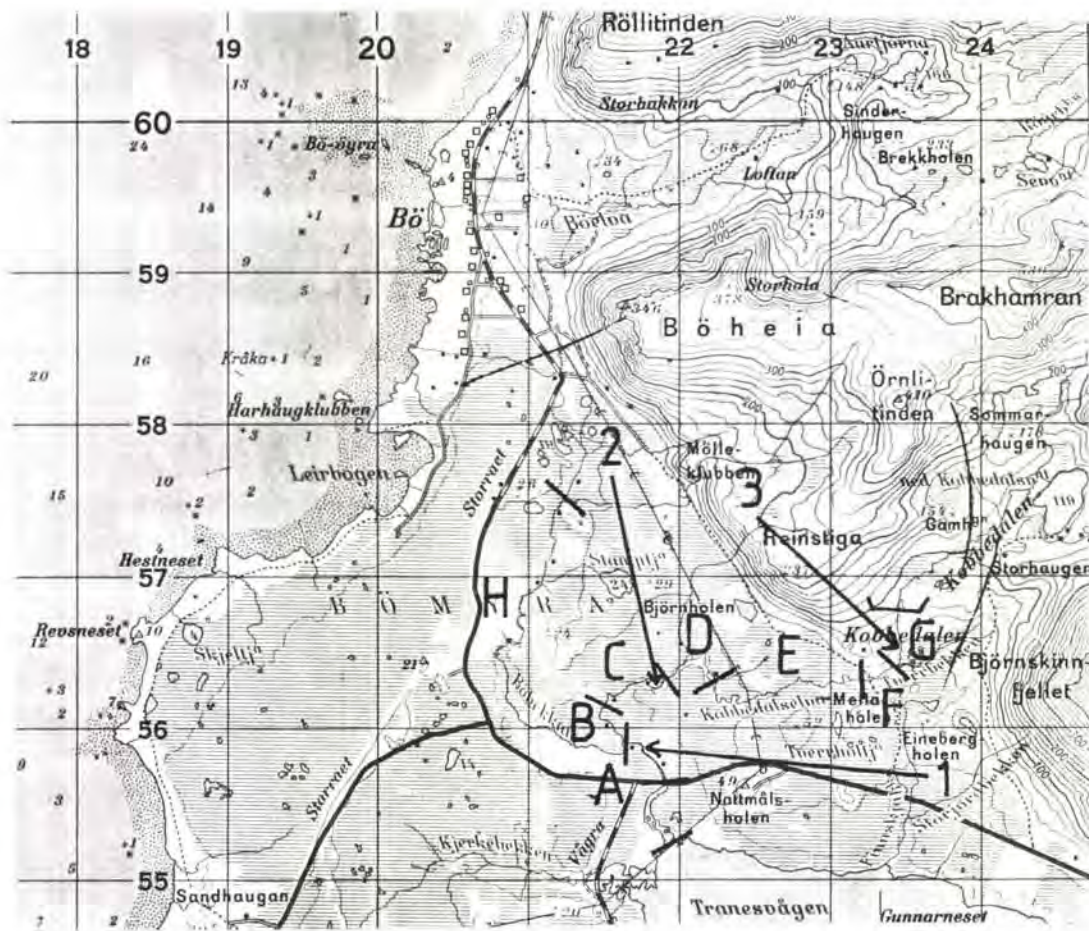
Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at store deler av Kobbedalselva har et høyt produksjonspotensiale pr. arealenhet med gode gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret/sjøørret. Elva har noen få store kulper og en del mindre som skaper standplasser for gytefisk og brukbare fiskemuligheter. Under elfisket ble det fanget nesten 4 ganger så mange laks- som ørretunger. Dette tyder på laks er dominerende fiskeslag i elva, noe som også hevdes fra lokalt hold.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i Kobbedalselva (inkl. Bøbekken) beregnet til ca. 1300 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 260 voksen laks og sjøørret.

Aktuelle tiltak:

Det hevdes fra lokalt hold at fiskebestandene i elva er betydelig redusert pga. ulovlig fiske med garn i utløpet og i dypere partier av elva. Noe "repping" foregår visstnok også. For å komme det ulovlige fisket til livs bør oppsynet styrkes.

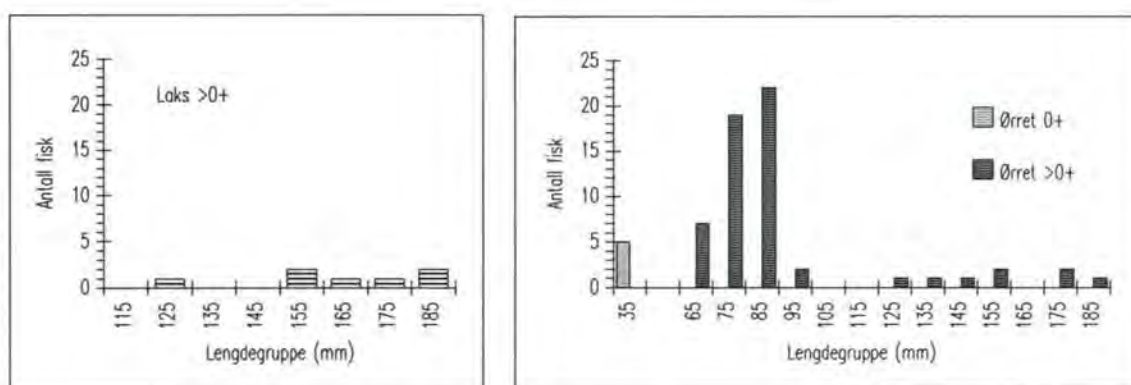

Figur 48. Kart over Kobbodalselva med elfiskestasjoner (1-3) og boniterte områder (A-H) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

33. Melavassdraget

Melavassdraget munner ved Nordmela på vestsida av Andøya (se kart fig. 50). Utløpet har følgende kartreferanse: 1233-2 33WWS268697. Nedslagsfeltet er ca. 15 km². Anadrom fisk kan gå til Melavatn og videre til Nøssdalsvatn. Total lakseførende strekning medregnet innsjøer er ca. 10 km. Vassdraget har bestander av både sjøørret og laks og er betydelig påvirket av landbruksforurensning. Det hevdes at sjøørret er dominerende fiskeslag. Nordmela grunneierlag selger fiskekort for Melavatn og Nøssdalsvatn. Vassdraget ble elfisket den 17.06.90 på middels vannføring.

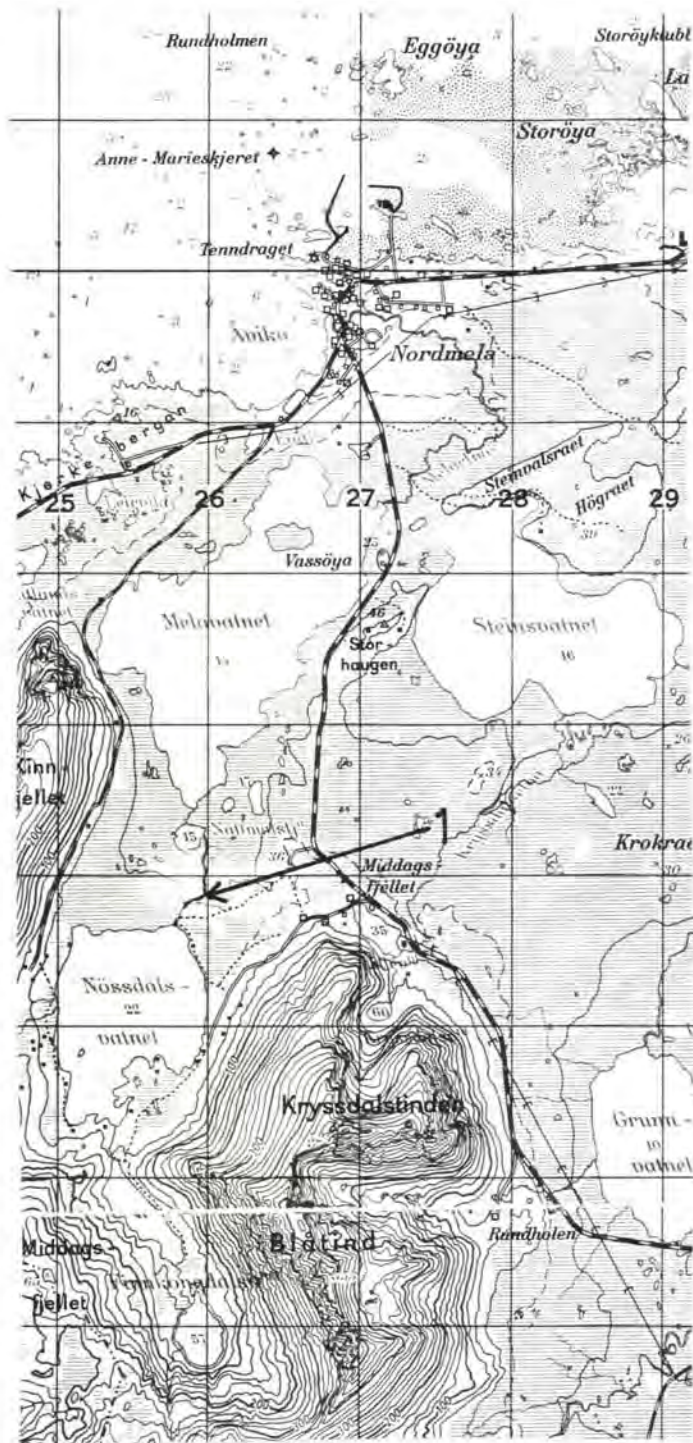
Melavassdraget ble ikke bonitert, men det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon omlag 200 m nedstrøms Nøssdalsvatnet (se kart fig. 50), i alt 220 m². Bunnforholdene på elfiskestasjonen var dominert av liten til stor stein, og vannhastigheten var fra middels til sterk. Fangsten ble 7 laks- og 63 ørretunger. I tillegg rømte betydelig med fisk. Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 49.

Figur 49. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 17.06.90 i Melavassdraget.

Melavassdraget ble ikke bonitert, dermed er det vanskelig å si noe om produksjonspotensialet. Men elfiskeresultatet tyder i allefall på at tettheten av ungfisk pr. arealenheter (32 fisk / 100 m²) i elva mellom Nøssdalsvatn og Melavatn er god. Det ble tatt både laks- og ørretunger under elfisket, men ørreten dominerte nesten fullstendig. Selv om det bare ble gjort undersøkelser av yngelbestanden på en stasjon tyder resultatene på at ørret/sjøørret er dominerende fiskeslag. Dette stemmer med det som hevdes lokalt.

Figur 50. Kart over Melavassdraget med elfiskestasjon (1) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

34. Toftenelva

Innledning

Toftenelva renner mot nord og munner ut på nordspissen av Andøya omlag 3 km sørvest for Andenes (se kart fig. 52). Utløpet har følgende kartreferanse: 1233-1 33WWS412883. Nedslagsfeltet er ca. 15 km². Anadrom fisk kan gå ca. 12 km opp i vassdraget. Av dette utgjør Storvatnet, Nedre Æråsvatn og Øvre Æråsvatn ca. 2 km og Mosjøbekken ca. 5 km. Det går opp både laks og sjøørret. I tillegg er det stasjonær ørret og stasjonær røye i innsjøene. Det hevdes at bestandene av laks og sjøørret er betydelig redusert pga. omfattende rovfiske i elvemunningen og pga. et vannverk ca. 1 km fra utløpet, som på store deler av 70-tallet stengte for fiskens videre oppgang. I dag er vannverket fjernet.

Andøy JFF leier fiskeretten i det meste av vassdraget av Andøy grunneierlag (med unntak av nederste 500 m). Det selges fiskekort for innsjøene. I årene -82, -83 og -84 ble det satt ut tilsammen ca. 40 000 plommeseekkyngel av stedegen stamme (laks?). Seinere er det satt ut en del yngel fra anlegget på Bleik (Gårdselv-stamme?). I 1989 ble det fisket anslagsvis 60-70 laks i Nedre og Øvre Æresvatn som i tillegg til laks og sjøørret har stasjonær ørret og en tett bestand av stasjonær røye. I Storvatnet hevdes det at røye ikke er registrert. Toftenelva (inkl. Mosjøbekken) ble bonitert og elfisket den 19.06.90 på liten vannføring.

Bonitering

Toftenelva renner gjennom et stort myrområde og riksveg 82 krysser elva på flere steder. Like ovenfor utløpet er Toftenelva samlet på flere steder for å lette fiskens oppgang på lav vannføring. En kunstig dam (tjønn) er anlagt rett nedstrøms riksvegen (tabell 52, omr. A). Ca. 1,5 km oppstrøms utløpet i sjøen deler Toftenelva seg. Det ene elveløpet kommer fra Storvatnet (omr. C) og det andre fra Møsjevatnet (omr. G). Oppover mot Storvatnet veksler elva mellom stilleflytende partier og små stryk. På denne strekningen er det anlagt en rekke små terskler for å skape standplasser for fisken. I utløpet av Storvatnet er elva kanalisert for å lette fiskens oppgangsmuligheter. Dette har dessverre ført til at vannstanden i Storvatnet er betydelig senket. Elvestubben mellom Nedre Æråsvatnet og Storvatnet (omr. D) har middels vannhastighet og forholdsvis grovkornet bunnsstrat som gir gode til meget gode gyte- og oppvekstforhold. Også i Møsjebekken er det stort sett gode gyte- og oppvekstforhold, men fiskemulighetene er dårlige fordi bekken ikke har kulper av betydning.

Tabell 52.

Bonitering av Toftenelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	650	5200	G/GG	L	20/80	1	D	G	gode
B	700	2450	LS/MS/SS	M/S	30/60	-	D	MG	middels
C	2100	4200	G/GG/SS	L/M	30/100	-	G	G	dårlige
D	650	1690	LS/MS/SS	M	20/60	-	G	MG	dårlige
E	300	300	MS/SS/B	S	20/50	-	D	MG	dårlige
F	350	350	LS/MS/SS	M/S	30/50	-	D/G	MG	dårlige
G	4000	6000	GG/LS/MS	M	-	-	G	MG	dårlige
H	1000	500	-	-	-	-	D	G/MG	dårlige
Tot.	9750	20690	-	-	-	-	-	-	-

Omr. G-H: Mosjøbekken

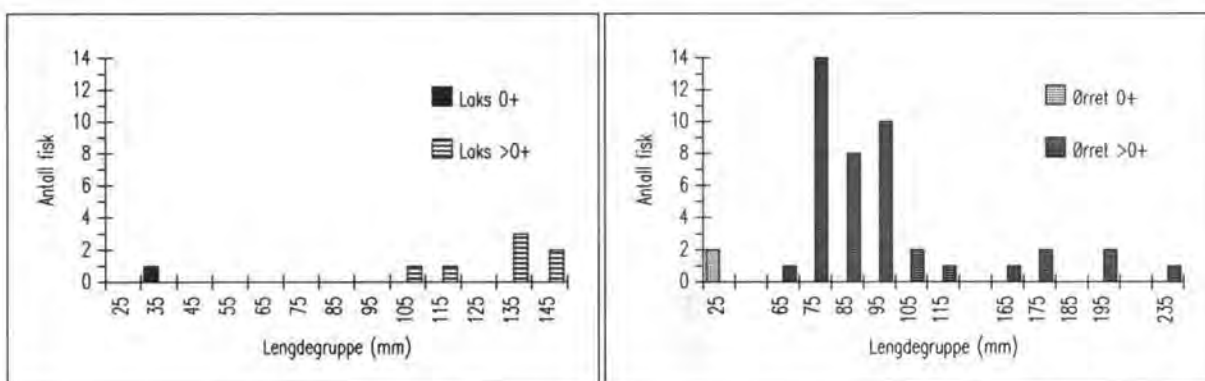
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 52), i alt 400 m². I tillegg ble det elfisket et stykke oppstrøms stasjon 1, i utløpet av Øvre Årsvatn, i innløpsbekken til Øvre Årsvatn og i Møsjebekken ca. 700 m oppstrøms samløpet med Toftenelva. Fangsten på stasjon 1 og 2 ble 44 ørret- og 8 laksunger (tabell 53). I tillegg ble det fanget tilsammen 10 laks-, 37 ørret- og 3 røyeunger på de andre lokalitetene. Her ble ikke arealet målt. Lengdefordelingen av fangsten fra stasjon 1 og 2 er vist i figur 51.

Tabell 53

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Toftenelva den 8.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	285	-	M/S	20/50	1	0	7	0	0	7	0	0	0	4,6	0,4
2.	115	LS/MS/SS	M/S	20/40	0	0	0	2	1	34	0	0	0	30,4	1,7
Tot.	400	-	-	-	1	0	7	2	1	41	0	0	0	12,0	0,8

Figur 51. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 19.06.90 i Toftenelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at store deler av Toftenelva og Møsjebekken har gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret og laks. Under elfisket ble det funnet både laks og ørretunger av flere årsklasser, men ørret dominerte sterkt. Dette tyder på at ørret/sjøørret er dominerende fiskeslag. Det er ingen større kulper av betydning på elvestrekningene med unntak av like ovenfor utløpet der det er gravd en dam/kulp. Fiskemulighetene i elva må derfor betegnes som dårlige med unntak av i de nedre deler. Fiskemulighetene er i hovedsak knyttet til Storvatnet samt Øvre og nedre Æråsvatnet der det også selges fiskekort.

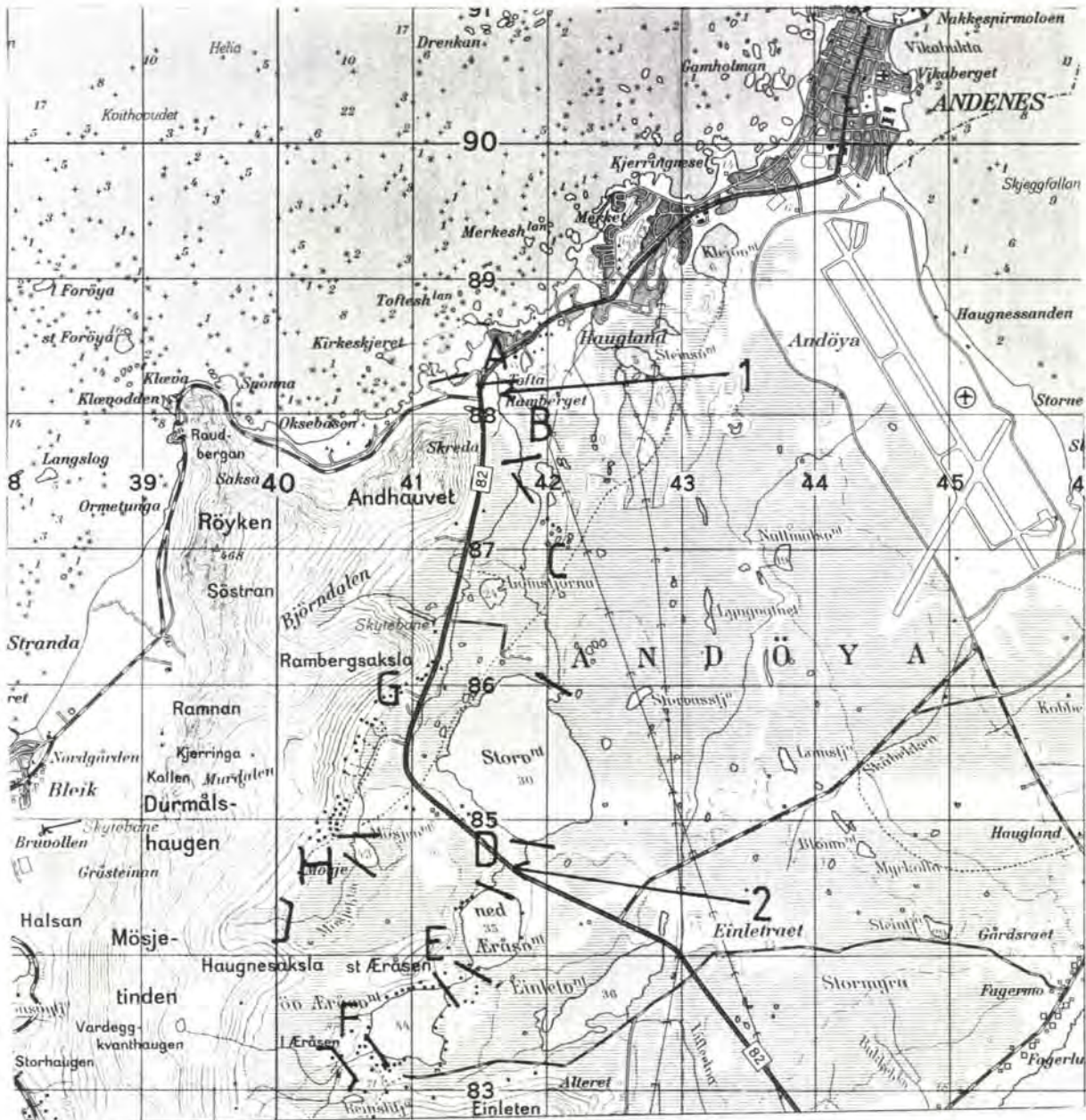
På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 1200 smolt av sjøørret og laks pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 240 voksen sjøørret og laks. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i innsjøene som trolig er betydelig.

Aktuelle tiltak:

Kanaliseringen av elva i utløpet av Storvatnet har dessverre ført til en utilsiktet senking av vatnet som er svært uheldig. Senkingen har ført til at store strandområder langs vatnet er tørrlagt. Dette fører videre til redusert produksjon av næringsdyr og dårligere forhold for fisken. Det er derfor viktig at utløpet fra Storvatnet heves (terskel ?) slik at vannstanden i vatnet føres tilbake til sitt naturlige nivå. Før eventuelle tiltak settes i gang skal planene legges fram for Fylkesmannens miljøvernavdeling.

Det hevdes at det foregår et betydelig rovfiske på de nederste 500 m av elva som ikke er med på organiseringen. For å oppnå en fornuftig regulering av fisket i elva bør aktuell grunneier være med i samarbeidsavtalen som er inngått mellom de andre grunneierne og Andøy JFF.

Figur 52. Kart over Toftenelva med elfiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-H) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

3.6. ØKSNES

35. Tuvenelva

Innledning

Tuvenelva kommer fra Sandskarvatnan, renner nordover og munner ut innerst i Steinlandsfjorden (se kart fig. 54). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS062338. Nedslagsfeltet er ca. 12 km². Anadrom fisk kan gå ca. 3 km opp i hovedelva til en foss, og omlag 1 km i ei sideelv (Vatndalselva). Vassdraget har bestander av både laks og sjøørret. Laks ser ut til å dominere.

Vassdraget ble åpnet for sportsfiske for første gang sommeren -92, og det arbeides for å få til en samarbeidsavtale mellom grunneierne og Øksnes JFF om oppsyn og salg av fiskekort (Idar Nilsen pers. med.). Anslått fangst for sesongen 1992 var 83 laks og 14 sjøørret. Et smoltanlegg ved utløpet tar vatn fra vassdraget. Tuvenelva ble bonitert og elfisket den 11.06.90 på middels vannføring. I tillegg til undersøkelsene i -90 er det foretatt registreringer av lakselusangrep på sjøørretsmolt den 21.07.92. I den forbindelse ble det fisket med elektrisk fiskeapparat på en strekning like ovenfor flomålet (Nilsen 1992).

Bonitering

De nederste 2,5 km av Tuvenelva (tabell 54, omr. A-C) har forholdsvis grovkornet bunn (grov grus til stor stein) og middels vannhastighet som gir tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold. Det er bare en større kulp av betydning. Ved kulpen ble det funnet et garn som tydeligvis nylig hadde vært brukt til å sperre av elva. Mye tyder på at denne kulpen er en atraktiv tjuvfiskeplass. I tillegg til "storkulpen" har elva flere mindre kulper som skaper standplasser for gytefisken.

Omlag midt på område C løper Vatndalselva sammen med Tuvenelva fra vest. Vatndalselva som er smal og grunn uten kulper av betydning ble bonitert ca. 800 m (omr. D og E). Trolig kan fisken gå enda lenger på høy vannføring. I hovedelva stoppes fiskeoppgangen av en høy foss. Bunnsubstratet på de øverste 350 m av lakseførende strekning (omr. F) består for en stor del av stein og blokk og gir derfor dårlige gyteforhold, men brukbare oppvekstforhold for yngel.

Tabell 54.

Bonitering av Tuvenelva med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	1400	7000	LS/MS/SS	M	30/120	1	G/MG	MG	gode
B	400	2400	GG/LS/MS	M	30/100	-	MG	MG	gode
C	700	2100	GG	M	20/80	-	MG	G	middels
D	300	450	G/GG	L/M	10/50	-	D/G	G	dårlige
E	500	1000	LS/MS/SS	M/S	20/50	-	D	G	dårlige
F	350	1050	MS/SS/B	S	20/60	-	D	G/MG	dårlige
Tot.	3650	14000	-	-	-	-	-	-	-

Omr. D-F: Vatndalselva

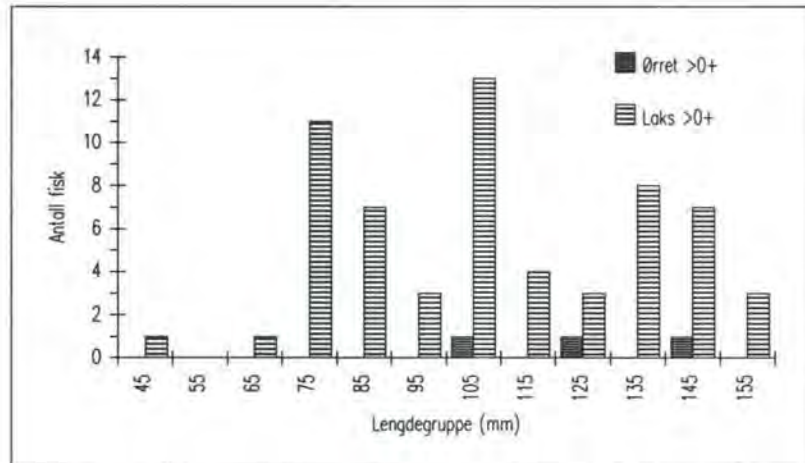
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 54), i alt 500 m². Fangsten ble 61 laks- og 3 ørretunger (tabell 55). På stasjon 1 like ovenfor utløpet var 18 av 20 laksunger smoltifisert. I tillegg til elfisket i hovedelva ble det elfisket et stykke oppover Vatndalselva, og her ble det også funnet både laks- og ørretunger. Lengdefordelingen av fangsten fra stasjon 1 og 2 er vist i figur 53. Under elfisket som ble gjennomført like ovenfor flomålet i juli -92 ble fangsten 15 laks- og 21 ørretunger (Nilsen 1992). Av dette var det en laksesmolt og 5 sjøørretsmolt. Alle sjøørretsmoltene var til dels sterkt infisert av lakselus.

Tabell 55.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Tuvenelva den 11.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	240	LS/MS/SS	M	20/60	0	0	20	0	0	1	0	0	0	8,8	0,0
2.	260	GG/LS/MS	M	20/50	0	19	22	0	0	2	0	0	0	16,5	0,0
Tot.	500	-	-	-	0	19	42	0	0	3	0	0	0	12,8	0,0

Figur 53. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 11.06.90 i Tuvnelva.

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Resultatet av boniteringen og elfisket tyder på at Tuvnelva er et produktivt vassdrag med gode gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret/sjøørret. Under elfisket ble det fanget svært lite ørret i forhold til laks. Dette viser at Tuvnelva i dag i hovedsak er et laksevassdrag, noe som bekreftes av fangstestimatet for sesongen -92 (83 laks og 14 sjøørret).

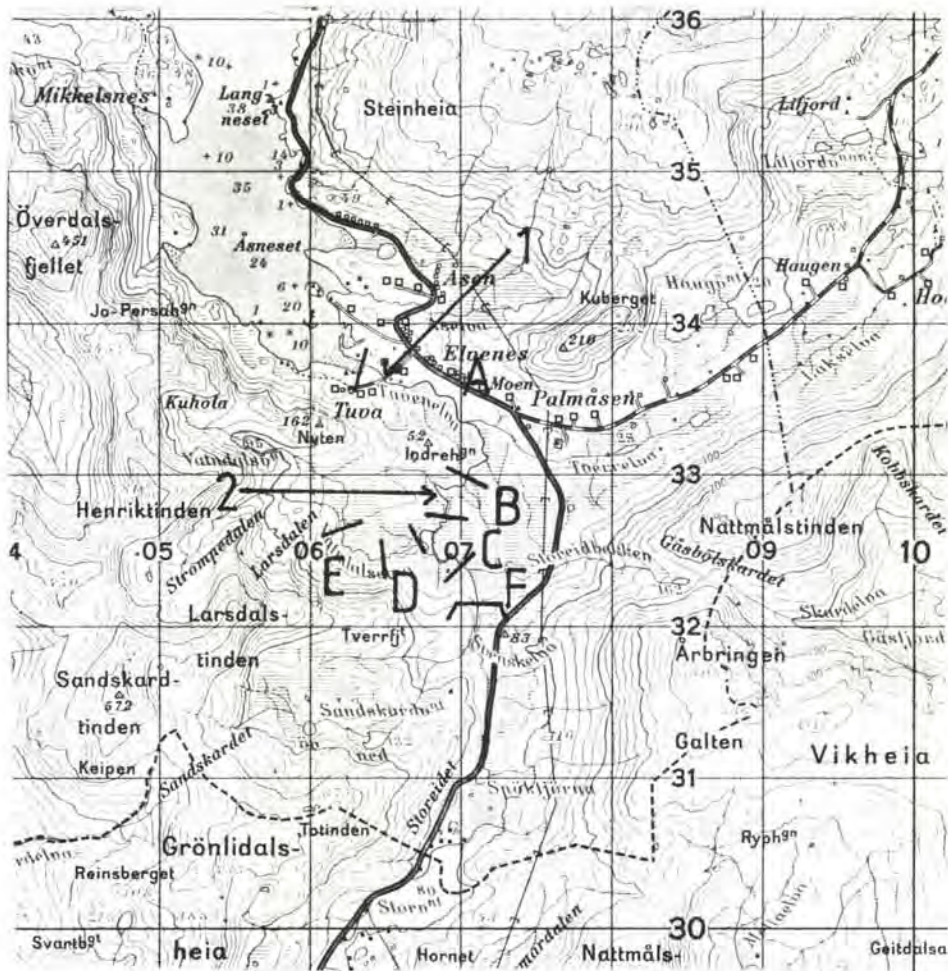
På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 1100 smolt av laks og sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 220 voksen laks og sjøørret.

Aktuelle tiltak:

Tuvnelva har et betydelig potensiale som sportsfiskeelv. Initiativet som er tatt for å få til en samarbeidsavtale mellom grunneierne og Øksnes JFF om oppsyn og salg av fiskekort er derfor meget positivt. Funn av garn ved elvebredden i forbindelse med undersøkelsen i 1990 viser at det i høy grad er behov for å styrke oppsynet.

Til orientering bør nevnes at organisering og salg av fiskekort normalt er en forutsetning for å få offentlig støtte til ulike kultiveringstiltak.

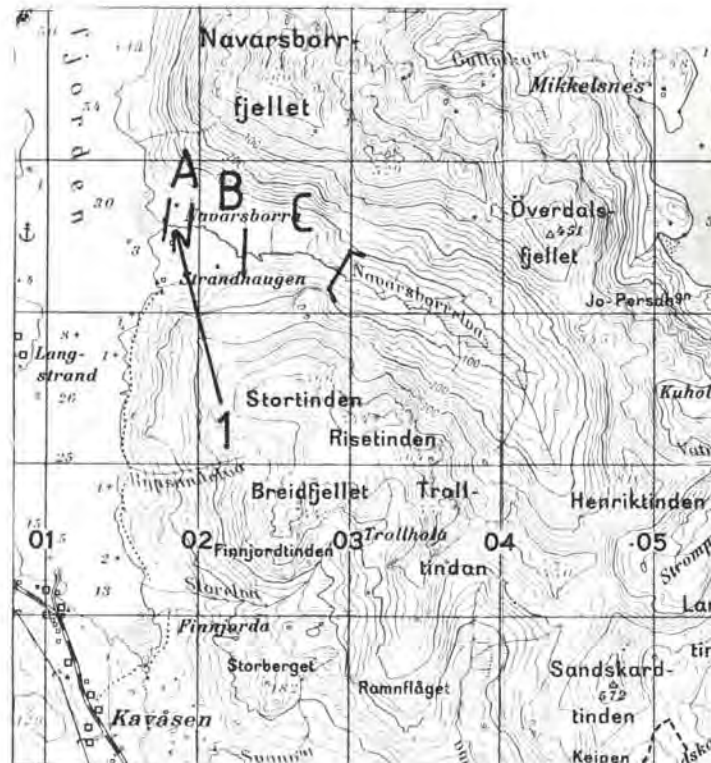
Figur 54. Kart over Tuvenelva med elfiskestasjoner (1-2) og boniterte områder (A-F) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

36. Navarsborrelva

Navarsborrelva, renner mot vest og munner ut på østsida av Romsetfjorden (se kart fig. 55). Utløpet har følgende kartreferanse: 1232-4 33WWS018346. Nedslagsfeltet er ca. 5 km². Anadrom fisk kan gå ca. 1,5 km opp i elva til en foss. Det hevdes at det går opp både laks og sjøørret. Grunneierne er ikke organisert og det selges heller ikke fiskekort. Navarsborrelva ble bonitert og elfisket den 23.08.90 på liten vannføring.

Det meste av den boniterte strekningen av elva har meget gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret og laks, med mange små kulper og en god del større kulper som skaper standplasser for fisken og brukbare fiskemuligheter. Til tross for gode produksjonsforhold ble det under elfisket på 100 m² bare fanget 2 laksunger og en ørretunge. Fangsten ble ikke lengdemålt.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 280 smolt pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 60 laks og sjøørret.

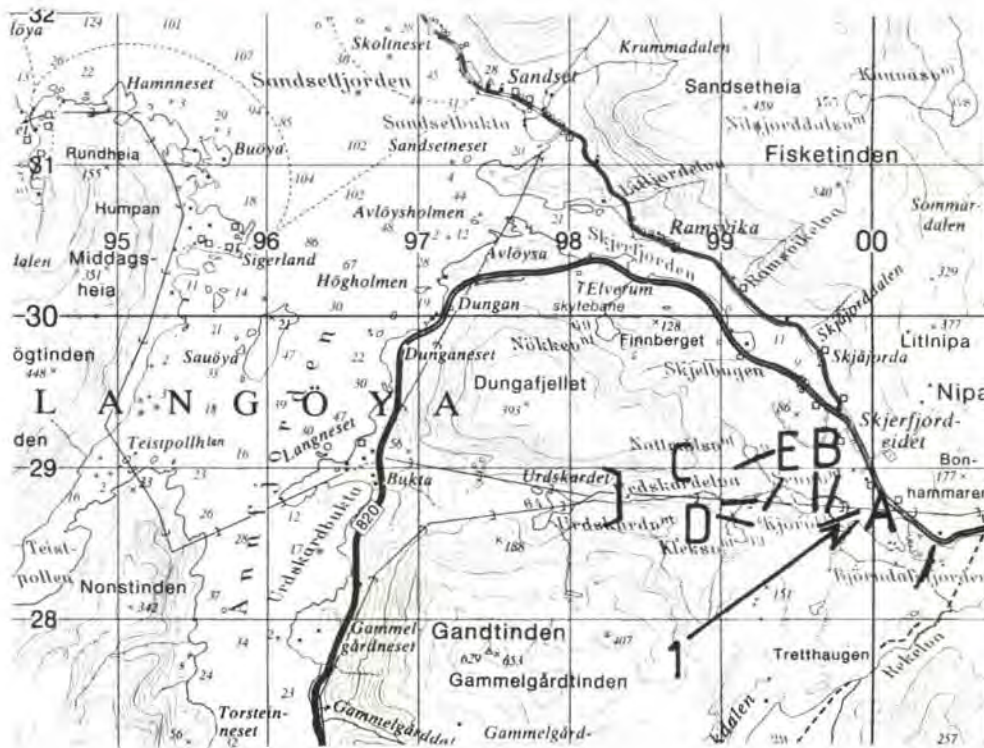
Figur 55. Kart over Navarsborrelva med elfiskestasjon (1) og boniterte områder (A-C) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

37. Urds kardelva

Urds kardelva kommer fra Urds kardvatnet, renner mot øst og munner ut innerst i Bjørndalsfjorden (se kart fig. 56). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-1 33WWS998288. Nedslagsfeltet er omlag 3,5 km². Ca. 2,5 km av vassdraget er tilgjengelig for anadrom fisk. Av dette utgjør elve-/bekkestrekninger ca. 2 km. I hovedelva går fisken til Kjørvatnet, Sennvatnet og videre oppover Urds kardelva til en liten foss ca. 300 m nedenfor Urds kardvatnet. I tillegg kan fisken gå til Nattmålsvatnet og Kleksvatnet i to sidebekker. Skjellfjord grunneierlag selger fiskekort for flere av vatna. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 21.06.90 på liten vannføring.

Vassdraget består stort sett av små vatn med korte elve-/bekkestrekninger mellom. De beste gyte- og oppvekstforholdene finnes i innløpselva til Sennvatnet samt i bekken fra Kleksvatnet. Elvestubben mellom Kjørvatnet og Sennvatnet har flere kulper som gir standplasser for fisken. Det ble fisket på en stasjon (100 m²) i elva mellom Kjørvatnet og sjøen, Fangsten ble bare en ørret (181 mm). Ca. 4 stk. rømte. Det ble fanget for lite fisk til å si noe sikkert om artsfordelingen. Boniteringen tyder imidlertid på at vassdraget er et typisk sjøørretvassdrag. Vatna har de beste fiskemulighetene. Tidligere skal det bl.a. ha vært et godt fiske i Sennvatnet etter sjøørret på seinsommeren og høsten (Roald Selnes pers. med.).

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elve-/bekkestrekningene beregnet til ca. 200 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 40 voksne sjøørret. I tillegg kommer en betydelig produksjon av smolt i innsjøene.

Figur 56. Kart over Urds kardelva med elfiskestasjon (1) og boniterte områder (A-E) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

38. Sminesvassdraget

Sminesvassdraget kommer fra Lembakkvatnet, renner mot nordøst og munner ut i Sæterbukta på vestsida av Romsetfjorden (se kart fig. 57). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-133WWS001373. Nedslagsfeltet er ca. 4 km². Anadrom fisk kan gå ca. 2 km opp i vassdraget til en foss omlag 500 m opp i innløpselva til Lille Sminesvatn. Elvestrekninger utgjør ca. 1 km. Det hevdes at Sminesvassdraget er et typisk sjørrtrevassdrag med bare sporadisk oppgang av laks. Smines grunneierlag selger fiskekort for flere av vatna i området. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 20.06.90 på liten vannføring.

Elva mellom Store Sminesvatn og sjøen har et variert bunnsstrat og middels vannhastighet. Dette gir gode gyte- og oppvekstforhold. Flere små kulper på strekningen skaper standplasser for fisk. Mellom Store og Lille Sminesvatn flyter elva rolig og har et forholdsvis finkornet bunnsstrat. Strekningen har brukbare gyteforhold, men relativt dårlige oppvekstforhold for yngel. Ca. 500 m av innløpselva til Lille Sminesvatn er tilgjengelig for oppvandrende fisk. Strekningen har en del små kulper, middels vannhastighet og grus-/steinbunn. Dette gir gode gyte- og oppvekstforhold. Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (75 m²) like oppstrøms brua som krysser elva ca. 100 m nedenfor Store Sminesvatn (se kart fig. 58). Fangsten ble 2 ørretunger, 141 og 135 mm lange. Det ble fisket for lite til å si noe sikkert om yngeltettheten i vassdraget.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i elva beregnet til ca. 150 sjørrtremolt pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 30 voksne sjørrtet. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Store og Lille Sminesvatn som trolig er betydelig.

Figur 57. Kart over Sminesvassdraget med elfiskestasjon (1) og boniterte områder (A-C) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

39. Nordsandvassdraget

Innledning

Nordsandvassdraget kommer fra Øvrevatnet på Skogsøya, renner mot nord og munner ut i Nordsandvika (se kart fig. 62). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-1 33WVS974460. Nedslagsfeltet er ca. 10 km². Anadrom fisk kan gå opp til Øvrevatnet, totalt ca. 3,5 km. Av dette er ca. 700 m elvestrekninger. Det går opp både laks, sjøørret og sjørøye. Nordsandvassdraget er med i verneplan 4 for vassdrag. Nordsand Gårdsforening selger fiskekort. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 21.08.90 på liten vannføring. Samme døgn ble det gjennomført et omfattende prøvefiske med garn i Storvatnet.

Bonitering

Nordsandvassdraget består av flere vatn med korte elvestubber mellom. På den nederste elvestrekningen mellom Litlvatnet og sjøen består elvebunnen for det meste av grov grus og vannhastigheten er fra liten til middels. Dette er forhold som gir gode gyte- og oppvekstmuligheter for ørret/sjøørret og laks. Strekningen har flere små og en stor kulp som gir standplasser for større fisk (tabell 56, omr. A). Like ovenfor utløpet i sjøen der elva renner gjennom en grus- og steinvoll forandres elveløpet årlig pga. kraftige vinterstormer. Her graves det hvert år en kanal og en brakkvannskulp for å bringe elva tilbake til sitt opprinnelige leie. I elva videre oppover til Litlvatnet er det utført en del mindre tiltak i form av små steinterskler.

Det hevdes at siv- og snellebeltene i Litlvatnet har økt i omfang de seinere år. Trolig kan redusert husdyrbeiting være en medvirkende årsak til dette. På elvestrekningen mellom Litlvatnet og Storvatnet (omr. B) er bunnssubstratet mer grovkornet og vannhastigheten høyere enn i elva mellom Litlvatnet og sjøen (omr. B). Strekningen har ingen kulper av betydning, men gyte- og oppvekstforholdene må likevel karakteriseres som gode. Også på den øverste elvestrekningen mellom Øvrevatn og Storvatn er det gode gyte- og oppvekstforhold (omr. C).

Tabell 56.

Bonitering av Nordsandvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	300	600	GG	L/M	30/100	1	MG	MG	middels
B	200	400	LS/MS/SS	M/S	20/40	-	G	MG	dårlige
C	150	300	GG/LS/MS	M/S	20/40	-	G	MG	dårlige
Tot.	650	1300	-	-	-	-	-	-	-

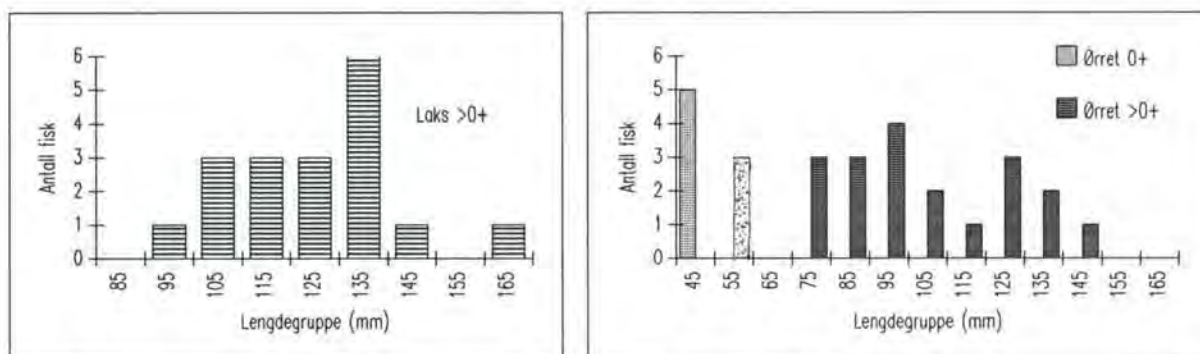
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 3 stasjoner (se kart fig. 62), i alt 80 m². Fangsten ble 18 laks- og 43 ørretunger. Det ble ikke funnet laks på den nederste stasjonen (tabell 57, st. 1), mens det på de to andre stasjonene ble fanget like mye laks som ørret. Hos ørret bestod fangsten av 3 årsklasser, mens fangsten av laks så ut til å bestå av en årsklasse. Lengdefordelingen av fangsten fra stasjon 2 og 3 er vist i figur 58.

Tabell 57.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av laks- og ørretunger ved en omgang elfiske i Nordsandvassdraget den 21.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) laks- + ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	40	Sa/GG	M	30/30	0	0	0	0	7	9	0	0	0	40,0	0,0
2.	20	GG	M	20/30	0	0	11	4	2	5	0	0	0	95,0	15,0
3.	20	GG	M	20/30	0	0	7	4	8	4	0	0	0	105,0	10,0
Tot.	80	-	-	-	0	0	18	8	17	18	0	0	0	70,0	6,3

Figur 58. Lengdefordeling av laks- og ørretunger fanget ved elfiske den 21.08.90 i Nordsandvassdraget.

Prøvegarnfiske i Storvatnet

Det ble fisket ei natt (21.–22.08.92) med 7 bunngarn. Garna ble satt på forskjellige steder i vatnet fra land og utover. Følgende maskevidder ble benyttet: 16 mm (39 omf), 21 mm (30 omf), 26 mm (24 omf), 29 mm (22 omf), 35 mm (18 omf), 39 mm (16 omf) og 45 mm (14 omf). Totalfangsten ble 188 fisk. Av dette var 25 sjøørreter, 5 sjørøyer, 65 stasjonære ørreter, 92 stasjonære røyer og 1 laks (tabell 58–61). Marine parasitter (kveis og svartprikk) ble brukt som kriterium for å avgjøre om røya hadde vært i sjøen (sjørøye).

Største fisk var en laks på 1389 gram. Største sjøørret og sjørøye var henholdsvis 789 og 288 gram. Tilsvarende for stasjonær ørret og stasjonær røye var 467 og 161 gram. Figur 59–61 viser lengdefordelingen av fangsten og andelen gjellfisk og gyttefisk.

Tabell 62–65 viser fiskens kvalitet, grad av parasittinfeksjon og kjønnsmodning fordelt på ulike lengdegrupper. Ørret som ikke hadde vært i sjøen hadde en gjennomsnittlig kondisjonsfaktor (k-faktor) på 1.03, men k-faktoren økte med størrelsen på fisken slik at de største var i meget god kondisjon. Ca. 30 % av ørretene var infisert av invollsparasitter (bl.a. måsemark). For de fleste var infeksjonsgraden relativt lav. Ingen av hunnørretene skulle gyte kommende høst. Den stasjonære røya hadde en gjennomsnittlig k-faktor på godt under middels (0.78). Hos røye regnes 0.9 som middels k-faktor. Ca. 50 % av røyene var infisert av invollsparasitter (bl.a. måsemark), men infeksjonsgraden var stort sett lav. En stor del av hunnrøyene begynner å kjønnsmodne fra de er ca. 17 cm.

Så godt som 100 % av sjøørretene og sjørøyene var infisert av innvollsparasitter. Infeksjonsgraden var lav for de fleste av fiskene. Det ble fanget 2 hunnfisk av sjørøye. Begge var gytmodne (lengde 297 og 317 mm).

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen viser at elvestrekningene i Nordsandvassdraget har gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret og laks. Resultatet av elfisket tyder på at yngeltettheten er god. Under elfisket ble det funnet minst 3 årsklasser av ørretunger, mens det aller meste av laksungene trolig tilhørte bare en årsklasse. Dette tyder på at ørret/sjøørret er dominerende fiskeslag. Det er usikkert om vassdraget kan sies å ha en egen bestand av laks.

Resultatet av prøvegamfisket viser at Nordsandvassdraget har en god bestand av sjøørret. All hunnørret som ikke hadde vært i sjøen var dessuten gjellfisk. Det ser ut til at det aller meste av hunnørretene blir kjønnsmodne først etter at de har vært i sjøen. Dette tyder på at ørretbestanden i Nordsandvassdraget er en typisk sjøørretbestand. Det ble også fanget noen sjørøyer. Dette indikerer at vassdraget også har en bestand av sjørøye. Storvatnet har i tillegg til sjøørret, laks og sjørøye en tett bestand av stasjonær røye. Den stasjonære røya er stort sett småfallen, men av brukbar kvalitet.

Elvestrekningene har få større kulper, med unntak av en like ovenfor utløpet i sjøen (ved hengebru). Fiskemulighetene er derfor i stor grad knyttet til innsjøene.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 100 smolt av sjøørret og laks pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 20 voksen sjøørret og laks. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt av sjøørret, laks og sjørøye i Øvervatnet, Storvatnet og Litlvatnet som er trolig er mye større enn det som produseres på elvestrekningene.

Aktuelle tiltak:

Vassdraget er som nevnt med i verneplan 4 for vassdrag. Dette setter store begrensninger på hvilke inngrep som kan gjennomføres. Undersøkelsen viser dessuten at vassdraget fra naturens side er produktivt og at tettheten av yngel på elvestrekningene er god. Biotopforbedrende tiltak i form av kulpgraving, terskelbygging, fjerning av vannvegetasjon m.m. er derfor unødvendig. Unntaket er utløpet i sjøen som forandres nesten hvert år pga. vinterstormene. Her kan det fortsatt fjernes grus for å holde elveløp og brakkvannskulp inntakt.

Tabell 58. Ei natts garnfangst av stasjonær ørret fra Storvatnet (21.08.90). Antall og vekt er fordelt på de ulike maskevidder.

mm-omfar	16-39	21-30	26-24	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	1	1	1	1	1	1	1	7
Ant. fisk	37	19	4	2	3			65
Ant. fisk pr. garnnatt	37,0	19,0	4,0	2,0	3,0			9,3
Vekt	2232	2838	826	474	998			7368
Vekt pr. garnnatt	2232	2838	826	474	998			1053
Gjennomsnittsvekt	60,3	149,4	206,5	237,0	332,7			113,4

Tabell 59. Ei natts garnfangst av stasjonær røye fra Storvatnet (21.08.90). Antall og vekt er fordelt på de ulike maskevidder.

mm-omfar	16-39	21-30	26-24	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	1	1	1	1	1	1	1	7
Ant. fisk	72	19	1					92
Ant. fisk pr. garnnatt	72,0	19,0	1,0					13,1
Vekt	3863	1760	95					5718
Vekt pr. garnnatt	3863	1760	95					817
Gjennomsnittsvekt	53,7	92,6	95,0					62,2

Tabell 60. Ei natts garnfangst av sjørret fra Storvatnet (21.08.90). Antall og vekt er fordelt på de ulike maskevidder.

mm-omfar	16-39	21-30	26-24	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	1	1	1	1	1	1	1	7
Ant. fisk	2	7	5	1	6	3	1	25
Ant. fisk pr. garnnatt	2,0	7,0	5,0	1,0	6,0	3,0	1,0	3,6
Vekt	344	1473	1261	304	2860	1469	147	7858
Vekt pr. garnnatt	344	1473	1261	304	2860	1469	147	1123
Gjennomsnittsvekt	172,0	210,4	252,2	304,0	476,7	489,7	147,0	314,3

Tabell 61. Ei natts garnfangst av sjørøye fra Storvatnet (21.08.90). Antall og vekt er fordelt på de ulike maskevidder.

mm-omfar	16-39	21-30	26-24	29-22	35-18	39-16	45-14	Totalt
Ant. garnnetter	1	1	1	1	1	1	1	7
Ant. fisk		2	3					5
Ant. fisk pr. garnnatt		2,0	3,0					0,7
Vekt		481	737					1218
Vekt pr. garnnatt		481	737					174
Gjennomsnittsvekt		240,5	245,7					243,6

Tabell 62. Kvalitet og kjønnsmodning hos "stasjonær" ørret fra Storvatnet.

Lengdegruppe (mm)	131- 160	161- 190	191- 220	221- 250	251- 280	281- 310	311- 340	Sum/gj.sn.
Antall fisk	11	22	10	9	6	5	2	65
Samlet vekt	395	1107	865	1239	1333	1556	873	7368
Gj.sn. vekt	35,91	50,32	86,50	137,67	222,17	311,20	436,50	113,35
Gj.sn. K-faktor	0,99	0,94	1,02	1,10	1,12	1,20	1,25	1,03
<u>Kjøtt farge %</u>								
Hvit	100%	95%	100%	45%				70%
Lyserød		5%		55%	66%	100%	50%	25%
Rød					44%		50%	5%
<u>Parasittisme %</u>								
Spor/lite		5%	60%	44%	50%	40%	100%	28%
Mye/svært mye				11%		20%		3%
Kjønnsmodne	Antall	1	1	1	7	4	5	21
hanner	%	20%	8%	13%	88%	80%	100%	46%
Kjønnsmodne	Antall							
hunner	%							

Tabell 63. Kvalitet og kjønnsmodning hos stasjonær røye fra Storvatnet.

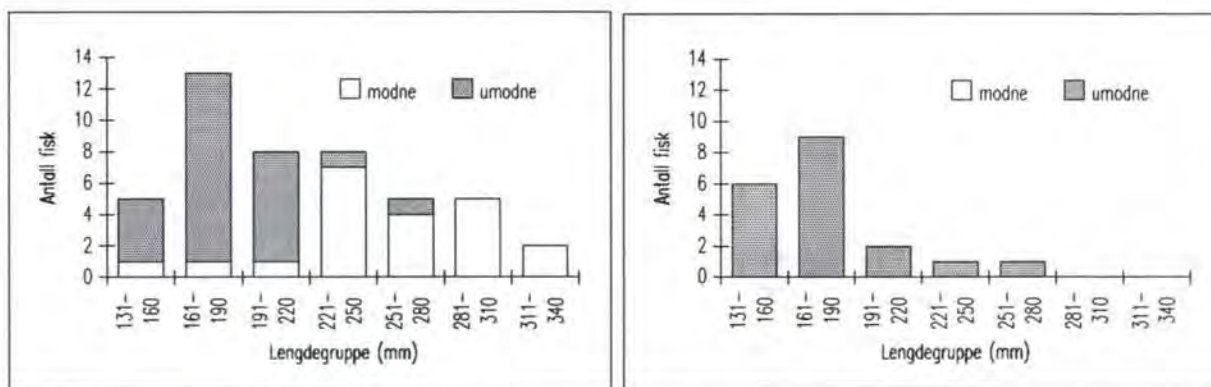
Lengdegruppe (mm)	101- 130	131- 160	161- 190	191- 220	221- 250	251- 280	281- 310	Sum/gj.sn.
Antall fisk	1	5	33	39	11	3	1	93
Samlet vekt	126	150	1445	2604	1118	291	282	6016
Gj.sn. vekt	126,00	30,00	43,79	66,77	101,64	97,00	282,00	64,69
Gj.sn. K-faktor	0,70	0,84	0,79	0,79	0,76	0,59	0,72	0,78
<u>Kjøtt farge %</u>								
Hvit	100%		9%	5%				7%
Lyserød		60%	45%	21%	33%	50%		33%
Rød		40%	45%	74%	67%	50%		60%
<u>Parasittisme %</u>								
Spor/lite		20%	54%	38%	33%	50%		46%
Mye/svært mye								
Kjønnsmodne	Antall	1	11	16				29
hanner	%		25%	61%	84%			56%
Kjønnsmodne	Antall	1	6	9				18
hunner	%	100%	40%	45%				44%

Tabell 64. Kvalitet og kjønnsmodning hos sjørret fra Storvatnet.

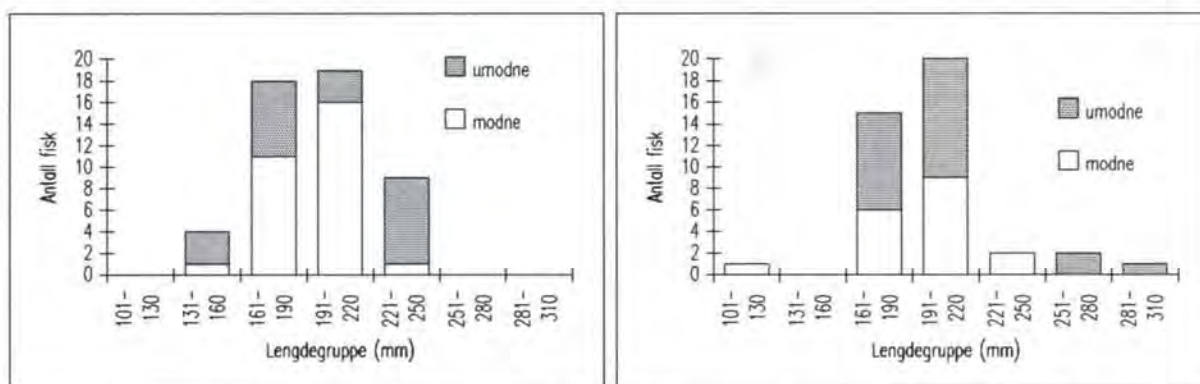
Lengdegruppe (mm)	191- 220	221- 250	251- 280	281- 310	311- 340	341- 370	over 400	Sum/gj.sn.
Antall fisk	4	4	2	5	7	2	2	26
Samlet vekt	477	543	363	1494	2435	1189	1509	8010
Gj.sn. vekt	119,25	135,75	181,50	298,80	347,86	594,50	754,50	308,08
Gj.sn. K-faktor	1,28	1,04	1,05	1,10	1,06	1,30	1,14	1,12
<u>Kjøtt farge %</u>								
Hvit	75%	50%						19%
Lyserød	25%	50%	100%	20%	14%			27%
Rød				80%	86%	100%	100%	54%
<u>Parasittisme %</u>								
Spor/lite	75%	100%	100%	80%	100%	100%	100%	92%
Mye/svært mye				20%				4%
Kjønnsmodne	Antall			1	2	1		4
hanner	%			33%	50%	100%		22%
Kjønnsmodne	Antall					1		1
hunner	%					100%		13%

Tabell 65. Kvalitet og kjønnsmodning hos sjørøye fra Storvatnet.

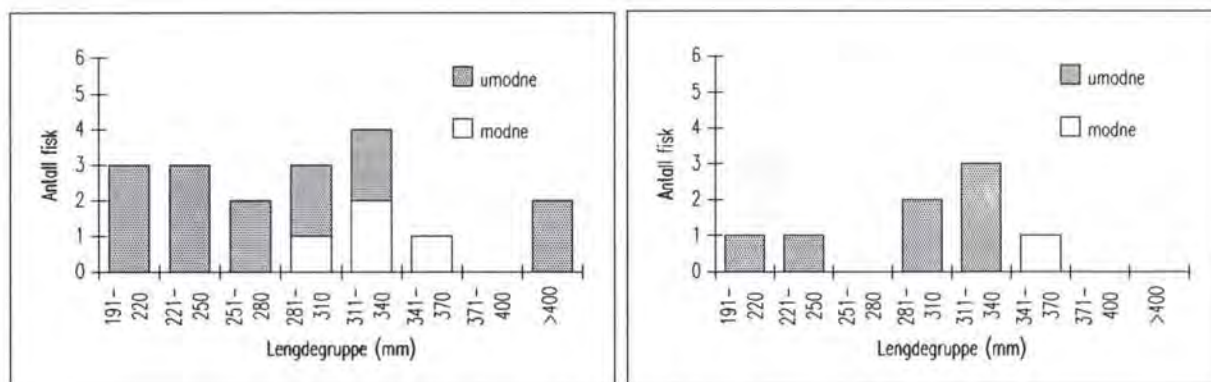
Lengdegruppe (mm)	221- 250	251- 280	281- 310	311- 340	341- 370	371- 400	over 400	Sum/gj.sn.
Antall fisk			4	1				5
Samlet vekt			930	288				1218
Gj.sn. vekt			232,5	288				243,6
Gj.sn. K-faktor			0,89	0,9				0,89
<u>Kjøtt farge %</u>								
Hvit								
Lyserød								
Rød			100%	100%				100%
<u>Parasittisme %</u>								
Spor/lite			100%	100%				100%
Mye/svært mye								
Kjønnsmodne	Antall							
hanner	%							
Kjønnsmodne	Antall		1	1				1
hunner	%		100%	100%				50%

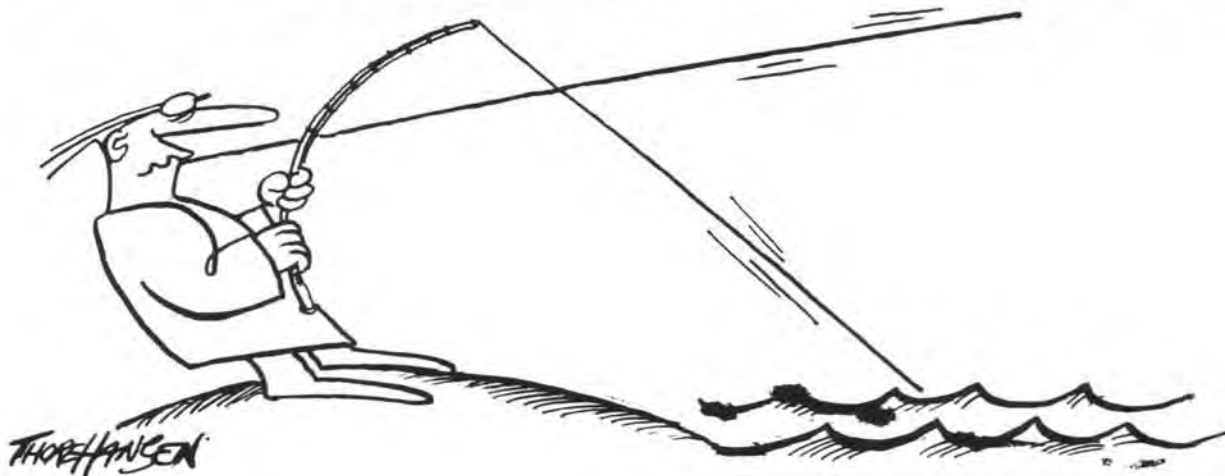
Figur 59. Lengdefordeling av "stasjonær" ørret (hanner til venstre og hunner til høyre) fanget på garn i Storvatnet.

Figur 60. Lengdefordeling av stasjonær røye (hanner til venstre og hunner til høyre) fanget på garn i Storvatnet.

Figur 61. Lengdefordeling av sjørret (hanner til venstre og hunner til høyre) fanget på garn i Storvatnet.

Figur 62. Kart over Nordsandvassdraget med elfiskestasjoner (1-3) og boniterte områder (A-C) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

3.7. BØ

40. Ryggedalsvassdraget

Innledning

Ryggedalsvassdraget kommer fra Kuskardvatn, renner i hovedsak vestover for så å dreie mot nord de siste kilometrene før utløpet i indre deler av Ryggefjorden (se kart fig. 64). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-1 33WVS891272. Deler av vassdraget dekkes av kartblad 1132-2. Nedslagsfeltet er ca. 15 km². Anadrom fisk kan gå til en foss ca. 1,7 km opp i innløpselva til Ryggedalsvatnet. Total lakseførende strekning er ca. 7 km. Av dette er omlag 3,7 km elvestrekninger. Følgende vatn er tilgjengelig for oppvandrende fisk: Kråkhaugvatnet, Ryggedalsvatnet og Litlvatnet. I 1987 og 1988 ble det satt ut følgende antall yngel: 4000 laks (-87), 3500 laks og 500 sjøørret (-88). Ryggedalsvassdragets fiskeforening selger fiskekort. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 22.06.90 på liten vannføring.

Bonitering

Ryggedalsvassdraget består av relativt korte elvestrekninger og flere vatn (Kråkhaugvatn, Ryggedalsvatn, Litlvatnet). Elvestrekningen mellom Kråkhaugvatnet og utløpet i sjøen har forholdsvis grovkornet bunnsbunnsstrat (stein av ulik størrelse) og relativt sterk strøm (tabell 66, omr. A). Dette, i tillegg til flere mindre kulper, gir gode gyte- og oppvekstforhold og brukbare fiskemuligheter. Elvestubben mellom Ryggedalsvatn og Kråkhaugvatn (omr. B) har en stor kulp omtrent midtveis, og bunnsbunnsstratet er dominert av grov grus. Innløpselva til Litlvatnet (omr. D) har varierte bunnforhold (grus og stein), middels strøm og flere mindre kulper. Begge disse elveavsnittene har dermed meget gode gyte- og oppvekstforhold. Område C, derimot, skiller seg ut med blokkbunn og stri strøm. Her er det dårlige forhold både for gyting og oppvekst. Bekken fra Norddalsvatnet (omr. E) ble ikke bonitert. Produksjonspotensialet i denne bekken er derfor bare anslått.

Tabell 66.

Bonitering av Ryggedalsvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiskemuligh.
A	900	3600	LS/MS/SS	S	20/60	-	G	MG	gode
B	150	225	GG	M	30/100	1	MG	MG	gode
C	200	200	B	Si	20/40	-	D	D	dårlige
D	1200	1200	G/GG/LS/MS	M	15/35	flere	MG	MG	middels
E	1200	1200	-	-	-	-	-	-	dårlige
Tot.	3650	6425	-	-	-	-	-	-	-

Omr. E: bekk fra Norddalsvatnet

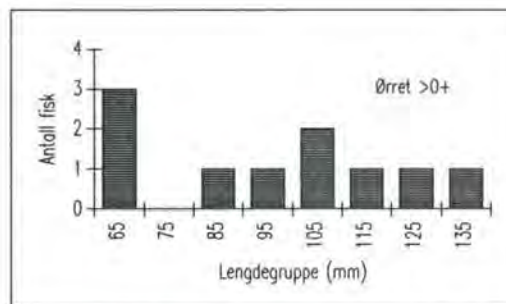
Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på 2 stasjoner (se kart fig. 64), i alt 105 m². Fangsten ble 10 ørretunger, alle eldre enn årsyngel (0+). Lengdefordelingen av fangsten er vist i figur 63.

Tabell 67.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Ryggedalsvassdraget den 22.06.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	30	GG/LS/MS	M	30/50	0	0	0	0	2	3	0	0	0	16,7	0,0
2.	75	G/GG/LS	M	13/35	0	0	0	0	2	3	0	0	0	6,7	0,0
Tot.	105	-	-	-	0	0	0	0	4	6	0	0	0	9,5	0,0

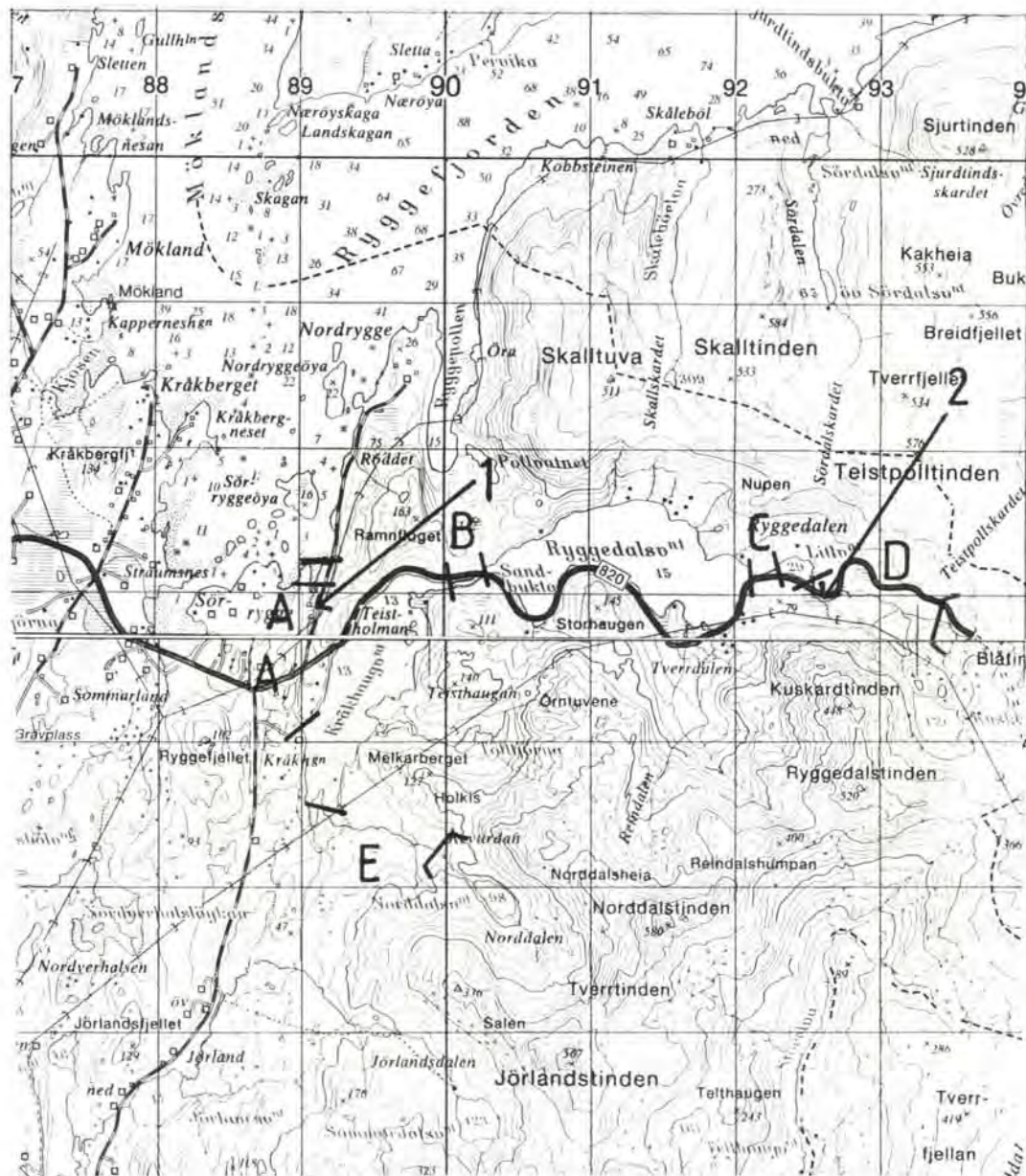
Figur 63. Lengdefordeling av ørretunger fanget ved elfiske den 22.06.90 i Ryggedalsvassdraget.

Diskusjon/produksjonspotensiale

Boniteringen og elfisket tyder på at Ryggedalsvassdraget er et produktivt vassdrag med gode gyte- og oppvekstforhold og brukbar tetthet av yngel på de forholdsvis korte elvestrekningene. Under elfisket ble det bare fanget ørretyngel. Dette kan tyde på at ørret/sjøørret er dominerende fiskeslag og at laks opptrer mer sporadisk.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 360 smolt av sjøørret (og laks) pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 70 voksen sjøørret (og laks). I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Kråkhaugvatnet, Ryggedalsvatnet og Litlvatnet som trolig er større enn på elvestrekningene.

Figur 64. Kart over Ryggedalsvassdraget med elfiskestasjoner (1–2) og boniterte områder (A–E) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

41. Skatvatnvassdraget

Innledning

Skatvatnvassdraget kommer fra Skatvatnet som ligger 8 moh. (se kart fig. 65). Bekken mellom Skatvatnet og Skatvågen er ca. 400 m lang. Skatvågen som er en brakkvannspoll med et smalt og grunt utløp, må regnes som en del av vassdraget. Nedslagsfeltet er ca. 3 km². Utløpet av vassdraget har følgende kartreferanse: 1132-1 33WVS846284. Kartblad 1132-2 dekker området sør for Skatvatnet.

Anadrom fisk kan gå til Skatvatnet. I følge lokalkjente går det opp både sjørøye og sjøørret. Laks opptrer bare sporadisk. I Skatvatnet finnes i tillegg til anadrom fisk bestander av stasjonær ørret og røye. Det fiskes noe med garn og stang i vatnet. Grunneierne i området er organisert i Sund Sameielag. Det selges ikke fiskekort.

Det har vært planer om oppdrett av torskeyngel i Skatvågen. En eventuell realisering av et slikt prosjekt vil føre til at utløpet av brakkvannspollen må sperres av. Resultatet av dette blir at vassdraget stenges for vandring av fisk. I den forbindelse vises det til lov om laksefisk og innlandsfisk m.v. paragraf 35, "ingen må uten særlig hjemmel stenge helt for fiskens frie gang". Det kan i spesielle tilfeller gis dispensasjon fra dette forbudet.

Bekken mellom Skatvatnet og sjøen ble bonitert og elfisket (ungfiskundersøkelser) den 23.08.90 på liten vannføring. I slutten av september 1992 ble det gjennomført et prøvegarnfiske i Skatvatnet. Samtidig ble det fisket med elektrisk fiskeapparat i utløpselva. Resultatene fra denne undersøkelsen vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1993 (Idar Nilsen pers. med.).

Bonitering

Brakkvannspollen (Skatvågen) er ikke egnet som gytelokalitet for anadrom laksefisk som er avhengig av ferskvann for at rogn skal overleve. Skatvågen har imidlertid stor betydning som oppvekstområde for ungfisk av sjøørret og sjørøye og som oppholdssted for gytefisken fram til vannføringen i bekken blir såpass stor at fisken kan gå videre til Skatvatnet. Bekken mellom Skatvågen og Skatvatnet har sand- og grusbunn på de nederste 300 m (tabell 68). På de øverste 100 m består bunnen av blokk med sand mellom. Vannhastigheten i bekken er lav til middels. Bunn- og strømforholdene gir gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret. Selve Skatvatnet fungerer som gyteområde for røye/sjørøye, som oppvekstområde for ungfisk av ørret, sjøørret, røye og sjørøye og som oppholdssted for mye av gytefisken.

Tabell 68

Bonitering av bekken mellom Skatvatnet og Skatvågen med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	400	600	Sa/G/GG/B	L/M	40/70	-	MG	MG	dårlige

Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat (elfiske) på en stasjon i bekken ca. midtveis mellom Skatvågen og Skatvatnet (se kart fig. 65). Arealet som ble avfisket var ca. 15 m² og fangsten ble 8 ørretunger. Det ble funnet både årsyngel (0+) og fjorårsyngel (1+). Lengden på fisken var fra 52 til 99 mm. I forbindelse med prøvegarnfisket i Skatvatnet i slutten av september 1992 ble det fisket på en 34 m lang strekning i utløpsbekken. Fangsten ble 9 laksyngel (0+) og 34 ørret av forskjellige årsklasser (Idar Nilsen pers. med.).

Tabell 67.

Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i utløpsbekken fra Skatvatnet den 23.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²		
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E				
1.	15	GG/LS	M	15/20	0	0	0	2	6	0	0	0	0	0	0	16,7	0,0

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Under elfisket i august 1990 ble det utelukkende funnet ørretyngel. I september 1992 ble det også fanget mest ørret, men i tillegg noen årsyngel av laks. De undersøkelser som er gjort tyder på at det ikke foregår årvisst gyting av laks i vassdraget som dermed ikke kan sies å ha en egen bestand av laks. Største ørretyngel som ble fanget under elfisket i 1990 var 99 mm. Mangel på "større" ørret i fangsten tyder på at ørretbestanden har et anadromt levevis, dvs. at fisken vandrer ut som smolt 2 – 5 år etter klekking.

Ørret/sjøørret er vanligvis avhengig av rennende vatn til gytingen. Potensielle gyteområder for ørret/sjøørret er derfor utløpet av Skatvatnet og elva mellom Skatvatnet og Skatvågen.

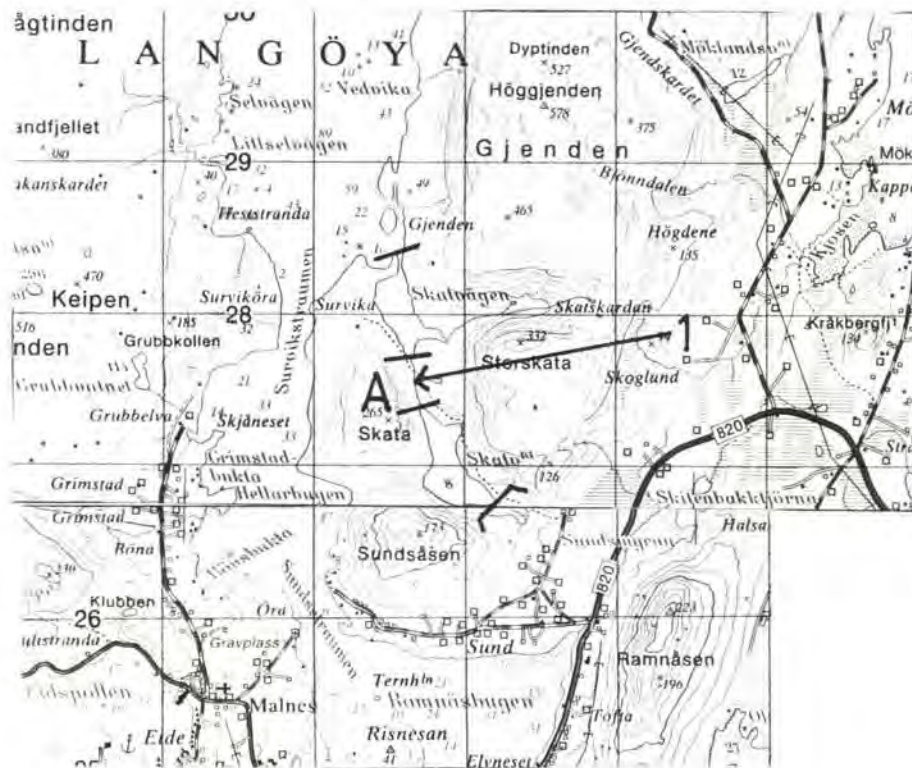
Det ble ikke funnet røye under elfisket. Dette har sin naturlige forklaring da røya i de fleste vassdrag gyter på stille vatn (Skatvatnet). Røyeungene holder seg normalt i vatnet til de eventuelt smoltifiserer og vandrer ut som sjørøye. Den voksne sjørøya overvintrer i ferskvann (Skatvatnet) eller i brakkvann (Skatvågen).

Under prøvegarnfisket Skatvatnet i september -92 ble det i tillegg til stasjonær ørret og røye fanget et betydelig antall ørret som hadde vært i sjøen (sjøørret). Hverken laks eller sjørøye ble tatt under dette fisket (Idar Nilsen pers. med.). I løpet av vinteren/våren -93 vil det bli laget en rapport fra denne undersøkelsen.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet i bekken mellom Skatvatnet og Skatvågen beregnet til ca. 50 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil gi grunnlag for en årlig fangst av ca. voksen 10 sjøørret pr. år. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt av sjøørret (og sjørøye) i Skatvatnet som trolig er større.

Aktuelle tiltak:

Det er positivt at grunneierne i området er organisert. Dersom det skal gis offentlig støtte til f.eks. kultivering er det imidlertid normalt en forutsetning at det i tillegg blir solgt fiskekort slik at allmennheten også får adgang til å fiske i vassdraget. I Skatvatnvassdraget vil et slikt fiske måtte foregå i selve Skatvatnet og Skatvågen da utløpsbekken er for liten.

Figur 65. Kart over Skatvatnvassdraget med elfiskestasjon (1) og bonitert område (A) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

42. Straumevassdraget

Innledning

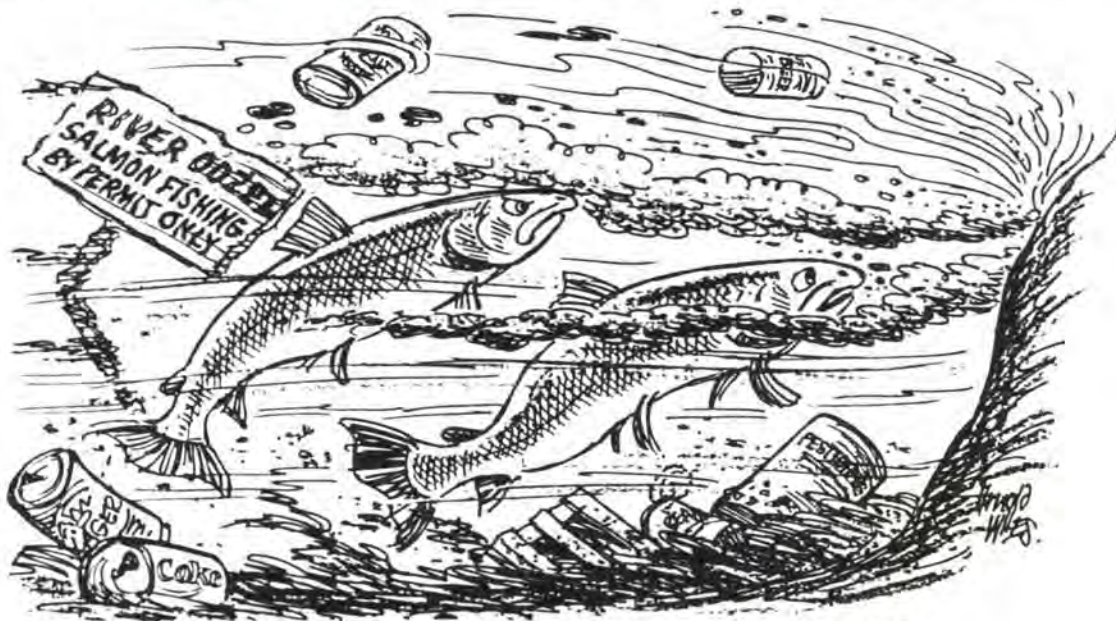
Denne undersøkelsen tar for seg det største av to vassdrag ved Straume. Vassdraget kommer fra Kringelvatn og renner vestover gjennom 6 vatn (Løypåstjørna, Langvatnet, Børgevatnet, Fagerhaugvatnet, Haversvatnet og Langvatnet) før det munner ut i Sjørisen/Førepollen (se kart fig. 66). Ytterlige 4 vatn er tilgjengelig for anadrom fisk. Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-2 33WVS785194. Nedslagsfeltet er ca. 16 km². Anadrom fisk kan på høy vannføring gå helt til Langvatnet og trolig videre i en del innløpselver/-bekker til Langvatnet. Total lakseførende strekning er ca. 14 km. Av dette utgjør elve-/bekkestrekninger omlag 5 km.

Vassdraget er til dels sterkt påvirket av forurensning fra landbruk og kloakk. Det er trolig at forurensningen har ført til periodevis fiskedød på de mest belasta strekningene. Vassdraget har imidlertid fortsatt oppgang av sjørret og laks. Det er inngått en avtale mellom grunneierne og Bø JFF om oppsyn, salg av fiskekort og ulike kultiveringstiltak. Fiskeinteressen er imidlertid laber, fordi det meste av fisken får en sterk grunnsmak i løpet av kort tid etter oppvandring. Interessen for å restaurere vassdraget slik at det igjen kan bli et godt sjørret- og laksevassdrag er stor.

Vassdraget ble bonitert den 21.06.90 på liten vannføring. I slutten av september 1992 ble det gjennomført et omfattende prøvegarnfiske i flere av vatna. Samtidig ble det fisket med elektrisk fiskeapparat på noen av elve-/bekkestrekningene. Resultatene fra denne undersøkelsen vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1993 (Idar Nilsen pers. med.)

Bonitering

Straumevassdraget består for en stor del av korte elvestrekninger og flere store og små vatn. Bunnsstratet er for det meste relativt finkornet (sand og grus dominerer) og vannhastigheten fra liten til middels (tabell 68). Dette gir brukbare gyte- og oppvekstforhold på de fleste elve-/bekkestrekningene. På flere steder er elvebunnen sterkt begrodd av algevækst. Det er ingen kulper av betydning slik at fiskemulighetene stort sett begrenser seg til de mange vatna.

"It's our home river, all right! The stink of that effluent they dump upstream is unmistakable!"

Tabell 68.

Bonitering av Straumevassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiske-muligh.
A	60	120	G	M	30/50	-	MG	G	dårlige
B	500	1500	G	M	30/50	-	MG	G	middels
C	1300	650	Sa	L	10/30	-	G	D/G	dårlige
D	500	1500	G	M	30/50	-	MG	G	middels
E	500	1500	-	-	-	-	-	-	-
F	500	250	G	M	10/30	-	G	G	dårlige
G	400	400	G	M	30/50	-	MG	G	middels
H	100	50	Sa	L	5/10	-	G	G	dårlige
I	400	400	LS/MS/SS	L	15/30	-	G	G	middels
J	300	150	GG	L	10/20	-	G	G	dårlige
Tot.	4560	6520	-	-	-	-	-	-	-

Ungefiskeregistrering

I forbindelse med undersøkelsen i september 1992 ble det fisket med elektrisk fiskeapparat på flere av elve-/bekkestrekningene i vassdraget. Det meste av det som ble tatt var ørret, men det ble også funnet noe laksyngel på enkelte strekninger (Idar Nilsen pers. med.).

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

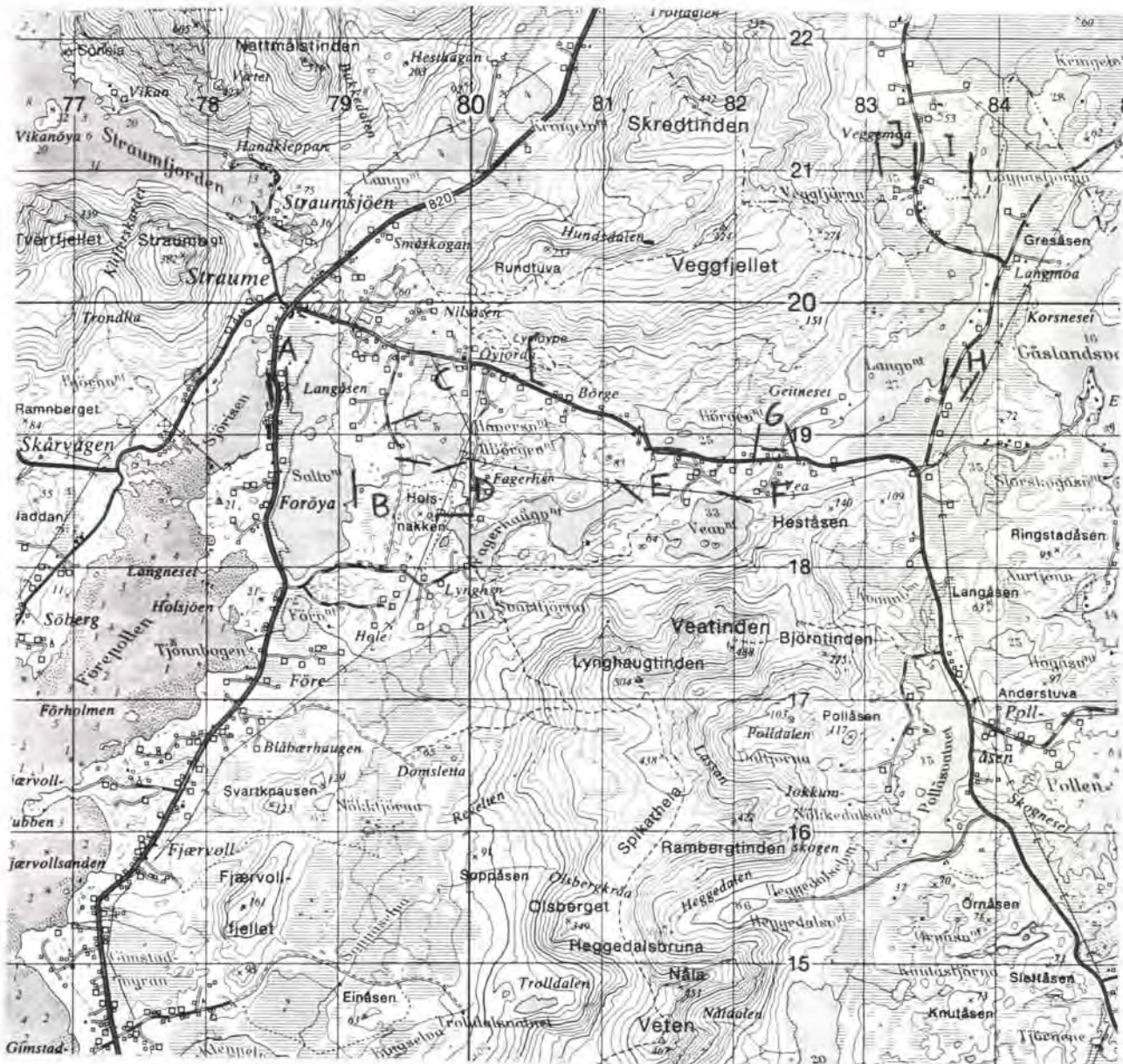
Boniteringen tyder på at Straumevassdraget fra naturens side har et stort potensiale som sjøørret- og laksevassdrag. Resultatene fra elfisket i -92 viser at ørret/sjøørret er dominerende fiskeslag, men at vassdraget trolig også har en laksebestand. Under prøvegarnfisket i september 1992 ble det i tillegg til stasjonær ørret (og røye ?) fanget et betydelig antall ørret som hadde vært i sjøen (sjøørret) samt noen laks (Idar Nilsen pers. med.). En rapport fra denne undersøkelsen vil foreligge i løpet av vinteren/våren 1993.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elve-/bekkestrekningene beregnet til ca. 500 smolt av sjøørret og laks pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 100 voksen sjøørret og laks. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i innsjøene. Denne er trolig større enn smoltproduksjonen på elve-/bekkestrekningene.

Aktuelle tiltak:

Det desidert viktigste tiltaket i Straumevassdraget må være å redusere forurensningstilførslene fra landbruk og kloakk som er hovedårsaken til den kraftige algeveksten og den sterke grunnsmaken på fisken. Høyst sannsynlig har forurensningen ført til periodevis fiskedød på de mest belasta elvestrekningene. Samtidig med at det gjøres en innsats for å redusere forurensningen vil det være aktuelt å renske opp flere av gyteelvene/-bekkene som i dag er sterkt begrodd av algevekst.

Tiltakende grunnsmak på fisken har ført til at interessen for å fiske har avtatt de seinere år. Dette har videre ført til at en stor del av den stasjonære ørretbestanden trolig består av "gammel" og parasittinfisert fisk ("forgubba" bestand). Dersom dette er tilfelle vil det kunne være aktuelt å gå aktivt inn for å fiske ut den mindrevverdige fisken ved hjelp av garn. Fylkesmannens miljøvernnavdeling kan eventuelt gi tillatelse til et slikt fiske. Når resultatene fra prøvegarnfisket i september 1992 foreligger vil grunnlaget for eventuelt å anbefale utfisking være tilstede.

Figur 66. Kart over Straumevassdraget med boniterte områder (A–J) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

43. Bøvassdraget

Innledning

Bøvassdraget kommer fra Bøvatnet, renner mot sør og munner ut ved Bø (se kart fig. 67). Utløpet har følgende kartreferanse: 1132-2 33WVS823124. Nedslagsfeltet er ca. 6 km². Anadrom fisk kan gå til Bøvatnet, totalt ca. 3 km. Av dette utgjør elve-/bekkestrekninger omlag 1 km. Vassdraget har bestander av sjøørret og stasjonær ørret. Det hevdes at det foregår noe garnfiske i Bøvatnet. Grunneierne er ikke organisert og det selges heller ikke fiskekort. Vassdraget ble bonitert og elfisket den 20.08.90 på liten vannføring.

Bonitering

Ca. 100 m fra utløpet i sjøen er elva lagt i et rør under vegen. Ved liten vannføring (fjære ?) dannes det en liten foss på nedsida av røret. De nederste 300 m av elva mellom sjøen og Kringelvatnet veksler mellom småkulper og stryk (tabell 69, omr. A og B). Grus- og steinbunn skaper gode gyte- og oppvekstforhold. Videre oppover mot Kringelvatnet blir bunnsubstratet mer finkornet og vannhastigheten avtar (omr. C). Den øvre delen av elvestrekningen mellom Bøvatnet og Kringelvatnet har forholdsvis grovkornet bunn (grus og stein) og middels vannhastighet. Dette gir gode gyte- og oppvekstforhold (omr. E). De nedre deler av elva mellom Bøvatnet og Kringelvatnet er stilleflytende med sand- og mudderbunn (omr. D). Deler av denne strekningen er nesten gjengrodd av siv, elvesneller o.l. Fiskemulighetene er gode på den nederste og den øverste boniterte delen av Bøvassdraget.

Tabell 69.

Bonitering av Bøvassdraget med hensyn på gyte- og oppvekstforhold for laks og ørret. Tallet til venstre under dybde angir middel-dyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: Sa(sand), G(grus), GG(grov grus), LS(liten stein), MS(middels stein), SS(stor stein), B(blokk), Be(berg), L(lav), M(middels), S(sterk), Si(stri), U(uegnete), D(dårlige), G(gode), MG(meget gode).

Omr.	Lengde (m)	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Større kulper	Gyteforh.	Oppvforh.	Fiskemuligh.
A	50	125	GG	M	20/30	-	MG	MG	gode
B	250	500	GG/LS/MS/B	M/S	25/35	-	MG	MG	middels
C	400	600	Sa/G	L	20/35	-	G	G	middels
D	300	600	Sa	L	50/120	-	D/G	G	gode
E	60	300	GG/LS/MS	M	15/20	-	MG	MG	gode
Tot.	1060	2125	-	-	-	-	-	-	-

Ungfiskregistrering

Det ble fisket med elektrisk fiskeapparat på en stasjon (se kart fig. 67). Avfisket areal var ca. 100 m² og fangsten ble 56 ørretunger av ulike årsklasser. Fisken ble ikke lengdemålt.

Tabell 70.

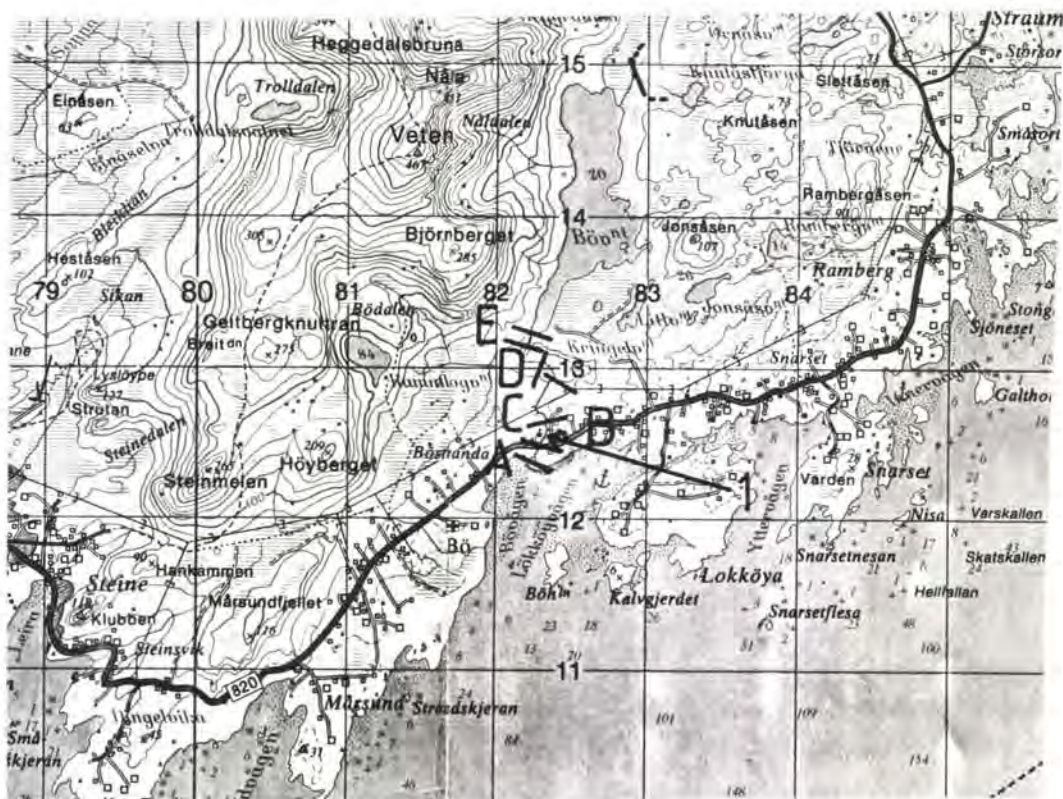
Beskrivelse av elfiskestasjoner og fangst av ørretunger ved en omgang elfiske i Bøvassdraget den 20.08.90. 1+/E pr.100 m² er antall eldre (>0+) ørretunger pr. 100 m². Tallet til venstre under dybde angir middeldyp og tallet til høyre maks-dyp. Forkortelser: 0+(årsyngel), 1+(ett-åringer), E(>1+). Når det gjelder andre forkortelser vises det til boniteringstabellen.

Stasj.	Areal (m ²)	Bunn	Strøm	Dybde (cm)	Laks			Ørret			Røye			1+/E pr. 100 m ²	0+ pr. 100 m ²
					0+	1+	E	0+	1+	E	0+	1+	E		
1.	100	GG/LS/MS	M/S	20/40	0	0	0	56	0	0	0	56,0	0,0		

Diskusjon/produksjonspotensiale/tiltak

Boniteringen og resultatene av elfisket viser at Bøvassdraget er et produktivt vassdrag med tildels meget gode gyte- og oppvekstforhold for ørret/sjøørret og en høy tetthet av ørretyngel på elvestrekningene. Det ble ikke funnet laksyngel under elfisket. Dette stemmer med oppfatningen lokalt som er at Bøvassdraget er et typisk sjøørretvassdrag med bare sporadisk oppgang av laks.

På grunnlag av boniteringen er produksjonspotensialet på elvestrekningene beregnet til ca. 130 smolt av sjøørret pr. år. Dette vil kunne gi grunnlag for en samlet årlig fangst i elv og sjø på ca. 30 voksen sjøørret. I tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i Bøvatnet og Kringelvatnet som trolig er større enn på elvestrekningene.

Figur 67. Kart over Bøvassdraget med elfiskestasjon (1) og boniterte områder (A-E) inntegnet. Målestokk 1:50 000.

4. SAMMENDRAG/DISKUSJON

Rapporten tar for seg 43 småvassdrag i Vesterålen med oppgang av anadrome laksefisk (laks, sjøørret eller sjørøye). Formålet med undersøkelsen kan deles inn i flere punkter. De viktigste er: kartlegge utbredelsen av laks, sjøørret og sjørøye, gi et grovt anslag på produksjonspotensialet for anadrome laksefisk i de ulike vassdragene, registrere fiskemuligheter, kartlegge kultiveringsbehov og foreslå tiltak for å øke fiskeproduksjonen og bedre fiskemulighetene. Arbeidet vil gi grunnlag for en bedre forvaltning av fiskebestandene og komme offentlige myndigheter, rettighetshavere, sportsfiskere, turistnæring og andre potensielle brukere av vassdragene til nytte.

Undersøkelsen omfattet kartlegging (bonitering) av gyte- og oppvekstmuligheter for anadrome laksefisk i 41 av 43 vassdrag (Buksnesvassdraget og Melavassdraget ble ikke bonitert). I alle vassdrag unntatt Straumevassdraget ble det fisket med elektrisk fiskeapparat (elfiske) på en eller flere stasjoner. På grunnlag av boniteringen ble produksjonspotensialet for smolt på elvestrekningene anslått. Tabell 72 og 73 viser et sammendrag av resultatene.

I 22 av vassdragene ble det funnet laksunger under elfisket (tabell 72), og i 17 av disse ble det registrert to eller flere årsklasser av laksunger (årsyngel (0+), fjorårsyngel (1+) eller eldre yngel). Årviss gyting av et minimum antall laks er en betingelse dersom det enkelte vassdrag skal kunne sies å ha en egen bestand av laks. Elfiskeresultatene indikerer at følgende av de undersøkte vassdragene (17 stk.) har egne laksebestander: Hadsel: Kaljordvassdraget og Gryttingvassdraget. Hadsel/Sortland: Fiskefjordvassdraget. Sortland: Trollvasselva, Lahaugelva, Kjerringnesvassdraget, Osvollvassdraget, Sjørdalselva og Storelva ved Bremnes. Sortland/Andøy: Forfjordelva. Andøy: Buksnesvassdraget, Storelva ved Lovik, Kobbedalselva, Melavassdraget og Toftenelva. Øksnes: Tuvenelva og Nordsandvassdraget. I tillegg foreligger det opplysninger som tyder på at ytterligere 4 av vassdragene har egne bestander av laks: Oshaugelva og Holmstadelva i Sortland samt Ryggedalsvassdraget og Straumevassdraget i Øksnes.

Mange av de undersøkte vassdragene har små, lavtliggende nedslagsfelt og dermed liten og ustabil vannføring om sommeren. I disse vassdragene vil fisken vanligvis være avhengig av innsjøer eller større kulper der den kan stå i tida mellom oppvandring og gyting på elva. Dersom et lite vassdrag ikke har brukbare kulper eller innsjøer vil fisken måtte gå opp i elva like før gytetida i forbindelse med en flom (Halvorsen og Kristoffersen 1989). Mye tyder dessuten på at en god del av laks- og ørretungene vokser opp i innsjøene. Dette gjelder spesielt i vassdrag der elvestrekningene har finkornet bunn med dårlig skjulmuligheter. Her vil yngelen gjerne vandre fra innløps- og utløpselvene og ut i innsjøen etter en eller to somre. Slike vassdrag har dessuten ofte de beste gyteplassene i overgangen mellom innsjø og elv. Yngelen har derfor bare en kort strekning å vandre til innsjøen. For mer utfyllende opplysninger om biologien til laks, sjøørret og sjørøye i Nord-Norge vises det til tidsskriftet Ottar nr. 2 1991.

Det ble foretatt prøvegarnfiske i kun et vatn: Storvatnet i Nordsandvassdraget (Øksnes) (tabell 71). Resultatet tyder på at vassdraget har en bestand av sjørøye i tillegg til bestander av sjøørret, (laks) og stasjonær røye. Følgende av de andre vassdragene som ble undersøkt i 1990, har trolig også bestander av sjørøye: Kaljordvassdraget, Kongselvassdraget, Gryttingvassdraget, Kjerringnesvassdraget, Osvollvassdraget, Storelva ved Bremnes, Reinsnesvassdraget, Buksnesvassdraget og Ryggedalsvassdraget.

Det er foreløpig gjort få forsøk på å beregne hvor mye laks- og ørretunger som vokser opp i en innsjø og hvor stor andel av vassdragets smoltproduksjon en eventuell innsjø vil stå for. For bl.a. å skaffe til veie mer kunnskap om disse forholdene samt å kartlegge eventuelle sjørøyebestander ble det sommeren 1992 gjennomført et omfattende prøvegarnfiske i innsjøer i flere av de vassdragene som ble undersøkt i 1990: Kjerringnesvassdraget, Osvollvassdraget, Storelva ved Bremnes, Gryttingvassdraget, Kaljordvassdraget og Buksnesvassdraget.

Som det framgår av tabell 73 ble det totalt i 41 vassdrag, bonitert en elvestrekning på ca. 170 km som tilsvarte et areal på ca. 800 000 m². Produksjonspotensialet på dette arealet ble anslått til ca. 45 000 smolt av sjørørret og laks. Dette er et minimumstall, i tillegg kommer en ikke beregnet produksjon av smolt i innsjøer. En betydelig usikkerhet i dette tallet for antatt smoltproduksjon er hvor stor del av ørretungene i de enkelte vassdrag som egentlig smoltifiserer og vandrer ut i sjøen. I denne rapporten har vi antatt at det meste av ørretungene smoltifiserer og blir til sjørørret i vassdrag der vi fant få eller ingen "bekkørret", dvs. ørret med lengder på over ca. 20 cm. Dette gjaldt de aller fleste av de vassdrag der det ble funnet ørretunger under elfisket. Produksjonspotensialet for sjørøye som er betydelig i flere av vassdragene ble ikke vurdert pga. manglende metodikk.

Tallene i avsnittet foran tilsvarer en gjennomsnittlig produksjon på ca. 5,6 smolt/100 m². Dersom det regnes med at 20 % av smolten gjenfanges som voksen fisk (Gjøvik 1982) vil ca. 45 000 smolt kunne gi en totalfangst i elv og sjø på ca. 9000 laks og sjørørret. I dette tallet er det som tidligere nevnt ikke tatt hensyn til produksjonen av laks-, sjørørret- og sjørøyesmolt i innsjøer.

For laks har det vært vanlig å regne med at ca. 20 % av fangsten tas i elv og resten i sjø. For sjørørret er andelen som tas i elv betydelig større, trolig 40–50 %. Ved en gjennomsnittsvikt pr. fisk på 1,5 kg vil totalvekta på fangsten (elv+sjø) bli 13,5 tonn. I flere av de undersøkte vassdragene dominerer sjørørreten. Dersom en regner med at 40 % av fangsten tas i elva tilsvarer dette ca. 3600 fisk (5,4 tonn). Produksjonstallene er usikre. Sannsynligvis er potensialet mye høyere, dersom produksjonspotensialet for smolt i innsjøer tas med i regnestykket. Til sammenligning kan nevnes at det i et kjent laksevassdrag som Saltdalselva i perioden 1973–1976 ble tatt mellom 5 og 8 tonn pr. år (Johnsen 1978).

Utmarksorganisering

Undersøkelsen viser at flere av de kartlagte vassdragene er dårlig organisert. I 28 av 43 vassdrag har alle eller de fleste av grunneierne gått sammen og dannet et felles grunneierlag/elveeierlag (tabell 73). Mangel på organisering fører til at sportsfisketilbudet for allmennheten i flere av vassdragene er dårlig (27 av 43 vassdrag har fiskekortsalg). Grunneierorganisering og fiskekortsalg har mange fordeler både for grunneiere og sportsfiskere. Gjennom organisering er det mye lettere å få til en felles forvaltning av hele vassdraget.

Behovet for en skikkelig fangststatistikk i de enkelte vassdrag kan nevnes spesielt. Vassdragene i Nordland hadde inntil 1991 trolig den dårligste fangststatistikken i hele Norge, og dette har skapt og skaper problemer for forvaltningen av fiskebestandene.

I de seinere år har imidlertid Fylkesmannens miljøvernavdeling i samarbeid med rettighetshavere i det enkelte vassdrag arbeidet mye for å forbedre fangsstatistikken. Fra og med sesongen 1991 har dette ført til en mye bedre fangstrapportering i mange av vassdragene (Stensli og Ludvigsen 1992).

Nedenfor følger en opplisting av de viktigste fordelene ved utmarksorganisering:

1. Kan unngå konflikter mellom rettighetshavere og andre brukere av utmarka (salg av fiskekort/jaktkort).
2. Gir mulighet for en kontrollert beskatning av utmarksressursene, felles kultivering, oppsyn og arealplanlegging/arealdisponering.
3. Gir mulighet for næringsvirksomhet i tilknytning til utmarksressursene, f.eks. overnattingstilbud. Likeså felles markedsføring av utmarksprodukter.
4. Utmarkslaget kan være et felles talerør overfor myndighetene i saker som angår deres område, f.eks. ved planer om ulike inngrep o.l.
5. Grunneierorganisering og kortsalg gir større mulighet for å få offentlig veiledning og/eller økonomisk støtte til tiltak i de enkelte vassdrag.

Hvordan går man fram for å danne utmarkslag?

Først må noen ta et initiativ og innkalle grunneierne til et første møte. Dersom det er interesse for å gå sammen om visse saksområder, velges det et interimsstyre som kan utforme et forslag til områdeavgrensning og vedtekter. Deretter holdes et konstituerende møte. Rettledning og hjelp får en ved en henvendelse til Nordland skogeierforening (Mosjøen). En kan også kontakte de enkelte kommuner, lokale landbrukskontor og Fylkesmannens miljøvernavdeling. Nordland skogeierforening selger jakt-/fiskekortblokker og oppsynskort.

Tabell 71:

Sammendrag av resultater fra prøvegarnfiske i Nordsandvassdraget (Øksnes). Fangst, antall fisk.

Vassdragsnavn	Vatn	dato	laks	sjø-		stasjonær-	
				ørret	røye	ørret	røye
Nordsandvassdraget	Storvatnet	21.08.90	1	25	5	65	92

Tabell 72.

Tidspunkt for undersøkelsene, antall elfiskestasjoner, avfisket areal (m²) og fangst av fisk ved en gangs elfiske pr. stasjon i de ulike vassdragene.

Kommune	Vassdragsnavn	Dato unders.	Vannføring	Ant. stasj.	Areal (m ²)	Laks	Ørret	Røye
Hadsel	1. Grunnfjorfvassdraget	14.06.90	middels	1	75	5	1	0
"	2. Grunnfjordelva	26.08.90	liten+	1	50	2	11	0
"	3. Kongselvassdraget	25.08.90	middels	1	150	0	18	0
"	4. Kaljordvassdraget	11.06.90	middels	2	450	16	13	0
"	5. Gullstadelva	16.06.90	liten+	1	180	0	6	0
"	6. Flatsetelva	17.06.90	liten+	2	80	0	22	0
"	7. Storelva ved Breivik	19.08.90	liten+	2	600	0	5	0
"	8. Vikelva	18.06.90	liten+	1	90	0	17	0
"	9. Gryttingvassdraget	14.06.90	middels	2	260	25	12	0
Hadsel/Sortl.	10. Fiskefjordvassdraget	11.06.90	middels	2	300	51	1	0
"	11. Langvasselva	19.08.90	liten	1	75	2	8	0
Sortland	12. Trollvasselva	22.06.90	middels	2	375	9	21	0
"	13. Risevassdraget	14.06.90	middels	2	290	0	72	0
"	14. Lahaugelva	19.06.90	liten+	1	150	4	1	0
"	15. Oshaugelva	20.06.90	liten+	1	140	0	2	0
"	16. Holmstadelva	18.06.90	liten+	3	350	0	5	0
"	17. Kjerringnesvassdraget	07.06.90	stor	4	600	28	6	1
"	18. Osvollvassdraget	08.06.90	stor	4	800	32	26	1
"	19. Sjørdalselva	20.06.90	stor	3	540	13	15	0
"	20. Lakselva ved Frøskeland	21.06.90	liten+	1	150	0	22	0
"	21. Storelva ved Bremnes	13.06.90	middels	2	300	42	7	7
"	22. Harhalsvassdraget	13.06.90	middels	1	65	0	11	0
"	23. Eidebuktvassdraget	09.06.90	middels	2	260	0	11	0
"	24. Reinsnesvassdraget	09.06.90	middels	3	500	0	55	0
Sortl./Andøy	25. Forfjordelva	21.06.90	middels	3	1110	9	6	0
Andøy	26. Buksnesvassdraget	10.06.90	stor	7	-	89	22	0
"	27. Storelva ved Lovik	15.06.90	middels	3	420	47	5	1
"	28. Litleelva ved Lovik	15.06.90	middels	1	90	0	5	0
"	29. Bekk fra Norddalsvatnet	16.06.90	middels	1	75	0	65	0
"	30. Grindelva	16.06.90	stor	1	160	4	17	0
"	31. Stokkelva	16.06.90	liten+	2	220	0	36	0
"	32. Kobbedalselva	18.06.90	middels	3	370	63	18	0
"	33. Melavassdraget	17.06.90	middels	1	220	7	63	0
"	34. Toftenelva	19.06.90	liten+	2	400	8	44	0
Øksnes	35. Tuvenelva	11.06.90	middels	2	500	61	3	0
"	36. Navarsborrelva	23.08.90	liten+	1	100	2	1	0
"	37. Urds kardelva	21.06.90	liten+	1	100	0	1	0
"	38. Sminesvassdraget	20.06.90	liten+	1	75	0	2	0
"	39. Nordsandvassdraget	21.08.90	liten+	3	80	18	43	0
Bø	40. Ryggdalsvassdraget	22.06.90	liten+	2	105	0	10	0
"	41. Skatvatnvassdraget	23.08.90	liten+	1	15	0	8	0
"	42. Straumevassdraget	21.06.90	liten+	-	-	-	-	-
"	43. Bøvassdraget	20.08.90	liten+	1	100	0	56	0
Totalt	-	-	-	81	10980	537	773	10

Tabell 73.

Sammendrag av resultater fra bonitering, beregning av produksjonspotensiale og registrering av fiskemuligheter. Utbredelse er strekning tilgjengelig for anadrome laksefisk pr. i dag (omf. elvestrekning, tidevannssone og innsjøer). Bonitert strekning= elvestrekninger. Pot.smolt er et grovt anslag på antall smolt som kan produseres på den boniterte strekningen i hver enkelt elv. Smoltproduksjonen i eventuelle innsjøer er ikke tatt med.

Vassdragsnavn	Nedsl. felt(km ²)	Inn-sjø	Utbred. (km)	Bonitert strekn.(km)	Bonitert areal (m ²)	Pot. smolt	felles org.	kort salg
1. Grunnfjorvassdraget	6	nei	1,0	1,0	4000	200	ja	ja
2. Grunnfjordelva	9	ja	3,0	2,6	11600	650	nei	nei
3. Kongselvassdraget	14	ja	3,4	2,6	8750	600	nei	nei
4. Kaljordvassdraget	11	ja	3,6	1,8	17300	960	ja	ja
5. Gullstadelva	12	nei	6,2	6,2	15900	1137	ja	ja
6. Flatselva	6	ja	4,7	3,6	5500	340	ja	ja
7. Storelva ved Breivik	15	nei	7,4	7,4	15000	1060	ja	nei
8. Vikelva	10	ja	3,0	3,4	6000	350	ja	ja
9. Gryttingvassdraget	10	ja	7,2	6,7	29550	1750	ja	ja
10. Fiskefjordvassdraget	16	ja	2,0	0,9	11100	780	50%	ja
11. Langvasselva	8	ja	1,0	1,0	4400	220	nei	nei
12. Trollvasselva	8	ja	2,5	2,0	10500	400	nei	nei
13. Risevassdraget	6	ja	3,2	2,8	10150	760	ja	ja
14. Lahaugelva	11	nei	7,0	7,0	25050	1340	nei	nei
15. Oshaugelva	11	ja	7,8	6,4	23800	1400	nei	nei
16. Holmstadelva	23	ja	14,7	12,7	59140	3840	nei	nei
17. Kjerringnesvassdraget	29	ja	11,0	10,3	102500	5400	ja	ja
18. Osvollvassdraget	24	ja	11,0	9,8	75650	3200	ja	ja
19. Sjørdalselva	20	nei	9,0	9,0	79250	3300	nei	nei
20. Lakselva ved Frøskeland	8	ja	5,0	3,5	7000	490	ja	ja
21. Storelva ved Bremnes	6	ja	2,5	1,6	6210	850	ja	ja
22. Harhalsvassdraget	4	ja	4,0	1,9	2210	150	ja	ja
23. Eidebuktvassdraget	10	ja	4,5	3,3	9450	600	nei	nei
24. Reinsnesvassdraget	12	ja	4,7	2,3	11100	640	nei	nei
25. Forfjordelva	30	nei	9,6	11,2	88050	4450	ja	ja
26. Buksnesvassdraget	40	ja	13,0	-	-	-	ja	ja
27. Storelva ved Lovik	26	nei	6,1	6,1	60550	2860	ja	ja
28. Littlelva ved Lovik	8	ja	5,0	2,7	4450	170	ja	ja
29. Bekk fra Norddalsvatnet	3,5	ja	1,5	0,7	1050	80	ja	ja
30. Grindelva	7	nei	2,1	2,1	5725	360	nei	nei
31. Stokkelva	7	ja	4,0	3,8	8300	630	nei	nei
32. Kobbedalselva	16	nei	7,9	7,9	18750	1230	ja	ja
33. Melavassdraget	15	ja	10,0	-	-	-	ja	ja
34. Toftenelva	15	ja	12,0	9,8	20650	1200	ja	ja
35. Tuvenelva	12	nei	3,7	3,7	14000	1100	ja	ja
36. Navarsborrelva	5	nei	1,5	1,5	3950	280	nei	nei
37. Urds kardelva	4	ja	2,5	2,0	3180	200	ja	ja
38. Sminesvassdraget	4	ja	2,0	1,1	2050	150	ja	ja
39. Nordsandvassdraget	10	ja	3,5	0,7	1300	100	ja	ja
40. Ryggedalsvassdraget	15	ja	7,0	3,7	6425	360	ja	ja
41. Skatvatnvassdraget	3	ja	1,5	0,4	600	50	ja	nei
42. Straumevassdraget	16	ja	14,0	4,5	6520	430	nei	ja
43. Bøvassdraget	6	ja	3,5	1,1	2125	130	nei	nei
Totalt	531,5	-	239,4	172,8	800785	44197	-	-

5. LITTERATUR

Berg, M. 1968. Erklæring til skjønnsretten om regulering av Leirelva i Korgen. Notat. DVF. 6 s.

Berg, M. 1977. Tagging of migrating salmon smolts (*Salmo salar* L.) in the Vardnes river, Troms, northern Norway. Rep. Inst. Freshw. Res. Drottningholm 56: 5–11.

Gjøvik, J. A. 1982. Havbeiting med anadrome laksefisk. Stensil. DVF.

Halvorsen, M. og Kristoffersen, K. 1989. Ungfiskregistrering, bonitering og produksjonspotensiale i vassdrag med anadrome laksefisk i Troms. Del 2. Fylkesm. i Troms, miljøvern avd. Rapp. nr. 19. 132 s.

Heggberget, T. G. 1976. Elektrisk fiskeapparat – anvendelse i praktisk og vitenskapelig fiskeribiologi. Fagkonferansen – Fisk 1976.

Johnsen, B. O. 1978. Fiskeribiologiske undersøkelser i de lakseførende deler av Saltdalselva. DVF. Reguleringsundersøkelsene. Rapp. nr. 1 1978. 64 s.

Karlsen, T. og Sæter L. 1991. Fisk og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrome laksefisk. Del 3: Lofoten og Ofoten. Fylkesm. i Nordland, miljøvern avd. Rapp. nr. 3 1991. 79 s.

Nilsen I. 1992. Undersøkelse av lakselusinfeksjoner på laks og ørret fra utvalgte vassdrag i Vesterålen.

Ottar nr. 2 1991. Laks, sjøørret og sjørøye i Nord-Norge.

Pedersen, T. og Kristoffersen, K. 1989. Ungfiskregistrering, bonitering og produksjonspotensiale i vassdrag med anadrome laksefisk i Troms. Del 1. Fylkesm. i Troms, miljøvern avd. Rapp. nr. 18. 52 s.

Stensli, J. H. og Ludvigsen, G. 1992. Laks og sjøørret i vassdrag. Statistikk. Fylkesm. i Nordland, miljøvern avd. Rapp. nr. 3 1992. 20 s.

Zippin, C. 1958. The removal method of population estimation. J. Wildl. Mgtm. 22: 82–89.

Utgitte rapporter fra Fylkesmannen i Nordland miljøvernavdelingen

- Nr. 1/88 Vassdragsrapport fra varig vernet vassdrag 151 Drevjavassdraget
- Nr. 2/88 Vassdragsrapport fra varig vernet vassdrag 150 Herring/Fustavassdraget
- Nr. 3/88 Fiskeribiologisk etterundersøkelse i Gjømmervatnet
- Nr. 4/88 Sammendragsrapport fra prosjektet "verneplan I/II vassdrag i Nordland"
- Nr. 5/88 Landbruksforurensning i Nordland - årsrapport 1987
- Nr. 6/88 Oversikt over de eksisterende naturfaglige data i de foreslåtte verneplan IV-vassdrag i Nordland
- Nr. 7/88 Årsmelding 1987
- Nr. 1/89 LENKA-prosjektet i Nordland: Sjøområder - Forurensning, avfallsbehandling, verneverdier
- Nr. 2/89 LENKA-prosjektet i Nordland: Sortering og klassifisering av vassdrag
- Nr. 3/89 Landbruksforurensning i Nordland - årsrapport 1988
- Nr. 4/89 Overvåking av lakseparasitten *Gyrodactylus salaris* i Nordland 1980 (1975) - 1988
- Nr. 5/89 Årsmelding 1988
- Nr. 6/89 Forurensningsmelding
- Nr. 7A/89 Vassdragsovervåking 1988 - hovedrapport
- Nr. 7B/89 Vassdragsovervåking 1988 - vedleggsrapport
- Nr. 8/89 Fiskeribiologisk etterundersøkelse i Sulitjelmavassdraget: Øvre Dorrovatn, Nedre Dorrovatn og Rundvatn
- Nr. 9/89 Fiskeribiologisk etterundersøkelse i Tverrågavassdraget: Rauvatn (Rana kommune)
- Nr. 10/89 Bruk av motorkjøretøy i utmark. Praktisering i Nordland vintersesongen 88/89
- Nr. 11/89 Årsplan 1989
- Nr. 12/89 Masseuttak i vassdrag i Nordland - kartlegging av virksomhetens omfang
- Nr. 1/90 Overvåking av lakseparasitten *Gyrodactylus salaris* i Nordland 1980 (1975) - 1989
- Nr. 2/90 Tårstadvassdraget, Evenes og Skånland kommuner: naturfaglige verdier og verneinteresser, bruker- og utbyggingsinteresser, konflikter og mulige konfliktløsninger
- Nr. 3/90 Resirkulering av biprodukter fra fiskeri og lakseoppdrett i Nordland
- Nr. 4/90 Landbruksforurensning i Nordland - årsrapport 1989
- Nr. 5/90 Vassdragsovervåking 1989
- Nr. 6/90 Forvaltningsplan for de verna områdene i Saltfjellet
- Nr. 7/90 Rovdyr, bufe og tamrein i Nordland
- Nr. 1/91 Fiske og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrom laksefisk. Del 1: Helgeland
- Nr. 2/91 Fiske og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrom laksefisk. Del 2: Salten
- Nr. 3/91 Fiske og fiskemuligheter i småvassdrag med anadrom laksefisk. Del 3: Lofoten og Ofoten

Nordland fylke

har en utstrekning på 508 km fra Bindal i sør til Andøy i nord. Kystlinjen er 14 000 km lang, og dette er en fjerdedel av Norges totale kystlinje. Fylkets befolkning på 242 000 er fordelt i 45 kommuner.

16 av Norges 61 naturgeografiske regioner ligger i Nordland, og bredden på fastlandet varierer fra 110 km på Helgeland til 6 km ved Hellemobotn i Tysfjord.

Nordland er det fylket som har størst nyttbart vannkraftpotensiale. Samtidig er andelene vernet vassdragsnatur blant de laveste i landet.

Av Norges 408 laksevassdrag ligger 138 i Nordland. 11 av landets 25 største fuglefjell finnes i fylket. Nordland har viktige forekomster av en lang rekke utryddingstruede planter og dyrearter - deriblant halvparten av Norges hekkebestand av havørn. Bjørn, jerv og gaupe forekommer i sikre bestander og ulv er registrert i de senere år.

De største forurensningsproblemene i fylket er knyttet til industriutslipp rundt Vefsnfjorden og Ranafjorden. Utslipp av urensset boligkloakk og fra jordbruksvirksomhet til vassdrag eller grunne sjøområder skaper til dels store brukerkonflikter. Nordland har flest oppdrettsanlegg av landets fylker (pr. 1990). Disse representerer en betydelig fare for skadelige miljøpåvirkninger.